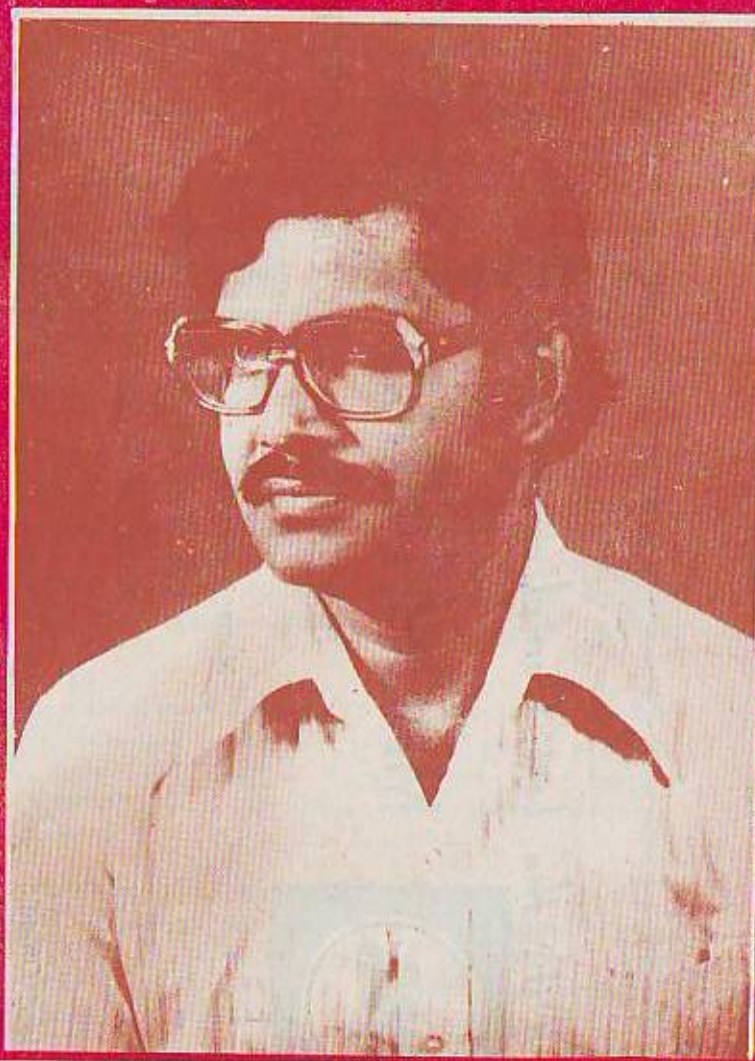

மல்லிகை

'MALLIKAI' PROGRESSIVE MONTHLY MAGAZINE

டிசம்பர் 1988

விலை 4/-

சுசிரியர்: டிராபிக் ஜீவா

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

With the best Compliments from:

MAOHNARAN & VETTIVEL

ENGINEERS - CONTRACTORS

Managing Partners :

MR. S. K. MANOHARAPOOPAN

MRS. M. KARUNADEVY

Head Office :

**53, KANDY ROAD,
JAFFNA - SRI LANKA,
phone: 23870**

Branch Office :

**57, AMBALAVANAR ROAD
JAFFNA - SRI LANKA,
Phone : 24377**

“ஆடுதல் பாடுதல் சித்திரம் கவி
யாதியினைய கலைகளில் உள்ளம்
சுடுபட்டென்றும் நடப்பவர் பிறர்
சுனநிலை கண்டு துள்ளுவார்”

'Mallikai' Progressive Monthly Magazine

217

டிசம்பர் — 1988

வெள்ளி விழாவை நோக்கி...

23-ஆவது ஆண்டு

மக்களைப் போலவே நாமும் தலை நிமிருகின்றோம்

புத்தாண்டில் நாம் அடியெடுத்து வைக்கப் போகின்றோம். சென்ற ஆண்டுகளில் பாமர மக்கள் பட்ட கஷ்டங்கள், துன்பங்கள் அத்தனையையும் மல்லிகையும் பட்டது. மக்கள் அத்தனை சிரமங்களையும் நிஷ்ரேங்களையும் சகிப்புத் தன்மையுடனும் பொறுமையுடனும் ஏற்று அதிலிருந்து மீண்டது போலவே மல்லிகையும் பலவிதமான நெருக்கடிகளுக்கு மத்தியிலும் நின்று நிலைத்து நிமிர்ந்து தலை தூக்கி யுள்ளது.

மக்கள்தான் மல்லிகையின் அடி உரம். எனவே எந்த மக்களை அடிப் பசனையாகக் கொண்டு மல்லிகை கடந்த இருபத்தி மூன்று ஆண்டுகளாகத் துளிர்த்துத் தளைத்து வந்துள்ளதோ அந்த அடிச் சுவட்டிலேயே தொடர்ந்தும் நடைபோடும் எனச் சுவைஞர்களுக்கு உறுதியளிக்கின்றோம்.

1989-ற்கான சந்தாக்களைப் புதுப்பிப்பது மல்லிகையை மனசார நேசிப்பவர்கள் செய்யக்கூடிய முதல் வேலையாகும். தயவு செய்து சந்தாதாரர்கள் தமது புத்தாண்டுச் சந்தாவை நேரிலோ — நண்பர்கள் மூலமாகவோ — தபால் மூலமோ எமக்குக் கிடைக்கும்படி செய்தால் அது எமக்குப் பேருதவியாக இருக்கும்.

24-வது ஆண்டு மலர் புத்தாண்டு மலராக மலர உள்ளது. மலர் வேலை ஏற்கனவே ஆரம்பித்து விட்டது. எழுதுபவர்கள் உடன் தொடர்பு கொள்வது நல்லது.

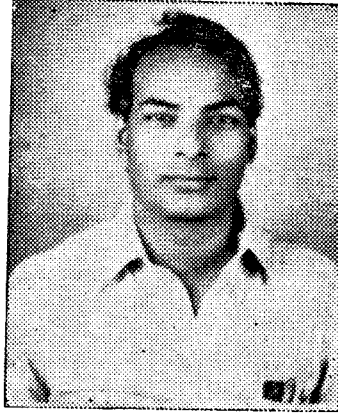
மல்லிகைப் பந்தலன் விதாமத காலகன்

தொண்டரால்

பொழுதளந்த தோழர்!

நீண்ட காலமாக மல்லிகையை அச்சடித்துத் தரும் 'ஸ்ரீ லங்கா' அச்சக அதிபர்தான் திரு. ச. சிவராமன் அவர்கள். எந்த நேரமும் ஏதோ ஒரு வகையில் சுறுசுறுப்பாக இயங்கிவரும் இவர், கலைஞர்களிடமும், எழுத்தாளர்களிடமும் தனிப் பரிவு கொண்டவர்.

திரு. ச. சிவராமன்

இலக்கியப் பேரவை ஆண்டு தோறும் நடத்தும் பரிசளிப்புக்குத் தனது மறைந்த தாயாரின் பெயரால் சிறுகதைப் பரிசுக்கு ஆயிரம் ரூபாக்களை நல்கி வருபவர்.

ஒரு காலத்தில் மல்லிகைக் காரியாலயம் இயங்கும் குச்சொழங்கைக்குள் வருபவர்கள், இப்படியும் ஒரு ஒழுங்கை யாழ்ப்பாண நகரத்தில் உண்டா? என அதிசயப்படுவார்கள். அத்தனை ஒடுக்கம்; அத்தனை மெலிவு. அவசர இயற்கைக் கடமைகளைச் செய்பவர்களுக்கு வசதியான கழிப்பிடம்.

இன்று மல்லிகைக்கு வருபவர்கள் பலபேர் இந்த ஒழுங்கையைப் பார்த்து அதிசயப்படுகின்றனர். அத்தனை விசாலம்; அத்தனை தூய்மை.

தனது சொந்தப் பணத்தையும் உழைப்பையும் முதலீடு செய்து இருக்கும் பகுதியையே புனர்நிர்மாணம் செய்வித்துப் புதுப் பொலிவுட்ட இவர் முன்னின்று பாடுபட்டதைப் பார்த்தபோது இவர்மீது தனி அபிமானமே கொள்ள வைத்தது.

இவர் சற்றுக் கண்டிப்பானவர். அதே சமயம் ஆட்களை அறிந்து விட்டுக்கொடுக்கக் கூடியவர். முதன் முதலில் இவரை முற்றாகப் புரிந்துகொள்வது சற்றுக் கடினம்தான். புரிந்துகொண்டு இவருடன் பழகினால் நட்புக்கு இனிமையானவர்.

அச்சக அதிபர் என்ற கட்டத்தை மீறி நூல்களை வெளியிட வேண்டுமென்ற உணர்வுடன் இன்று பதிப்புத்துறையில் நுழைய முயன்ருவாரும் இவர், அகனங்கனின் 'வாலி', முத்துத்தம்பிப்பிள்ளையின் 'யாழ்ப்பாணச் சரித்திரம்' என்ற இரு நூல்களையும் வெளியிட ஆவன செய்து, ஞெகின்றார்.

'தோழர் எம். ஸி' என அவரை நேசிக்கும் நெருக்கமான தோழர்களாலும், 'எம். ஸி. ஐயா' என அடித்தட்டு மக்களாலும் அன்புடன் அழைக்கப்பட்ட உரிமை மறுக்கப்பட்ட — ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் தனிப்பெரும் தலைவன் தோழர் எம். ஸி. சுப்பிரமணியம் நம்மை விட்டு மறைந்து விட்டார்.

கீழ்த் தட்டு மக்களுக்காகக் கடந்த ஐம்பது ஆண்டுகளுக்கு மேலாகத் தனது உழைப்பை நல்கி, அவர்களால் தமது ஒப்பில்லாத தலைவன் என அங்கீகரிக்கப்பட்ட அவரது இழப்பு உழைக்கும் வர்க்கத்துக்கே மிகப் பெரிய இழப்பாகும்.

சாதாரண குடும்பத்திலிருந்து உதித்த இவர், தனது இடையறாத சேவையாலும், தொண்டினாலும் மக்கள் தலைவனாக வளர்ந்து உயர்ந்தவர்.

70 — 77-களில் பாராளுமன்றத்தில் ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் பிரதிநிதியாக நியமன அங்கத்தவராக நியமிக்கப்பட்டவர், இவர்.

வட பிரதேசத்தில் இவர் போகாத குக் கிராமங்களே இல்லை எனச் சொல்லி விடலாம். சிறுசிறு கிராமங்களுக்கெல்லாம் சென்று அங்கு தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் படும் துன்ப துயரங்களை நேரில் பார்த்ததுடன் அவைகளைத் தீர்ப்பதற்கான மார்க்கங்களையும் கண்டறிந்து அம் மக்களின் பெரும் துயர் துடைக்க முன்நின்று உழைத்தவர்.

ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் பிரச்சினை வெறும் சாதிப் பிரச்சினை மாதிரிமல்ல; அது ஒரு வர்க்கப் பிரச்சினையுமாகும் என உணர்ந்து, தொழிலாளி வர்க்கக் கட்சியான 'கம்யூனிஸ்ட் கட்சியில்' தன்னை யும் ஒரு கண்ணியாக இணைத்துக் கடைசிவரை அக் கட்சியிலேயே ஒரு தலைவனாக இருந்து தான் நம்பிய மக்களுக்குக் கடமையாற்றி விட்டு மறைந்தவர்.

இவர் எந்தச் சமூக ஒடுக்கு முறைக்கு எதிராக எந்தச் சாதி வெறிச் சனியனுக்கு எதிராகப் போராடினாரோ அந்த நச்சு அம்சங்கள் இன்னமும் தமிழ்ச் சமூகத்தை விட்டு முற்றாக நீங்கி விடவில்லை.

ஆரோக்கியமான தமிழ் இனத்தின் கரீட்ச எதிர்காலத்தைக் கட்டி வளர்ப்பதற்காக நாம் அவரது போராட்டத்தைத் தொடர்ந்து நடத்துவதே அன்னாருக்குச் செய்யும் உண்மையான அஞ்சலியாகும்.

டொமினிக் ஜீவா

மாஸ்கோவிலுள்ள டால்ஸ் டாயின் வீட்டிற்குப் போய் வர வேண்டுமென நான் ரொம்பவும் ஆவலாக இருந்தேன்.

எனது ஆவலை மொழிபெயர்ப்பாளர் அலெக்ஸாண்டர் துபிளான்ஸ்கி அவர்களிடம் ஒருநாள் இரவு சொன்னேன் — நண்பர் துபிளான்ஸ்கி மாஸ்கோ ஸ்டேட் பல்கலைக் கழகத்தில் ஒரு பேராசிரியர். நான் மாஸ்கோ வருவதை அறிந்து அரசாங்க மொழிபெயர்ப்புப் பகுதியினரிடம் தொடர்பு கொண்டு பிரத்தியேகமாக எனக்கு மொழிபெயர்க்கத் தன்னைத் தானே உட்படுத்திக் கொண்டவர் — அவர் ககல ஏற்பாடுகளையும் செய்து விட்டு, அடுத்த நாள் காலை காருடன் எனது ஹோட்டல் அறைக்கு வந்து விட்டார்.

இருவரும் அந்த மாபெரும் சிருஷ்டியான மாஸ்கோவில் கடைசி காலத்தில் வாழ்த்த சிறிய அழகான மாளிகையை நோக்கிக் காரில் புறப்பட்டோம்.

மாளிகையின் வாயில் கதவுகளைத் தாண்டி உள்ளே நுழைந்து காலடி வைத்தபோது எனது டேக்மெங்கும் புல்லரித்தது.

மௌனமாகவே இருவரும் மாளிகைக்குள் உள்ளே நுழைந்தோம்.

நாம் அணிந்திருந்த சப்பாத்துக்கு மோலாக கம்பளியால் உருவாக்கப்பட்ட மிதியடி'கள் வெளி வீறந்தாவில் தரப்பட்டன.

அவற்றை அணிந்துகொண்டு தேவாலயத்திற்குள் செல்லும் பக்களைப் போன்ற உணர்வுடன்

ஆண்களும், பெண்களும் மாளிகைக்குள் சென்று கொண்டிருந்தனர்.

நான் இதைப்பற்றி நண்பரிடம் விசாரித்தேன். காலங் காலமாகப் பாதுகாக்கப்பட்டு வரும் பொருட்களை வெளியிலிருந்து வரும் தூசிப் படலங்கள் வந்து தாக்காமல் இருப்பதற்கான முன்னேற்பாடுகள் இவை என எனக்கு விளக்கம் சொன்னார் அவர்.

மாளிகைக்குள் மெதுவாகச் சென்று நியிர்ந்து பார்த்தேன். மாபெரும் சிந்தனையாளரும் படைப்பாளியுமான டால்ஸ்டாய் அவர்கள் அந்த வீட்டில் அப்பொழுது வசித்துக்கொண்டிருக்கின்றார் என்ற உணர்வே அந்தக் கணத்தில் என் மனசில் தட்டுப்பட்டது.

அவர் உயிருடன் இருந்த கடைசிக் கட்டத்தில் மாளிகையும், பொருட்களும் எப்படி எப்படி இருந்தனவோ அப்படி அப்படியே பாதுகாக்கப்பட்டு வருகின்றன என உணர்வது என் மனசில் உள்னே நியமிக்கப்பட்ட சேவுகள் விளங்கப்படுத்தினார்கள்.

டால்ஸ்டாயின் கையெழுத்தைப் பார்த்தேன் — அவர் பாவித்த முக்குக் கண்ணாடி, சப்பாத்து, குளிர்கால உடைகள், நாற்காலி, கட்டில், எழுதப் பாவித்த பேனாக்கள் ஆகியவைகளுடன் அவர் மிக அருமையாக நேசித்த சைக்கிளையும் பார்த்தேன்.

மகா துப்பரவாக இருந்தது அம்மாளிகை.

ஒவ்வொரு அறையாக, ஒவ்வொரு பகுதியாகப் பார்த்துக் கொண்டு வந்தேன்.

நண்பர் துபிளான்ஸ்கி எனக்கு வெகு தெளிவாக ரஷ்யனில் எழுதப்பட்டிருந்த குறிப்புக்கள் ஒவ்வொன்றையும் வாசித்து வாசித்து விளங்கப்படுத்திக் கொண்டு வந்தார்.

டால்ஸ்டாய் என்ற அந்த மாபெரும் மேதையை நான் நேரில் சந்தித்தவன் இல்லைத்தான். ஆனால் அந்த மேதை புழங்கிய அந்த மாளிகையில், அவரது கால் தூசி பட்டுப் படிந்திருந்த அந்த அறைகளில் நான் நடந்து செல்லும் போது நேரில் பார்ப்பது போன்ற பிரமையை என்னுள் உணர்ந்து கொண்டேன்.

அவர் எழுதிய அறை, ஓய்வு வெடுத்த அறை. உணவு உட்கொண்ட இடம், தூங்கும் அறை என எல்லாப் பகுதிகளையும் சுற்றிப் பார்த்துக்கொண்டு வந்தேன்.

கிட்டத்தட்ட இரண்டு மணி நேரம் செவ்வளித்திருப்போம்,

பின்னர் சிறிது ஓய்வெடுத்துக்கொண்டோம்.

ஓய்வுக்குப் பின்னர் மாளிகையின் பின் வளவுப் பக்கமாக நண்பர் கூட்டிக்கொண்டு சென்றார். மாளிகையின் முகப்புப் பிரதான வீதியின் பக்கமிருந்தது. பின்பக்க மதில்கள் ஒரு சிறிய ஒழுங்குகையுடன் இணைந்து சென்றது.

பின்வளவுப் பக்கம் என்னை அழைத்துச் சென்ற நண்பர் துபிளான்ஸ்கி அடிவளவிலிருந்து ஒரு சிறிய பாதை மாளிகையின் பின் பக்கமாக பாம்பு வளைவு வளைந்து மாளிகையை நோக்கி வந்து சிறிய ஓடை இடுக்குமூலம் அந்தவழி மாளிகையின் மேல்மாடி வரை சென்றதைக் காட்டினார்.

மேல் மாடிக்குப் போகும் அந்த இடுக்கு வழி ஒரு இடுக்காக இருந்தது. பழைய தட்டுமுட்டுச் சாமான்கள், உடைந்த பாத்திங்

கள் அடுக்கும் இடமாக அக்குறும் பாதை காட்சி தந்தது.

மாளிகையில் முன்னர் பார்த்ததை விட, இது ஒரு வித்தியாசமானதாக, இம் மாளிகையுடன் ஒட்ட முடியாத ஓர் அமைப்பாகக் காட்சியளித்தது.

'இவ்வளவு துப்பரவாகவுள்ள இந்த மாளிகையில் ஏன் இப்படியொரு அவலட்சணமான ஓடை? என்ன காரணம்?' என நண்பரிடம் கேட்டேன்.

'மோட்ச பாதை இது!' என்றார் அவர். தொடர்ந்து பஞ்சைப் பனாதினைப் பார்த்துப் பேச டால்ஸ்டாய்க்கு ரொம்ப விரும்பம். அவர் அவர்களை உண்மையாகவே நேசித்தார். அவரது மனைவிக்கு இப்படியான மக்கள் தரித்திரங்களாகவும், வெறுக்கப்படக் கூடியவர்களாகவும் தென்பட்டனர். டால்ஸ்டாய் ஒரு ஏற்பாடு செய்தார். அப்படியானவர்களை நடுச் சாமத்தில் இந்த வழியாக வந்து தனது அறையில் தன்னைச் சந்தித்துச் செல்ல இந்த முடுக்குப் பாதையை ஒழுங்கு செய்திருந்தார். அதையொட்டித்தான் இதை 'மோட்ச பாதை' என நான் குறிப்பிட்டேன் என்றார்.

எனக்கும் அந்த வழி மோட்ச பாதையாகவே காட்சி தந்தது. 'இதில் முக்கியமாகக் குறிப்பிடத்தக்க ஒரு விஷயம் உண்டு. மாக்களின் கார்த்திகியைச் கூட அந்த அம்மா முன் வாசலால் அனுமதித்ததில்லை. அவரும் இந்த வழியையே டால்ஸ்டாயைச் சந்திக்கப் பயன்படுத்தினார். கார்த்தியிடம் கூட அத்தனை அஞ்சை! — பிரபுத்துவ வெறி.'

நான் மௌனித்து அந்தப் பாதையையே புதிய அர்த்த புஷ்பியுடன் பார்த்தேன்.

வரும் வழியில் பிரதான நாய் சந்திச்சாலை நடுவே ஒரு பிரமாண்டமான சிலை காட்சி தந்தது. அது கார்த்தியின் சிலை!

அடைப்படி

மரபினாடாக முகிழ்ந்தெழுந்தவர் நவீன நாடக உத்திகளை உள்வாங்கியவர்

க. சிதம்பரநாதன்

1978-ம் ஆண்டு நான் யாழ் பல்கலைக் கழக மாணவனாக இருந்த காலத்தில் ஒரு நாள், பல்கலைக் கழக மாணவர் பொது அறையில் மகாகவியின் 'புதியதொரு வீடு' நாடகத்திற்கான நடிகர் தெரிவை திரு. மௌனகுரு அவர்கள் நடத்திக்கொண்டிருக்கிறார் என்பதை அறிந்து அங்கு சென்றேன். ஆண்களும், பெண்களும் அங்கு பலர் இருந்தார்கள். மௌனகுரு அவர்கள் பலவித பயிற்சிகளினூடே நடத்திய பாத்திரத் தெரிவில் எனக்கும் ஒரு பாத்திரம் கிடைத்தது. தொடர்ந்து ஒரு மாதமாய் கடினமான உழைப்பு. நாடக ஒத்திகை முடிந்ததன் பின்னர் அவர் வீட்டிலேயே தங்க வேண்டி நேரிட்ட சந்தர்ப்பங்களிலெல்லாம் இரவிரவாய் பலவிடங்களில் — கலைப்பற்றியும், அரசியல் பற்றியும் — அவருடன் விவாதித்திருக்கிறேன். அப்போதெல்லாம் உலகம் பற்றிய அவரது பார்வைக்கும் எனது பார்வைக்குமிடையில் நேரெதிர் வேறுபாடு இருந்தது. ஆனால் 'புதியதொரு வீடு' நாடகப்பயிற்சியின்போது பெற்ற அனுபவம் என்ற சனியிலும், உலகு பற்றிய எனது பார்வையிலும் ஓர் பண்பு மாற்றத்தை உண்டு பண்ணியிருந்ததைப் பின்பொருநாள் ஒரு தமிழ்ச் சினிமா பார்த்தபோது உணர்ந்தேன். மௌனகுருவின் தொடர்பு மெல்லவாய் என்னுள் ஒரு கருத்து நிலை

சார்ந்த மாற்றத்தை ஏற்படுத்தியிருந்ததை அப்போது தெரிந்து கொண்டேன். இவ்வாறு தான் மௌனகுரு அவர்களுடன் எனது தொடர்பு ஆரம்பமாகியது.

யாழ் பல்கலைக் கழக நுண்கலைத்துறை விரிவுரையாளரான கலாநிதி மௌனகுரு அவர்கள் எழுத்தாளர், கலைஞர், விமர்சகர், நாடகக் கலைஞர் எனப் பன்முகப்பட்ட ஆளுமையுடைய ஒரு மனிதர். அவரது நாடகஞ் சார்ந்த ஆளுமை பற்றியதாகவே இக்கட்டுரை அமைகிறது.

1956-ல் சிங்கள நாடக உலகில் ஏற்பட்ட மறுமலர்ச்சிக்குச் சமாந்தரமாக தமிழிலும் அதன் அரங்கின் மூலவேர்களைத் தேடுகிற போக்கு பல்கலைக் கழக மட்டத்தில் முனைப்படைந்தபோது, மட்டக்களப்பிலிருந்து பேராதிபல் பல்கலைக் கழகத்திற்கு மாணவனாக வந்த மௌனகுருவின் முக்கியத்துவம் பேராசிரியர் வித்தியானந்தனுக்குத் தெரிகிறது. கிராமப் புறங்களில் விடிய விடிய ஆடப்பட்ட கூத்துகள் சுருக்கப்பட்டு, ஒருங்கு சேர்க்கப்பட்டு, நவீன தொழில் நுட்ப உத்திகளோடு மேடையேற்றப்பட்டன. கர்ணன் போர், நொண்டி நாடகம் போன்ற பழைய கூத்துகளிலும், மௌனகுருவாலேயே எழுதப்பட்ட இராவணேசன்,

வாலி வதை போன்ற புதிய கூத்துகளிலும் மௌனகுரு பிரதான பாகமேற்று நடத்தார்.

1965 — 1970 காலப் பகுதியில் மட்டக்களப்பு வினசன் மகளிர் கல்லூரி, வந்தாறுமலை மத்திய மகாவித்தியாலயம் ஆகியவற்றில் கூத்துகள் இவரால் மேடையேற்றப்படுகின்றன. பெண்கள் மேடையில் பாடி — நடிக்கின்ற நிலை தோற்றுவிக்கப்படுகிறது. மட்டக்களப்பு கூத்தில் ஒரு மறுமலர்ச்சியைக் காண்கிறது. இத்தகைய சூழலும் மௌனகுருவின் அரசியற் சார்பும் அவரை 'சங்காரம்' எனும் வடமோடிக் கூத்தை புரட்சிகர உள்ளடக்கத்தோடு எழுதி மேடையேற்ற வைக்கிறது.

1975-ல் நடிகர் ஒன்றியத்தின் தயாரிப்பான 'கந்தன் கருணையில்' இவர் முக்கிய பாத்திரமேற்று நடத்தார். இது யாழ்ப்பாணத்தின் பாரம்பரிய இசையும், வடமோடி, கண்டிய நடன அமைப்புகளும், அசைவுகளும் ஒருங்கிணைந்த நவீன நாடக அமைப்பினைக் கொண்டிருந்தது. இதன் வடமோடி நடன அமைப்பு மௌனகுருவால் அமைக்கப்பட்டது.

1978-ல் யாழ் பல்கலைக் கழக மாணவர்களுக்காக மகாகவியின் 'புதியதொரு வீடு' என்ற பாநாடகத்தையும், 1979-ல் இலங்கை அவைக்காற்று கலை கழகத்தினர் சார்பில் எம்.ஜி.ஏ. நுஃமானின் 'அதிமானிடன்' எனும் கவிதைத் தரிசனத்தையும், 'பூலின் அயனெஸ்கோவின் தலைவர்' என்ற மொழிபெயர்ப்பு நாடகத்தையும் இவர் நெறியாள்கை செய்தார்.

1980-ல் நாடக அரங்க கல்லூரியுடன் மௌனகுருவின் தொடர்பு தமிழ் நாடகத்திற்குப் பல காத்திரமான பங்களிப்புகளைத் தருகிறது. 'சங்காரம்' மீண்டும் பல முறை மேடையேறுகி

றது. நா. சுந்தரலிங்கத்தின் 'அபசரம்' எனும் அபத்த நாடகமும், ஞாநியின் 'குருஷேத்திரோபதேசம்' எனும் நாடகமும் மௌனகுருவால் நெறிப்படுத்தப்பட்டு மேடையேற்றப்படுகின்றன. தமிழ் நாடக இயக்கம் மேலும் தீவிரமடைகிறது.

1980-களின் பிற்பகுதியில் யாழ்ப்பாணத்தில் வளர்ச்சி பெற்ற பாடசாலை அரங்க இயக்கத்துடனும் தன்னைப் பிணைத்துக் கொள்ள இவர் தவறவில்லை. பொஸ்கோ பாவர் பாடசாலையில் 'தாடி ஆடு' 'வேடரை உச்சிய வெள்ளைப் புருக்கள்' போன்ற சிறுவர் நாடகங்களையும், கண்டிக் குளி மகளிர் கல்லூரி, யாழ் இந்து மகளிர் கல்லூரி ஆகியவற்றில் 'விடிவு', 'சரி பாதி', 'நம்மைப் பிடித்த பிசாசுகள்', 'கலையில் உயிர்க்கும் மனிதன்' ஆகிய நடன நாடகங்களையும் தயாரித்தமை இவரின் உழைப்பை வெளிக்காட்டுகின்றன.

பெண்கள் ஆய்வு வட்டத்திற்காக இவரால் தயாரிக்கப்பட்ட 'சக்தி பிறக்குது' என்னும் நடன நாடகம் ஓர் முக்கியமான படைப்பு. ஆண் ஆதிக்க உலகில் பெண்படும் அவலங்களும், பெண்களை நீக்கத்துக்காகப் பெண்கள் திரண்டெழுந்து போர் புரிதலும் கலைத்துவமாய் இங்கு வெளிப்படுத்தப்பட்டன.

பரதநாட்டியமென்பது இறைவனுக்கு அர்ப்பணிக்கப்படுவது என்ற மரபுவழிச் சிந்தனையை மாற்றித் தனது புரட்சிகர உள்ளடக்கங்களை வெளிப்படுத்தும் கலை உத்தியாகப் பரதத்தைப் பயன்படுத்த முனைந்தமை ஓர் முன்மாதிரியே. இப்பணியில் இவருடன் துணைநின்று நடன அமைப்பினை மேற்கொண்ட செல்வி சாந்தா பொன்னுத்துரை பாராட்டுக்குரியவர்.

கலாநிதி மௌனகுரு எமது மரபினூடாக முகிழ்ந்தெழுந்து நவீன அரங்க அறிவை உள்வாங்கிக்கொண்டு மேற்கிளம்பிய ஓர் நாடகக் கலைஞனாக எமக்குத் தெரிகிறார். இவையிரண்டும் இணைவது மிகவும் முக்கியமானது. எனவே தான் இவரிடம் தமிழ் நாடக உலகு, தேசிய தமிழ் நாடக மரபை நோக்கிய பயணத்தில் முன் செல்லுமாறு கோருகிறது.

மௌனகுருவின் வெளிப்பாட்டுத் திறன் மிகவும் வலிமை வாய்ந்தது. ஒரு கலைஞனுடைய வெற்றி என்பது எவ்வளவு தூரம் அவனது கலை அழகியற் கருத்துகளும், கருத்தியல் நிலைப்பாடுகளும் பார்வையாளனைச் சென்றடைகிறது என்பதிலேயே தங்கியுள்ளது. மௌனகுரு தனது அரங்கு பார்வையாளர்களைச் சென்றடைவதற்குப் பிரதான காவிகளாக நடனத்தையும், இசையையும் பயன்படுத்துவதை அவரது அரங்கத் தயாரிப்புகளிலிருந்து அறிந்து கொள்ள முடி

கிறது. அவற்றின் செம்மைப் பாட்டில் அவர் அக்கறை மிகுந்தவர். மௌனகுரு என்ற கலைஞனின் ஆளுமை அங்கே தெரியும்.

நாம் புதிய அழகியல் விதிகளை உருவாக்க வேண்டும். அரங்கும் இயங்குகின்ற ஒன்று. மாறுகின்ற ஒவ்வொரு பொழுதிலும் புதிய மக்கள் அரங்கு பற்றிய தேடல் உண்மையான மக்கள் கலைஞர்களிடத்தில் ஊறிக்கிடக்கும். மௌனகுருவும், நாடக அரங்கக் கல்லூரியும் இதற்கு விதிவிலக்கல்ல. அர்ப்பணிப்புடன் கூடிய முழுநேர உழைப்பினால் மட்டுமே இத்தகைய உண்மை இலக்குகளை எம்மால் தொட முடியும். கலாநிதி மௌனகுரு வால் இது முடியும். ஏனெனில் நாடகமும், அரங்கியலும் அவரது துறை. அவரைப் பொறுத்தவரை அவருக்குத் தேவையற்றது எதையும் படிக்க வேண்டிய தேவை, நிர்ப்பந்தம் அவருக்கு இல்லை; பல கலைஞர்களுக்கு உள்ள அவலம் இதுதான்.

1978-க்குப் பின் ஈழத்தின் தமிழ் நாவலிலக்கியம்

— நா. சுப்பிரமணியன்

5

பஞ்சமர் நாவலின் கதை கமலாம்பிகை — செல்லப்பன் ஆகிய இரு பாத்திர அறிமுகத்துடன் தொடங்குகிறது. மாம்பழத்திக்குத் திருமணப் பேச்சுக் கால் நிகழ்விருந்த சூழ்நிலையில், அவள் தொடர்பான முன்னைய ரகசியங்கள் அறிந்திருந்த செல்லப்பனுடன் நேரில் கதைத்து முற்பாதகாப்புத் தேட விழைகிறான் கமலாம்பிகை. இதனைத் தொடர்ந்து சின்னாச்சி, ஐயாண்ணன் முதலியோர் கதையை வழிநடத்துகின்றனர். உயர் சாதியார் எனப்படுவோரின் பல்வேறு கொடூரச் செயல்கள், ஒழுக்கக் கேடுகள் என்பன இவர்களால் நினைவில் மீட்கப்படுகின்றன: உரையாடல்களில் வெளிப்படுத்தப்படுகின்றன. மாணிக்கனின் தவறான ஐயாண்ணனும் தாழ்த்தப்பட்ட சமூகத்தினரும் அடிக் கடி சந்தித்து உரையாடும் களமாகத் திகழ்கிறது. வேளாளரின் குடிமையாகத் தொடர் விரும்பாத கோவியர், அச் சமூகத்தினரின் சுவங்காவும் கடமையை மறக்கின்றனர். இதனால் கோபமுற்ற வேளாளர் தத்தம் காணிகளிலிருந்து கோவியரைக் குடியே முப்ப முயல்கின்றனர். இதனைத்

தாழ்த்தப்பட்டோர் இணைந்து எதிர்க்க முயல அடிதடி, பொலிஸ் வருகை, தேரேல் என்பன நிகழ்கின்றன. தாழ்த்தப்பட்டோரும், ஐயாண்ணனும், குமாரவேலனும் பல்வேறு இடங்களில் அடிக்கடி சந்தித்து சங்கமாக இயங்க நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளின்றனர். இம் முயற்சி உயர்சாதியாரின் திட்டப்படியான துப்பாக்கிச் சூட்டால் குமாரவேலன் குண்டடிபட்டு வீழ்வதோடு முதல்பாகக் கதை நிறைவு பெறுகிறது. இந் நிகழ்ச்சிகளுக்கு இடையிடையே உயர் சாதியினர் பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களில் நடத்திய கொலை, சித்திரவதைக் கொடுமைகள், ஒழுக்கக்கேடுகள் என்பன பட்டியல் இட்டுக் காட்டப்படுகின்றன. தாழ்த்தப்பட்டோர் தமது உரிமைகளைப் பெறுதற்கு சாத்வீக-சமரச நெறிமுறைகள் சரிவரா என்றும், ஆயுதப் போராட்டமே வழி என்றும், வேலையன் ஐயாண்ணன் முதலியோர் சித்திக்கின்றனர். சமகாலத்தில் தமிழர் உரிமைக்காக இயங்கிநின்ற அரசியல் கட்சியினரின் வழிமுறைகள் தொடர்பான என்னலும் ஆங்காங்கு வெளிப்படுத்தப்படுகின்றது.

9

ஈழத்து இலக்கிய உலகில் இன்று வீறு நடைபோட்டு
விற்பனையாகிக் கொண்டிருக்கும்

ஈழத்துக் கலைப் படைப்புக்கள்

- அட்டைப் பட ஒவியங்கள், ● தண்ணீர்,
- ஆகுதி, ● பக்திக் சந்த,
- சலதி, ● மல்லிகை லீவா,

பிரபலமான புத்தகங்களிலை —

- ✿ 'நந்தி' ✿ தூண்டில்
- ✿ நிழல்கள் ✿ இரவின் ராகங்கள்

ஆகிய நூல்களுக்கு நாடுங்கள்:

பூபாலசிங்கம் புத்தகக் களஞ்சியம்

15/2, மின்சார நிலைய வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

குண்டடிப்படும் சாகாத குமாரவேலனுடன் இரண்டாம் பாகக் கதை தொடர்கிறது. வேலுப்பிள்ளைக் கமக்காரனுக்கும் விதானைக்கும் இடையிலான போட்டி, தாழ்த்தப்பட்ட சாதியினரின் சிறு சிறு கோரிக்கைகளுக்குக் கமக்காரர் நெகிழ்ந்து கொடுக்கும் நிலை, விதானையார் மனைவியின் ஒழுக்கக் கேடான நடைமுறை, அதனால் பாதிக்கப்பட்ட மாயாண்டியின் நிலை, கூலிக் குடியிருப்பாளர், கமக்காரர் கூலிகள் என்போர் இணைந்த பொதுக் கூட்டம், பஞ்சமர் எழுச்சி ஊர்வலம், சமூகக் குறைபாட்டுக் கூட்டம் தொடர்பான விமர்சனம், பஞ்சமரைப் பிரித்தானும் தந்திர முயற்சிகளின் தோல்வி, ஆலயப் பிரவேச எழுச்சி, அதில் நேர்ந்த படுகொலைகள் ஆகிய கதையம்சங்களுடன் இரண்டாம் பாகம் நிறைவு பெறுகிறது.

யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தின் பல்வேறு கிராமப்புறங்களையும் தொட்டுச் செல்லும் இந்த நாவலின் முக்கிய கதையம்சம் பெருங்காடு, நத்தாவில், வட்டுக்கோட்டைக் கிராமியக் களங்களில் நிகழ்கின்றது. கிராமப்புறங்களின் பண்பாட்டுக் கூறுகள் விவரிக்கப்படுகின்றன. கடதாசி விளையாட்டு, திருவிழா, வாணவிளையாட்டு, மேளக்கச்சேரி, மரணச்சடங்கு முதலியன இயற்பண்புடன் எடுத்துக் காட்டப்படுகின்றன. பிரதேசப் பேச்சுவழக்கு, பழமொழிகள் என்பன பயில்கின்றன. நாவலின் பின்னிணைப்பாக அமையும் பத்திரிகைச் செய்தித் தலைப்புக்களும் செய்திகளும் இக்கதை ஒரு சமுதாய வரலாறு என்பதனை உறுதி செய்யும் பாங்கில் அமைந்தன.

'பஞ்சமர்' நாவலை அடுத்து வெளிவந்த 'கோவிந்தன்' நாவலிலே டாலியல் அவர்கள் சாதித்

திமிர் பிடித்த ஒரு குடும்பத்தில் வீழ்ச்சியைச் சித்தரிக்கிறார். சுதுமலைக் கிராமத்தின் மணியகாரன் குடும்பமொன்று பஞ்சமரை ஒரு காலத்தில் அடக்கியாண்ட நிலையும் பின்னொரு காலத்தில் பஞ்சமரது எழுச்சிக்கு முன் நிலை தளர்ந்தமையுமே இந் நாவலில் உணர்த்தப்படும் அடிப்படை அம்சம். ஒரு காலத்தில் தம்மை அடக்கியாண்ட நயினூர்களுக்காகத் தம்முட் போரிட்டு உயிர்ப்பலி கொடுத்த பஞ்சமர் இன்னொரு காலகட்டத்திலே அந்த நயினூர்மாரின் காணிகளை அபகரித்துக் கொள்ளும் நிலைக்கு வளர்வதோடு ஆலயப் பிரவேச முயற்சியில் அவர்களின் தடைகளை மீறத்தக்க வலிமையுடன் திகழ்வதுமான வரலாற்று நிலையே இதில் சுட்டப்படுகின்றது. இவ்வரலாற்று அம்சத்தின் மீது 'சாதி மீறிய பாலியல் உறவு' என்ற கருவை முதன்மைப்படுத்திக் கதை புனைப்பட்டுள்ளது. மனித வர்க்கத்தில் மட்டுமன்றி மிகு வர்க்கத்திலும் சாதித் தாய்மை பார்க்கும் மனோபாவத்தின் கொடூரத்தை எடுத்துக் காட்டும் வகையில் கதை புனையப்பட்டுள்ளது. இந் நாவலின் தலைப்பாக அமையும் கோவிந்தன் என்ற பெயர் நாவலில் இடம்பெறும் தாழ்த்தப்பட்ட மனிதருள் ஒருவரையும், உயர சாதி இராஜபாளையம் நாயொன்றையும் சுட்டியமைகிறது.

இந்நாவலின் முக்கிய கதையம்சம் சுதுமலை மணியகாரன் வேலுப்பிள்ளையின் மகன் அருணாசலம்பிள்ளை, வேலக்கை ஒழுங்காக முதலித்தம்பி நயினூர் மகன் அழகம்மா நாச்சியாரைப் பலாத்காரமாகக் கவர்ந்து சென்று மணமுடித்த செய்தியை முன்வைத்துத் தொடர்கிறது. அழகம்மாவுக்கு (எட்டாவது மாது முடிவில்) பிறந்த குழந்தைக்குத்

சுந்தை தானல்ல என உணர்ந்த நிலையில் மணமுடைந்து அருணாசலம்பிள்ளை நாட்டைவிட்டோடி விடுகிறார். குழந்தை சண்முகம் பிள்ளை வளர்ந்து நீண்டநாட்கள் வெளியூர் வாசம் செய்தபின் ஐம்பது வயதின்மேல் சொந்த ஊரில் மீண்டும் வந்தமர்ந்து வாழத் தொடங்கிய காலகட்ட நிகழ்வுகளே கதையாக விரிகின்றன. நீண்ட நாட்கள் பராமரிப்பின்மையால் கைவிட்டுப் போய் விட்ட காணிகளை மீட்பதற்கான முயற்சியிலும், தான் வளர்க்கும் இராஜபாளையம் நாயை உபசரிப்பதிலும், வேட்டையாடலிலும், மதுவிலும் இவர் காலம் கழிந்தது. இவரது இராஜபாளையம் நாய் கோவிந்தன் அயல்விட்டு ஊர் நாய் பொன்னியுடன் காதலுறவு கொள்கிறது. இவரது மனைவி சீதேவி அம்மாள் நாற்பத்தைந்து வயதாகியும் பிள்ளையில்லாக் கவலையால் (கோவிய நன்னியன் மனைவி கண்ணியின் ஆலோசப்படி) 'ஏராக் கன்' குடித்துத் தாய்மை எய்த விழைகிறாள். இதனால் கள்ளிறக்கும் கோவிந்தன் தொடர்பு ஏற்படுகிறது. இத்தகு கதைப் போக்கிற்கு இடையிடையே வேளாளர் பஞ்சமரை அடக்கியாண்ட நிலை, பின்னர் பஞ்சமரின் (அதிகாரத்துக்குப் பணிய மறுக்கும்) எழுச்சி நிலை, ஆலயப் பிரவேசத் தடைகளை அவர்கள் உடைத்தெறிந்த தீவிரம் என்பன விவரிக்கப்படுகின்றன. இவற்றோடு இந்த நூற்றாண்டின் ஆரம்ப காலகட்ட விதானை தெரிவு முறைமை, அது தொடர்பான வநவேற்புப்சாரங்கள், ஊர்வலம், விழா வேட்கைகள் என்பனவும் கதையிற் கலக்கின்றன. வட்டுக்கோட்டையில் இந்த நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் வாழ்ந்த 'சிறில் செல்லத்துரை' என்ற ஒருவர் கதையில் தலைகாட்டுகிறார். இவர் ஒரு பிராமணப் பெண்ணோடு

கொண்ட கொண்ட உறவும் அதனால் ஒரு பிராமணக் குடும்பம் முழுவதுமே அழிக்கப்பட்ட செய்தியும் கூறப்படுகின்றது. இதில் தொடர்பு கொண்ட முத்தன் என்ற தாழ்த்தப்பட்ட சாதியினரின் பிரேதம் வழமைக்கு மாறாகத் தகனம் செய்யப்பட்டது என்ற செய்தியும் உளது. இவை தவிர இராஜபாளையம் நாய்களின் இயல்பு, ஏராக் கன் தயாரிப்பு முறைமை, அதன் இயல்பு பரப்பாடு ஆகிய விடயங்களும் நாவலில் விவரிக்கப்பட்டுள்ளன.

'கோவிந்தன் — பொன்னி' காதலுறவைப் பொறுத்துக் கொள்ள முடியாத சண்முகம் பிள்ளை, பொன்னியைக் கட்டுக் கொல்வதும், அதற்குப் புரிவாங்கலாகக் கோவிந்தன் சண்முகம் பிள்ளையின் குரல்வளையைக் கடித்துக் குதறுவதும்' சீதேவியம்மாள் அடிவயிற்றுச் சுமையோடு கணவன் மீது வீழ்ந்து குதறுவதுமாக் கதை நிறைவெய்துகிறது.

இந்த நாவலின் கதை நிகழ்கால எல்லை பற்றி ஆசிரியர் வெளிப்படையாகக் கூட்டவில்லை. கதையில் ஆலயப்பிரவேச முயற்சிச் சூழல் இடம் பெறுவதால் ஏறத்தாழ 1955 ஆம் ஆண்டைப் பின் எல்லையாகக் கொண்ட முதல் ஐம்பது ஆண்டுக் கால நிகழ்வுகள் இதில் இடம் பெறுகின்றன என ஊகிப்பது தவறாகாது.

'கோவிந்தன்'னை அடுத்து எழுந்த 'அடிமைகள்' நாவலும் உயர் நிலையில் நிகழ்ந்த வேளாள குடும்பமொன்றின் சீரழிவு நிலையைக் காட்டும் கதைப் போக்குக் கொண்டதே. ஆயினும் பஞ்சமரையும், கோவிந்தனையும் விடக் கட்டுக்கோப்பான கதையம்சம் கொண்டது. 1890 — 1956 காலப்பகுதியின் யாழ்ப்பாணப்

பிரதேச சமுதாய வரலாற்றுப் போக்கைப் பகைப்புலமாகக் கொண்டு ஒரு குடும்பத்தின் நான்கு தலைமுறை வரலாறு கோடிட்டுக் காட்டப்படுகின்றது. மந்துவில், புத்தூர், சுட்டிபுரம் ஆகிய கிராமங்களை முக்கிய களங்களாகக் கொண்டு யாழ்ப்பாணப் பிரதேசக் கிராமங்கள் பலவற்றையும் தழுவிச் செல்கின்றது இந்நாவலின் கதை புத்தூர் கிராமத்தில் நிலம், புலம், சொத்து, அதிகாரம், அடிமை குடிமைகள் என்பவற்றுடன் இராச வாழ்வு நடத்திய பல்லக்கு முதலித்தம்பியரின் மகள் சீதேவியம்மாள், மந்துவில் வேலுப்பிள்ளையின் மனைவியாகிச் சீர்வரிசைகளோடு வருகிறாள். அத்தம்பதியரின் பெருமையிடு வாழ்க்கைத் தரம் அடுத்த தலைமுறையிலே மருமகனாக வரும் கோப்பாய்ச் சூரியன் ஆடம்பரங்கள், கேளிக் கை விளையாட்டுக்கள், சண்டித் தனங்கள் போன்றவற்றால் சீரென்றி விடுகிறது. ஈற்றில் குடியிருந்த வீடும் ஏலத்திற்கு போகும் நிலை வருகிறது. சீதேவி மந்துவிலுக்குச் சீர்வரிசையுடன் வந்த போது, ஊத்தையனாக வந்த பள்ளனான கந்தன் (அந்த வீட்டிலேயே அறுபதாண்டுகளுக்கு மேல் அடிமை — குடிமையாக வாழ்ந்தவன்) அவ்விட்டை ஏலத்தில் எடுத்து சீதேவியின் பேத்தி கண்ணம்மாவுக்கு நன்கொடையாக வழங்குகிறான். அவன் படுகொலை செய்யப்பட்டபோது, கண்ணம்மா அவனது பிரேதத்திற்கு கொள்ளிவைக்கிறாள். இதுதான் 'அடிமைகள்' நாவலின் முக்கிய கதையம்சம்.

வேலுப்பிள்ளை குடும்பத்தின் வரலாற்றுக்குச் சமந்தரமாக அவ்லுரின் (மந்துவில்) மற்றொரு செல்வாக்கு மிக்க குடும்பமான கயிலாயபிள்ளை குடும்பத்தின் வரலாறும் கதையில் இடம்பெறுகி

றது. கச்சாய் இராசரத்தினம் முதலியின் பேரனாக அறிமுகம் செய்யப்படும் கயிலாயபிள்ளை, அவர் மகன் இராமச்சந்திரர், பேரன் கருணை என்போரின் வரலாறு இது. மேற்படி இரண்டு குடும்பங்களுக்கும்மிடையில் அந்தஸ்து நிலையில் நிகழ்ந்த போட்டியின் வரலாறுகளும் இக்கதை அமைகிறது.

முதலில் வேலுப்பிள்ளை, அவரது மாமன் புத்தூர் பல்லக்கு முதலித்தம்பி ஆகியவர்களுடன் நிகழ்ந்த போட்டியில் கயிலாயபிள்ளையின் ஆதிக்கநிலை பெரிதும் வீழ்ச்சியடைகிறது. பின்னர் இராமச்சந்திரர், சூரியருடன் பலநிலைகளில் போட்டியிட்டு அவரை வீழ்ச்சி நிலைக்குத் தூண்டுகிறார். சூரியர், கயிலாயபிள்ளையிடம் பட்ட கடன் வேலுப்பிள்ளை குடும்பத்தின் நாற்சாசி வீட்டை ஏலத்துக்குக் கொண்டுவருகிறது. இப்போட்டி நிலை கண்ணம்மா — கருணை தலைமுறையில் மாற்ற மடைந்து காதல் உறவாக மலரத் தொடங்குகிறது. எனினும் சூரியருக்கும், சந்திரரின் மனைவிக்கும் நிலவிய தகாத உறவு, கண்ணம்மா — கருணை இருவரும் சகோதர முறையினர் என்று காட்டி நிற்கிறது. இந்த உறவின் ரகசியத்தை அறிந்திருந்தவன் என்பதாலேயே கந்தன் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டான். இப் பாத்திரமே நாவலின் தொடக்க முதல் இறுதி வரை கதைப் போக்கை இணைத்து நிற்கிறது.

சிறுவயதில் அடக்கு முறைக் கொடுமை சூழலில் அநியாயமாகப் பெற்றோரை இழந்து ஊத்தை அனாதை நின்ற இப்பஞ்சம சாதிப் பாத்திரம் புத்தூரிலிருந்து சீதேவியம்மாளின் சீர்வரிசையோடு மந்துவில் வந்து அக்குடும்பத்தில் ஓட்டி வாழ்ந்து பிற காலத்தில் அக்குடும்பத்தின் மூன்

ருவது பரம்பரையான கண்ணம்மாவால் 'கந்தன்மாமா' என அழைக்கப்படும் உயர்வை எய்துவதோடு அக் குடும்பத்தை வீழ்ச்சியிலிருந்து காப்பாற்றவும் செய்கிறது. முடிவில் கண்ணம்மாவால் கொள்ளிவைக்கப்படும் நிலையையும் எய்துகிறது.

மேற்படி கதையம்சங்களினூடாக டானியல் அவர்கள் 1890 — 1956 காலகட்ட சமுதாய வரலாற்றுப் போக்கு, சிந்தனைப் போக்கு, நாட்டுப் பண்பாட்டுக் கூகள் என்பன சார்ந்த பல்விடங்களில் எமது கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறார். ஒரு காலத்தில் கோவியர், பள்ளர், நளவர் முதலிய பல சாதியினரையும் வேளாளர் எவ்வாறு அஃறிணைப் பொருட்கள் என்று கருதத்தக்க வகையில் அடிமைப்படுத்திக் கொடூர ஆட்சி செலுத்தினர் என்பது நிகழ்ச்சிகளுடாகப் புலப்படுத்தப்படுகிறது. பல்லக்கு முதலித்தம்பி மகனுக்குச் சிறைக் குடியாகக் கோவியக் குடும்பமொன்றை அனுப்புதல், அவரது மைத்துனர் குடும்பம் மகனுக்குப் பிறந்த பிள்ளைக்குப் பள் செல்வியைப் பால் கொடுக்கச் சொல்லிக் கட்டாயப்படுத்திச் சத்தியம் வாங்கி அவளது வாழ்வைச் சீரழித்தல் என்பன அடிமைக் கொடுமையின் ஒரு வகை வடிவம். 'கோஜ்' வண்டியில் ஏறியதற்காகக் கோவிய எல்லிப்போலையன் அடித்துக் கொல்லப்பட்டமை, நயினார்மாரின் தாமரைக்குளத்தில் குளித்த குற்றத்துக் காக பள் கந்தனும், கோவிய இத்தனியும் அடித்துக் கொடுமைப்படுத்தப்பட்டமை, அடக்கு முறைக் கொடுமையின் வேறொரு வடிவம். இத்தகு அடக்குமுறைக் கெதிராகத் தாழ்த்தப்பட்டோர் சிறிது சிறிதாக எழுச்சி பெற்றுவருவது கதையோட்டத்திலே உணர்த்தப்படுகிறது.

யாழ்ப்பாணத்துக்கு ரயில் அறிமுகம் செய்யப்பட்ட காலத்தில் இங்குள்ள சாதி முறைமையை அது தகர்த்துவிடும் என்ற கருத்தில் வேளாள சாதியினர் பலரும் திரண்டு அதனைக் கல்லெறிந்து தடுக்க முயன்று தோற்கின்றனர். இம்முயற்சியில் அவ்வேளாளரின் அடிமைகளாகக் கருதப்பட்ட தாழ்த்தப்பட்டோர் பலரும் தம்முன் இணைந்து தம் எஜமானருக்கெதிராக நின்று அம்முயற்சியைத் தோல்வியுறச் செய்கின்றனர். பின்னொரு சந்தர்ப்பத்திலே ஆலையநகரில் தாழ்த்தப்பட்டோருக்கு இடம் பிரித்துக் கட்டப்பட்ட கயிறுகள் அவர்களால் அறுத்தெறியப்படுகின்றன. இத்தகு செய்திகளுடாக அவர்களது இணைப்பு எழுச்சியும் கோபிட்டுக் காட்டப்படுகின்றன. கதையின் முடிவில் 'கந்தன்மாமா'வுக்குக் கொள்ளி வைத்த கண்ணம்மாவுக்குப் பாதுகாப்பாகத் திரண்ட தாழ்த்தப்பட்டோர், சந்திரா வீட்டைத் தாக்கப் போவதான செய்தி மேற்படி இணைப்பெழுச்சியின் ஒரு முக்கிய கட்டமாகிறது எனலாம். வேளாளர் மட்டுமன்றிக் கோவியரும் தம் கீழ்ப்பட்ட சாதியினரைச் சண்டித்தனத்தால் அடக்கியாள முயலும் செய்தியும் நாவலிற் கூறப்படுகிறது. கொடிகாமச் சந்தையில் இராசதர்பார் நடத்திய 'சரக்கன்' என்ற பாத் திரம் மூலம் இது புலப்படுத்தப்படுகிறது.

இந்நாவலிலே நாட்டுப் பண்பாட்டுக் கூறுகள் என்ற வகையிலே பல விடயங்கள் ஆங்காங்கே சித்திரிக்கப்பட்டுள்ளன. குறிப்பாக நாட்டு வைத்தியம், பேயோட்டும் மாந்திரீகம், பங்கம் எனப்படும் தேங்காய் உடைக்கும் போட்டி, கோழிச் சண்டை என்பவற்றைச் சுட்டலாம். பாண்டியன் தாழ்வு ஆட்டிறைச்

சிப் பரியாரி எனப்படும் நாட்டு வைத்தியர் நாவலில் வருகிறார். இவரின் இயல்பு, மருத்துவ முறைமை என்பன விரிவாக எடுத்துக் காட்டப்படுகின்றன. தரும்ப சாதியைச் சேர்ந்த கயித்தான் என்ற மாந்திரிகள் பேயோட்டும் முறைமையும் விவரிக்கப்படுகிறது. மாந்திரிகம், பேயோட்டுதல் என்பன ஏமாற்று வித்தைகள் என்பதை ஆசிரியர் இந்நாவலில் எடுத்துக் காட்டி விடுகிறார். (பக். 17) பங்கம் எனப்படும் தேங்காய் உடைக்கும் போட்டியையும், கோழிச் சண்டை தொடர்பான விடயங்களையும் பிசுவம் விரிவாக ஆசிரியர் சித்திரித்துள்ளார். தாழ்த்தப்பட்ட சாதியினரை முன்வைத்து வேளாள சாதியினர் பெரும் பொருட் செலவில் இத்தகு போட்டிகளில் தம் பெருமைகளை நிலைநாட்ட முயன்று வந்துள்ளமை புலனாகின்றது.

'அடிமைகள்' நாவல் வெளிவந்த காலத்தில் வெளிவந்த டானியலின் மற்றொரு படைப்பான 'பூமரங்கள்' (குறுநாவல்) தாழ்த்தப்பட்ட சாதியாரொருவன் மீது உயர்சாதிப் பெண்ணொருத்தி கொண்டிருந்த காதலை மாந்திரிக முயற்சியால் முறியடிக்கப்பட்டு அவ்விருவரும் பிரிக்கப்பட்ட செய்தியைக் கதையம்சமாகக் கொண்டது. மாந்திரிக முறைமைகளை அடிமைகள் நாவலில் விவரித்ததைப் போல இதிலும் டானியல் விவரிக்கிறார். ஆயினும் ஒரு வேறுபாடு அடிமைகளில் மாந்திரிகம் ஒரு ஏமாற்று வித்தை என்பது உணர்த்தப்பட்டது. இக் குறுநாவலில் ஆசிரியர் கதை கூறிச் சென்ற முறைமை, மாந்திரிகம் உண்மைதானே என்ற ஐயத்தை ஏற்படுத்தும் வகையில் அமைந்துள்ளது. மாந்திரிகம், பேயோட்டுதல் முயற்சிகள் மூலம் காதலி மன

மாற்றம் எய்தி வேறொருவனை மணமுடிப்பதும், காதலன் மோகினிப் பேய் பிடித்தவனாக மெலிந்து உருக்குலைந்து போவதும் ஆகக் கதை நிறைவடைகிறது.

சாதிப்பிரச்சினையை வேறொரு கண்ணோட்டத்தில் அனுகுவது 'கானல்' நாவல். டானியல் இந்த நாவல் மூலம் மதமாற்றம் சாதிப்பிரச்சினைக்கும் வறுமைக்கும் ஒரு மருந்தல்ல என்ற கருத்தை முன்வைக்கிறார். சைவ சமயத்தைச் சேர்ந்த தாழ்த்தப்பட்டோர் பலர் அத்தாழ் நிலையிலிருந்து விடுதலை பெறக் கிறிஸ்தவ சமயத்தைச் சார்ந்தமை கடந்த கால வரலாறு. அவ்வாறு மதம் மாறிய பின்னர் அங்கும் சாதி ஏற்றத்தாழ்வும் வலுமைக் கொடுமையும் வெவ்வேறு வடிவத்தில் வெளிப்பட்டு நிற்பதை உணர்ந்து ஏமாற்றமும் அதிர்ச்சியும் எய்தியிருப்பர். இத்தகு ஏமாற்றத்தின் வரலாறே 'கானல்' மத மாற்றத்தின் பின்னரும் சமத்துவம் கிட்டும் என்பது கானல் நீரே என்பதை இந்நாவல் புலப்படுத்தி நிற்கின்றது.

இந்நாவலில் சைவ வேளாள மரபின் சாதித்திரமிர் கொண்டவர்களின் காட்டுருவாகத் தாவடித் தம்பாபிள்ளை என்பவர் வருகிறார். பல்வகை அட்டோழியங்களையும் சலிக்காமற் செய்யும் இவர் கூற்றில் மனைவியைக் கொலை செய்த குற்றத்திற்காகச் சிறை செல்கிறார். இவரது அடக்கு முறையால் அவதிப்படும் தாழ்த்தப்பட்ட சாதியை நள நன்னியன் குடும்பம் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறது. இவர்களை இந்த அவல நிலையில் இருந்து அபயமளித்து மீட்க வருபவர்போல ஞானமுத்து பாதிபியார் வருகிறார். மாதா கோவிலொன்று கட்டுவதற்கான யோசனை அவராலும், மதம் மாறிய வேறுசில தாழ்த்தப்பட்ட சாதியாராலும்

முன்வைக்கப் படுகின்றது. ஞானமுத்துச் சுவாமியாரின் பண்புகளால் நன்னியன் குடும்பம் மனம் மாறத்தக்க — மதம் மாறத்தக்க நிலையில் இருந்தபோது, தம்பாபிள்ளை காட்டிய எதிர்ப்பும், கூறிய இழி சொற்களும் இவர்களைக் கிளர்ந்து எழச் செய்துள்ளது. தம்பாபிள்ளையின் சகாவான விதானையார் காட்டிய அதிகாரமும் தண்டனையும் நன்னியனது மூத்த மகனாக விதானை கொல்லப்படும் நிலைக்கு இட்டு வருகின்றன. இக் கொலைக்காக நன்னியன் மூத்தவன் இருவரும் சிறைப்படுகிறார்கள். நன்னியன் மனைவி சுட்டுக் கொல்லப்படுகிறாள். நன்னியனைச் சார்ந்தோர் வாழ்ந்த சூழ்சைகள் தீவைத்து எரிக்கப்படுகின்றது, பள்ளன் தம்பன் நன்னியன் மகனாக அடைக்கலம் தருகிறான். ஞானமுத்து சுவாமியார் தமது செல்வாக்கினால் நன்னியன் — மூத்தவன் இருவரது தூக்குத் தீர்வையும் சீனியகால மறியலாக்கி விடுகிறார். நன்னியனின் இளைய மகன் இளையவன் — தங்கை சின்னி இருவரும் கிறிஸ்தவ மதத்திற்கு மாறுகிறார்கள் அவர்கள் குழுவில் மாதா கோவில் ஒன்று கட்டப்பட்டு அதற்கு தூக்கு விலத்தி மாதா கோவில் எப்பெயரும் சூட்டப்படுகிறது. இந்தக் கோவிலை உருவாகாமற் சிறைப்பதற்குக் கம்பாபிள்ளையர் எடுத்த முயற்சிகள் தாழ்த்தப்பட்டோரின் இணைந்த பாஷா காப்பு நிலைகளால் முறியடிக்கப்படுகின்றன.

மதம் மாறிய நிலையிலே தங்கள் தாழ்நிலை நீங்கிவிடும் எனத் தாழ்த்தப்பட்டோர் நம்புகின்றனர். ஆயின் பொருளாதார நிலையால், உடனடிப் பாதிப்பு ஏற்படுகின்றது பின்னர் சமய வாழ்க்கையிலும் அவர்கள் வேறுபடுத்திக் காட்டப்படுகின்றனர் அவர்கள் முன்னின்று கட்டி

மாதா கோவிலில் அவர்களே வேளாள சாதிக் கிறிஸ்தவர்கட்குத் தனியிடம் தந்து விலகி வேறு இடத்தில் இருக்க வேண்டியதொரு நிலை ஏற்படுகிறது. பொருளியல் நிலையில் தம்மைக் காத்துக் கொள்ள இளவாலையைச் சேர்ந்த கிறிஸ்தவர்களான சம்மாட்டியாரிடம் தொழில்புரிய அவர்கள் தூண்டப்படுகிறார்கள். இங்கே கரண்டல் வேறு ஒரு வகையில் தலைகாட்டுவது தெரிகிறது.

இந்தக் கதைப்போக்கில் முக்கிய பாத்திரமாக — கதை முழுவதையும் இணைத்து நின்று ஆசிரியரின் உணர்வோட்டத்தை புலப்படுத்தி நிற்பவனாக — அமைபவன் இளையவன். தங்கை சின்னி வேளாள வீட்டில் தொண்டு செய்த நிலையில் அங்கு அவளது பெண்மைக்குப் பாதுகாப்பற்ற அவலத்தின் கொடுமையை நினைந்து குமுறும் அவன் பின்னர் மதம் மாறி 'முடிப்பு' ஆன நிலையில் தனது (சிறைப்பட்ட) அண்ணனின் மனைவி, குழந்தைகளை வாழ்வு வப்பதற்காக உழைப்பவனாகிறான். தனக்கு அமையக்கூடிய மணவாழ்க்கையைக் கூட மீறுதலிக்குறும். மாதா கோவிலிலும் காட்டப்படும் சாதி, வேறுபாட்டினைக் கண்டு உள்ளம் குமுறுகிறான்.

இந்நாவலிலே தாழ்த்தப்பட்ட சமூகத்தின் மீது அன்பும் ஆசையும் காட்டும் வேளாள பாத்திரமாக பூக்கண்டர் என்பவர் வருகிறார். சாதி உணர்வுக்கு அப்பால் வந்த உணர்வு கைவரப் பெற்றவராகக் காட்சியளிக்கும் இவர் சிறுமைகண்டு பொங்குபவராகக் காட்சி தருகிறார். 'பஞ்சமர்' நாவலில் வரும் ஐயாண்ணனை இப்பாத்திரம் நினைவுக்கு இட்டு வருகிறது. எனினும் ஐயாண்ணனைப் போலத் தனிக் கட்டையாக — சமூகத்தால் ஒதுக்கப்பட்ட தனி மனிதனாக அன்றி

வறுமைப்பட்ட வேளாள குடும்பங்களைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துபவராக இவர் அமையக் காணலாம். சைவராக இருந்து கதையின் பிற்பகுதியில் கிறிஸ்தவராக மதமாற்றம் பெற்ற இவர் அம்மதத்தின் முரண் நிலைகளையும் சுட்டிக் காட்டுகிறார். தமது மருமகனுக்குச் சாதி காரணமாக அம்மதத்திற் கொடுக்கப்பட்ட முக்கியத்துவத்தைக் கூட அவரால் பொறுத்துக் கொள்ள முடியவில்லை என்பதைக் காட்டுவதன் மூலம் அவரது குடும்ப உறவையும், கடந்த வர்க்க நிலைப்பாடு சுட்டப்படுகிறது.

இந்நாவலில் வரும் மற்றொரு முக்கிய பாத்திரம், ஞானமுத்து சுவாமியார் (இந்த நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் காழ்ப்பாணத்தில் சமய - தமிழ்ப் பணிகள் செய்த) பன்மொழியறிஞர் வன்சுவாமி ஞானப்பிரகாசர் (1871 - 1947) அவர்களே இந் நாவலில் ஞானமுத்து சுவாமியாராகப் பேயர் மாற்றம் பெற்று இயங்குகிறார். கிறிஸ்தவத்தைப் பரப்பும் முயற்சியில் சாதிப் பிரச்சினை ஏற்படுத்தும் சவாலைச் சமாளிக்க முயல்கிறார். பசிக் கொடுமைக்கும் தீர்வு காண நினைக்கிறார். ஆனால் அவரால் இவற்றை வெற்றி கொள்ள முடியவில்லை. இது அவரது குறைபாடல்ல; அக்காலச் சூழல் அத்தகையதே என்பது உணர்த்தப்பட்டுள்ளது.

தாழ்த்தப்பட்டவனான நெஞ்சுச் சுப்பன் அல்லது மகாபாரதச் சுப்பன். உயர்சாதிக் கலப்புப் பெண்ணை வெள்ளைச்சி அம்மாள் (தம்பரின் மனைவி), மதம் மாறியும் சாதி பாரீக்கும் உபதேசியார் முதலிய பல்வேறு பாத்திரங்களும் இந் நாவலில் தலைகாட்டிச் செல்கின்றன. இந்த நூற்றாண்டில் தமிழறிஞராகத் திகழ்ந்து மறைந்த கொக்குவில் குமாரசுவாமிப் புலவரும் கதையில் சிறு இடம் பொறுகிறார்.

இவரது வீட்டுத் திண்ணைப் பள்ளியில் தாழ்வாரத்தில் இருந்து பாடம் கிரகித்த நெஞ்சுச் சுப்பன் மகாபாரதக் கதைகளை எடுத்துக் காட்டாகக் கூறி அநியாயங்கட்கு எதிரான நியாயக் குரலை வெளிப்படுத்துகிறான். வேளாள - கைக்குள சாதிக் கலப்பு மரபினனான வெள்ளச்சி அம்மாள் தம்பரால் அடித்துக் கொல்லப்படுகிறார்.

சமயத் தொடர்பான கதை என்பதால் இந்நாவலில் சைவம், கிறிஸ்தவம் என்பன தொடர்பான கிரியை விபரங்கள் சுட்டிக் காட்டப்படுகின்றன. சைவ சமயக் கிரியை தொடர்பான அம்சங்களை ஒரு தொலைப் பார்வையாக மட்டும் காட்டும் டானியல் அவர்கள், கிறிஸ்தவ மதம் தொடர்பான விபரங்களை மிக அருகில் நின்று விரிவாக விவரித்துச் செல்கிறார். இது அவர் சார்ந்த திருந்த சமய சார்பான அறிவு அநுபவங்களின் பெறுபேறு எனலாம். சமய நிலைக்கேற்ப நிகழும் மொழி வேறுபாடுகளையும் இவர் அவதானித்தக் கையாண்டுள்ளமை தெரிகிறது.

இந்த நாவலில் கதை நிகழ்காலம் இந்த நூற்றாண்டின் முற்பகுதி என ஊகிக்க முடிகிறது. 'அடிமைகள்' நாவலின் சமுதாய வரலாற்றின் ஒரு இடைப்பட்ட காலப் பகுதியையே இந்நாவல் புலப்படுத்தி அமைகிறது. தாவுடி, சின்னக்கலட்டி, திருநெல்வேலி முதலிய கிராமப் புறங்களின் சூழலில் இந்நாவலின் கதை நிகழ்கின்றன.

கானலை அடுத்து வெளிவந்துள்ள நாவல் 'தண்ணீர்'. இது வடமராட்சிப் பிரதேசத்திற் குறிப்பாக காவேட்டிச் சூழலை மையப்படுத்தி எழுந்தது. அச்சூழலில் நிலவுடைமையோடு திகழ்ந்த வேளாள மரபினர் தமது கீழ்ச் சிறைக் குடிகளாக

வாழ்ந்த தாழ்த்தப்பட்டோர் மீது நடத்திய கொடூரங்கள் மனிதாபிமான அணுகுமுறைகள் என்பவற்றின் கதை இது. குடிதண்ணீர் பெறுவதற்கும் ஏங்கி நின்ற தாழ்த்தப்பட்டோரின் நிலையை உள்ளடக்கி அமைந்த கதைப்போக்கு இந் நாவலில் அமைகிறது. வேளாள சாதியினர் தாழ்த்தப் பட்டோருடன் கொண்டிருந்த தகாத உறவு நிலைகளின் விவரணமும் இந்நாவலில் உண்டு. தண்ணீரை மையப்படுத்திய போராட்டத்தில் தாழ்த்தப்பட்டோர் குறித்த ஒரு வெற்றிக் சுட்டத்தை அடைவதையும் இந் நாவல் காட்டுகிறது.

இந் நாவலில் சாதித் கிமிரும் அடக்குமுறைக் கொடூரமும் கொண்டவராக மூத்ததம்பி நயினார் அமைகிறார். தாழ்த்தப்பட்ட சாதிப் பெண்களைப் போகப் பொருளாகக் கொள்வது அவர்களை குடிசைகளை ஆள்ளைத்து எரித்துச் சாம்பராக்குவது போன்ற நடவடிக்கைகளை இவர் மேற்கொள்கிறார். இவர் மனைவி அன்னப்பிள்ளை நாச்சியார் கோவிய நல்லதம்பி என்பவரோடு தகாத உறவு கொள்கிறார். இந்த உறவில் பிறந்த முருகுப் பிள்ளை என்பவர் அடுத்த தலைமுறையிலே மூத்ததம்பி நயினரின் பாத்திரத்தை வகிச்சிறார்.

தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு மூத்ததம்பி இழைக்கும் கொடுமைகளிலிருந்து அவர்களைப் பாதுகாத்து நிற்பதாகச் சித்தமணியம் என்ற வேளாள சாதிப் பாத்திரம் அமைகிறது. இவரும் இவரது நண்பனாக நாவலில் வரும் குரன் என்ற பள்ள குலத்தவரும் அச்சூழலில் இந்த நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் வாழ்ந்த வரலாற்று மனிதர்கள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

தாழ்த்தப்பட்ட பல்வேறு சாதியினரும் இணைந்து எழுச்சி

பெற்று விடிவு காணும் முயற்சியில் அவர்களுக்குக் கைகொடுத்து உதவி செய்த நிலையில் ஓடாவி என்ற சாதி சார்ந்த ஒரு இடைநிலைப் பாத்திரமாகப் 'பம்பிடு சிங்கி' என்பவர் அமைகிறார். இவன் உயர் சாதியினரின் சிறுமைகண்டு பொங்குபவன். தாழ்த்தப்பட்டோரது தண்ணீர்த் தேவையை நிறைவு செய்யும் முயற்சிக்குத் தனது காணியைத் தர்மசாதனம் வழங்கி உயர்த்த நிற்கிறார். முருகுப்பிள்ளை நயினரின் பிறப்பு ரகசியத்தை அறிந்திருந்த காரணத்தால் கொலை செய்யப்பட்டு மடிகிறார். இவனும் உண்மையாக அச்சூழலில் வாழ்ந்த ஒரு வரலாற்றுப் பாத்திரம் என்றே தெரியவருகிறது.

தமது ஏனைய நாவல்களைப் போல இந்த நாவலிலும் டானியல் அவர்கள் நாட்டுப்புற பண்பாட்டுக் கூறுகளை விவரித்துச் செல்கிறார். பிள்ளை வயிற்றோடு ஒரு பெண் இறந்தால் அவளை அவ்வயிற்றுடனே புதைப்பது பிள்ளையின் தந்தைக்கு மாணத்தை விளைவிக்கும் என்ற வகையில் நிலவிய நம்பிக்கை நாவலின் முற்கதையில் முக்கிய பங்கு வகிக்கிறது. இது தொடர்பான வைத்திய மாந்திரிக முயற்சிகள் நாவலில் விபரிக்கப்படுகின்றன. புத்தூரில் நிலவிய நாய்பழக்கி வேட்டையாடும் தொழில், தாழ்த்தப்பட்டோர் மத்தியில் நிலவும் திருமண நடைமுறை முதலியன தொடர்பான விவரணங்களும் நாவலில் இடம் பெற்றுள்ளன.

தாழ்த்தப்பட்டோர் குடிக்க வெட்டிய கிணற்று நீரில் உயர் சாதியார் நஞ்சு கலக்கும் இழி செயலையும், அதனால் பிறர் சாகாமலிருக்கும் பொருட்டுத் தன்னுயிரைக் கொடுத்த தாழ்த்தப்பட்டோர்களுருவனின் தியாக வீரத்தையும் இந் நாவலிற் காணலாம்.

(தொடரும்)

எஸ். எச். நிஹத்

காலை எட்டரை மணி. அதுவரைக்கும் குறட்டை விட்டுக் தூங்கிக் கொண்டிருந்த கறுப்பன் எழுந்தான். சோம்பல் முறித்தான். வெளியிறங்கி மண குடத்தில் நீர் வார்த்து வாய் கொப்பளித்தான். கொஞ்சத் தண்ணீரை முகத்திலடித்துக் கொண்டான். எழுந்து உடுத்தி யிருந்த சாரத்தை தூக்கி முகம் துடைத்தான் குடிசையில் திண்ணையிலேறிக் குந்திக் கொண்டு குரல் கொடுத்தான்.

'இன்னும் என்னடி. செய்துக் கிட்டிருக்கே? நான் எழும்பினது தெரியாதா? தேத்தண்ணி எங்கட?''

மனைவி கமலம் தேநீர்க் கோப்பையுடன் வந்தாள் அவ னிடம் நீட்டிக்கொண்டே சொன் னாள். 'சேனி கொஞ்சம் குறை வாயிருக்கும்கோ கோவிக்கா தங்க. சேனி டப்பாவைத் துடைச் சிட்டேன் சேனி வாங்குவதற்கும் வேற காசுமில்லை...!'

'ஏன்டி... முந்தாநேத்துத் தந்த இருபது ரூபாயை அதக் குள்ள முழுங்கிட்டியோ? ம... காலைப்பற எழுந்த ஓடனே, ஒன்ற பஞ்சப்பாட்டைப் பாட ஆரம்பிச்சிருவியே. எருமைக் கும்... யார் கடையிலயாவது போயிக் கடன் கிடன் கேட்டுப் பார்க்க வேண்டியதுதானடி?'

'எல்லாக் கடைகளுக்கும் நாம நெறையக் கடன்பாக்கி குடுக்க வேண்டியிருக்குங்க. நேத் துப் போயி ரெண்டொரு கடையில கேட்க இல்வேன்னுட்டாங்க'

கமலம் சொல்லி முடிக்க வில்லை கறுப்பன் ஒங்கித் தன் உள்ளங் கையைத் துளையில் அடித்தான். 'அடி சக்கை! இத் தக் கறுப்பனுக்குக் கடன் தர ஏலாதெண்டு சொன்னவன் யாரும்? சொல்லு... அவன்... நெஞ்சைப் பொளந்து ரத்தத் தைக் குடிச்...'

கமலம் பதட்டத்தோடு சொன்னாள். வேண்டாக...

ஒருவாறு கோபம் தவிர்து சாந்தமானாள். 'ம்... நீ சொல்லு சதுக்காக அந்தக் கடைக்கார ணுங்களை விட்டு வைக்கிறேன். இல்வேன்னு நடக்கிறதே வேற ஆமா'

இனிப்புக் குறைவாயிருந்த தேநீரை 'மடக் மடக்' கெடை குடித்துவிட்டு, பழைய ஷேர்ட் டைந் தூக்கிப் போட்டுக் கொண்டு, சாரத்தை மடித்துக் கட்டிக் கொண்டு தெருப் பாலைக்கு வந்தான். தெருவிலிறங்கி யொசை மடித்துக் கட்டியிருந்த சாரத்தை அவ்வித்து விட்டான். உதருவுக்கு மரியாதை கொடுக்கிறானாம்!

கறுப்பனுக்கு இருபத்தியேழு அல்லது இருபத்தியெட்டு வயதி ருக்கும். மூட்டை சுமந்து உழைக் கக் கூடிய உடல்வாகு அவனுக் கிருந்தது. பெயருக்கேற்றாற் போல திறத்தில் கறுப்பன்தான். அத்தோடு முகம் கூட அவ்வளவு இலட்சனமில்லாமலுமிருந்தது.

கமலம் கறுப்புத்தானென்று லும், முக அழகும், நல்ல உடற் கட்டுமுள்ளவன். கறுப்பனைவிட எட்டு வயது குறைந்தவன். மலை நாட்டுத் தோட்டங்களில் வேலை செய்து கொண்டிருந்த போது, பெற்றோர்கள் இனியும் அங்கே லாழ முடியாது என்ற தீர்மானத்தில் கடந்த வருடத்தான் இங்கே வந்தார்கள். மஸ்கேவியா விவிருந்து மன்னாருக்கு, குறிஞ்சி யி விருந்து நெய்தலுக்கு இட மாற்றம்!

கமலத்தின் தந்தை ஒரு 'ஹோட்டலில்' ஓட்டிக் கொண்டார். சமையல் வேலை. கமலத் தோடு சேர்ந்துத் தனக்கிருந்த னத்து பிள்ளைகளின் வயிற்றைத் தினமும் பரிபூரணமாக நிறைப் பதென்பது அவருக்குக் கிடைத்த சொற்ப வருமானத்தினால் முடியாதிருந்தது. எனவே ஒரு நாள் கமலத்தின் நாயிடம் சொன்னார்.

'செல்லாயி... ஹோட்டர்ல தெனமும் நெருப்போட மாயஞ்சு வியர்த்துப் புழுங்கி, விறகு கொத்தி நான் சம்பார்க்கிற சம்பாரிப்புப் போதலே. ஆனா, தோட்டக் காட்டில கெடைச்ச வருமானத்தைப் பாக்கிலும் இது ஜாஸ்திதான்னு சொல்லுவே, சரிதான். என்டாலும், நம்ம வருமானம் இன்னமும் கூடணும். பசியோட பருத்துடலாம்னு சொல்லு. ஆனா, நாளைக்கு வர்ர வனுக்குக் குடுக்கிறதுக்குன்னு கொஞ்சம் காசு சேர்க்க வேண்டாமா?'

செல்லாயி புரியாமல் கணவ னைக் குழப்பத்துடன் நோக்க கமலத்தின் தந்தை சொன்னார்: 'கமலத்தைப் பத்தித்தான் சொல் றேன். அவனுக்கும் வயசு பதி னாறு தாண்டிச்சு. நம்ம பரம் பரையில பதினாறு வயசுக்கு மேல கொமரை வச்சுக்கிட்டிருக்கிற தில்லே. அதப் பத்தித்தான் யோசிக்கிறன்'

செல்லாயி யோசனை சொன் னான். 'மொதலாளிக்கிட்ட கொஞ்சம் சம்பளத்தைக் கூட்டிக் கேக்கிறது.

'ஹேமம்... அரை சதம் கூட்டித் தரமாட்டுது அந்தான'

மின்னற் கிற்றுப் போலப் பரிச்செனச் செல்லாயியின் நெஞ் சுக்குள் ஒளி விசியது. கணவனின் கரம் பற்றிக் கொண்டு சொன் னான். 'ஏங்க... எஸ்ட்டேட்ல வேலையாய்ச் செஞ்சவதானே நான், இப்போ ஏன் ஓயஞ்சு கேடக்கணும். அதனால நானும் ஒரு வேலையைப் பார்த்தனென் டால்...'

அவனின் ஆர்வத்தைப் புரிந்து கொள்ளாதவராய் சிரித்து விட்டுச் சொன்னார் கமலத்தின் தந்தை:

'இது மஸ்கேவியா இல்லடி? மன்னாரு. இங்கே தேயிலைத் தோட்டங்களா இருக்கு நீ கொழுந்து பறிக்க? இல்லே, மன் னார் மீன்காரிங்க மாதிரி மார்க் கெட்ல மீனைப் போட்டுக் கூவி விக்கிறதுக்கு உங்கிட்ட உரத்த தொண்டையும், வலுவான ஓடம்பும், கெட்டிக்காரத்தன முமா இருக்கு. வேற ஏதாவது சொல்லு பார்ப்பம்.

'நான்... நான் சொல்ல வந் தது, நானும் உங்க ஹோட்டர்ல வேலைக்குச் சேர்ந்தேன்னு.....'

மீண்டும் வெடிச் சிரிப்புச் சிரித்தார் அவர்.

'நல்ல கூத்துத்தான்... இத மொதலாளிக்கிட்டச் சொன்னால், ஏண்டா குடும்பமே இங்க வேலைக்கு வந்துடுவீங்க போலீ ருக்கேன்னு சொல்லிச் சிரிப்பார். வேண்டாம் செல்லாயி அதவுட் டு... வேற எதுஞ்சும் யோசனை சொல்லு'

ஆனால் செல்லாயி விடுவ தாக இல்லை. தான் சொன்ன தையே வற்புறுத்தலோடு கண வனுக்கு நன்கு விளங்கத்தக்க வகையில் சொன்னான்.

'தா பாருங்க, ஹோட்டல்ல நீங்க என்ன வேலை பார்க்குறீங்க? சமையல் வேலை என்ன? சோறும், கறியும், ரொட்டியும், இடியப்ப மும்! ஆகு, உலக்க ஹோட்டல்ல எதுஞ்சும் பலகாரம் போடுறாங் களா? வடை, குண்டு, பயித்து ருண்டை, அல்வா, கட்லிஸ், கட்லட் இப்புடி எதுஞ்சும் இருக்கா? இல்லை. ஆகு, ஒரு ஹோட்டலுக்கு எவ்வளவு அவசியம்னு உங்களுக்கோ, உங்க முதலாளிக்கோ ஏன் தெரிய மாட் டேங்குது, இந்த அய்ட்டங்க னெல்லாம் நான் எப்படித் தயார் பண்ணு வேன்னு உங்களுக்குத் தெரியுந்தானுங்களே. பின்னே ஓங்க முதலாளிக்கிட்ட கொஞ்சம் சொல்லிப் பாருங்க'

செல்லாயி சொல்வதும் சரி யாகத்தான் பட்டது. அடுத்த நா ரு முதலாளியிடம் சொல்ல, தண்கு அந்த 'ஐடியா' ஏற்க னவ் இருந்ததாகவும், தகுந்த ஒருவரை எதிர்பார்த்திருப்பதாக வும் முதலாளி கூறினார். உடனே கமலத்தின் அப்பா, தன் மனைவி செல்லாயியைப் பற்றிப் பிரஸ் தாபிக்க, அந்த ஹோட்டலில் செல்லாயி அடுத்த நாள் தொடக் கம் 'அப்பொய்ன்ட்டட்' ஆனான்.

சில நாட்களில் பதவி நிரந்தர மாகியது.

ஆறு, மாதத்தில் இருவரும் சுமார் மூவாயிரம் ரூபாய் சேர்த்து விட்டனர். அதை வைத்துக் கொண்டு கமலத்துக்கு மாப் பிள்ளை பார்க்கத் தொடங்கினார்.

தெருவில் கிடக்கும் பிச்சைக் காரன் ஒருவனை எழுப்பி, 'நல்ல அழகான, கொணமான பொண்ணு ஒண்ணு இருக்கு கல் யாணம் கட்டிக்கிறியான்னு கேட் டால், 'சீதனம் எவ்வளவு தருவே?' என அந்தப் பிச்சைக் காரன் கூட எதிரிக் கேள்வி கேட் கும் இந்தக் காலத்தில், மூவாயி ரம் ரூபாய் சீதனத்துக்குக் கறுப் பன் போன்றோரைத் தவிர, கம லத்துக்கு வேறு எந்த நல்ல மாப்பிள்ளைதான் கிடைக்கப் போகிறான்?

கமலத்தின் பெற்றோர் கறுப் பனைப் பற்றி இரண்டொரு இடங் களில் விசாரித்துப் பார்க்க, 'கறுப்பன் கொஞ்சம் பயந்த சுபாவமுள்ளவன். ஒழைக்குறதுல அவ்வளவு அக்கறையில்தாதவன், ஆளினர் அழகும் கொஞ்சம் குறையத்தான். என்டாலும் நல்ல பிள்ளை'

கட்டிக் கொடுத்தனர்.

மறு மாதமே மன்னூரில் பிரச்சினைகள் ஆரம்பமாகி விட் டன. அகதிகளாகி பல குடும்பங் கள் இந்தியாவுக்குப் போக செல்லாயியும் தன் கணவனையும் பிள்ளைகளையும் அழைத்துக் கொண்டு இந்தியாவிற்குப் பட கேறினாள், எவ்வளவோ வற்புறுத் திக் கறுப்பனையும், கமலத்தை யும் கூப்பிட்டுப் பார்த்தார்கள். ஒரு வேளை படகு கடலில் கனிந்து விட்டால்....? இந்தப் பயத்தினாலேயே கறுப்பன் இந்தி யாவுக்குப் போகக் கட்டாயமாக மறுத்து விட்டான்.

சில நாட்களிலேயே கறுப்ப னின் முழுச் சுபாவமும் கமலத் துக்குத் தெரிந்து போயிற்று. கறுப்பன் மிக்க பயந்த சுபாவ மும், அந்த ஊரவரின் எடுபிடி யாளாகவும் இருப்பவன் என்பது கமலத்துக்குப் புரிந்த போது, அவனது அந்தச் சுபாவங்களை மாற்றுவதற்கு அவன் எவ்வ ளவோ பாடுபட்டான். அதற்குப் பரிசாக அவனுக்கு அடியும், உதைகளும் தான் கிடைத்தன.

வெளியாவிறங்கி விட்டால், தொடை நடுங்கிச் சாகும் கறுப் பன், விட்டுக்குள்ளே, கமலத்தின் முன்பாக வீரனாக, மார்தட்டிக் கொண்டான். அவன் சொல்ல தைக் கேட்காவிட்டால், அல்லது அவன் சொல்வதை அப்படியே ஏற்று அதற்கேற்றாற்போல ஒத் துப் பர்டாவிட்டால் கமலத்தின் கதி அதோ கதிகான். திருப்பி அடிக்க வக்கில்லாத அந்தச் சின் னப் பெண்ணைத் தாறு மாறாக அடித்து நொருக்கி விடுவான் கறுப்பன்.

அதோ, கறுப்பனைக் கண்ட குட்டி நாயொன்று அவனைப் பார்த்துக் குரைக்கிறது. எட்டி ஓர் உதை விட்டால் செத்துப் போய்விடும், சின்ன நாய் அது. ஆனால் கறுப்பனின் மன திற்குள் சிலி பிடித்துக் கொள் கிறது, எட்டி உதைப்பதற்குப் பதில் எட்டி எட்டி நடக்கிறது. நாய்க்குக் கொண்டாட்டமாகி விட, அதுவும் துரத்துகிறது. கறுப்பன் குதிக்கால் பிடரியில டிபடத் திரும்பிப் பாக்காமல் ஓடுகிறான். பின்னே..... நாய் கடித்து விட்டால்.....?

ஒடிவரும் கறுப்பனைச் சுமார் ஒரு பதினைந்து வயது மதிக்கத் தக்க சிறுவன் தடுத்து நிறுத்தி விசாரிக்கிறான்.

'என்ன கறுப்பா, ஒலிம்பிக் ரேகோட்டை உடைக்கிறதுக்குப் 'பிராக்மஸ்' பண்ணுறியோ?'

கறுப்பன் மூச்சு வாங்கச் சொல்கிறான். 'அந்... அந்த நாய்க்குட்டி.....'

சிறுவன் விழுந்து விழுந்து சிரிக்கிறான். பின்னர் சொல்கி றான். 'சரி..... கறுப்பா போய் எனக்கொரு சிகரெட் வாங்கிக் கிட்டு வா.....'

காசை வாங்கிக் கொண்டு கடுகதியாய்க் கடை நோக்கிப் போகிறான் கறுப்பன்.

சிகரெட் வாங்குகையில் கடைக்காரன் கேட்கிறான் 'என்ன கறுப்பா? பாக்கி கொஞ்சம் கெடக்குதே, எல்லாம் உன் ர பெண்டாட்டியினர் முகத்துக்கா கத்தான் இத்தனை நாள் விட்டு வச்சிருந்தேன், பாக்கியை எப்ப தருவே?'

கறுப்பனுக்கு நாவு மேலண் ணத்தில் ஒட்டிக் கொண்டது. என்ன பதில் சொல்வதென்று தெரியவில்லை.

மிரட்டுகிறான் கடைக்காரன். 'இன்னும் பத்து நாள் தவணை தரேன், அதுக்குள்ள தராட்டி எலும்பை எண்ணிடுவேன்'

'சரி... சரி...' என்று கறுப் பன் பயத்துடன் குமுற, கடைக் காரன் சிகரெட் கொடுத்து அனுப்புகிறான்.

சிகரெட்டை வாங்கிக் கொண்டு திரும்பி வருகையில் ஒரு மாடு கறுப்பனை முறைத்துப் பாசிப்பது போல.....

நல்ல மாற்றங்கள் ஏற்படும் அடையாளங்கள் தெரிகின்றன

வி. கதிர்

கறுப்பன் மாட்டுக்கு விலகி, ஒதுங்கிச் செல்ல, ஒரு பெண் கறுப்பனைக் கண்டு விடுகிறாள்.

'என்ன கறுப்பா, நானா நாளா ஆனியே காணலே. விறகு கொஞ்சம் கிடக்கு கொத்த வேணும் வரீரியா? ம... வராட்டிப் போனால்.....'

அவளின் விழிகளின் சிவப்புக் கண்டு நடு நடுங்கி ஒப்புக் கொள் கிறாள் கறுப்பன். சிறுவனிடம் சிகரட் தந்துவிட்டு, நேரே அந்தப் பெண்மணியின் வீட்டுக்குச் சென்று, மூன்று மணித்தியாலங் மூச்சைப் பிடித்துக் கொண்டு விறகு கொத்தி, அவள் தந்த ஐந்தே ஐந்து ரூபாயை வாங்கிக் கொண்டு, களைத்து வீடு வருகிறாள் கறுப்பன். மறக்காமல் தெருவை விட்டு வீட்டு முற்றத்

தில் பிரவேசிக்கும் போதே சாரத்தை மடித்துக் கட்டிக் கொள்கிறாள்.

'ஏன்... மயே, இன்னம் சமைக்கல்லயா...? நா என்னைத் தயடி திங்கிறது? உனக்கு வர வர திமிரு முத்திப் போச்சடி... நானா ஆர் தெரியுமாடி? ஊர வன் என்னைக் கண்டு அப்படியே பயப்படுறான். நீ திண்டு கொழுத்துப் போய் கிடக்கிறே.....'

வழக்கத்துக்கு மாறாக அங்கே மௌனம் நிலவுகிறது.

கமலம் கையில் நுனி எரியும் கொள்ளிக் கட்டையுடன் அடுப் படியை விட்டு வெளியே வந்தான்.

✱

தரமான
அச்சு வேலைகளை
அற்புதமாகச்
செய்து தருபவர்கள்.

ஒவ்வொரு வர்ண வேலைகளின்
தரமிக்க தேர்ச்சியாளர்கள்

விசயா அமுத்தகம்

551, காங்கேசன்துறை வீதி,
(நாவலர் சந்தி)
யாழ்ப்பாணம்.

23045

ஆய்கள் பிரச்சினைக்கு அரசியல் தீர்வு காண்பதற்காக கையேழுத்தாகியுள்ள ஜெனீவா ஒப்பந்தங்கள், உலகின் பல பகுதிகளிலும் நிலவும் பல மோதல்களுக்கும், அமைதித் தீர்வு காண்பதற்கு உதவியாக சாதகமான செல்வாக்கு செலுத்தி வருகின்றன.

ஆப்பிரிக்காவின் தென் பகுதியில், அங்கோலா, கியூபா, ஐ. நா. சபை, தென்னாப்பிரிக்கா ஆகியவற்றின் பிரதிநிதிகளுக்கிடையில் நான்கு சுற்றுப் பேச்சுவார்த்தைகள் நடந்திருக்கின்றன. அரசியல் வழிமுறைகளின் மூலம் அங்கு போருக்கு முடிவு கட்டுவதென நான்கு தரப்புக்கும் ஒரு உடன்பாட்டுக்கு வந்துள்ளன. இந்த உடன்பாட்டை அமலாக்குவதில் சிரமங்கள் இருந்த போதிலும், போர் நிறுத்த உடன்படிக்கையானது ஒரு ஒப்பந்தத்தை உருவாக்குவதற்கு ஒரு சட்ட அடிப்படையை வழங்கியிருக்கிறது. இது நம்பிய சுதந்திரத்தையும், அங்கோலாவின் பந்தோபஸ்தத்தையும் உத்தரவாதம் செய்வதற்கான சூழ்நிலைமைகளை உருவாக்கியுள்ளது என்று ஃபிடல் காஸ்ட்ரோ கூறியிருக்கிறார்.

மத்தியக் கிழக்கிலும் நம்பிக்கை ஒளி தென்படுகிறது. ஈரானுக்கும் ஈராக்வுக்கும் இடையில் எட்டாண்டுகளாக நடந்து வரும் போர் முடிவடைவதற்கான அறிவுறுகள் தெரிகின்றன. தமக்கிடையிலான தகராறுகளை பீரங்கிப் படகுகளோ, வெடிகுண்டுகளோ தீர்த்துவிட முடியாது என்பதை இருதரப்புகளும் கடைசியாக ஒப்பு போது உணர்ந்துள்ளன. அரசியல் வழிமுறைகளின் வாயிலாகவே தீர்வு காண முடியும் என்பதை அவை புரிந்து கொண்டுள்ளன. இந்தப் பிரச்சினைக்குத் தீர்வு காண்பதற்கான பேச்சுவார்த்தைகள் ஐ. நா. சபையின் ஆதரவின் கீழேயே நடைபெற்றது. ஐ. நா. அமைப்பு சமாதானத்துக்கான ஒரு கருவி என்பதை இது நிரூபித்துள்ளது. ஆகஸ்ட் 20 ஆம் தேதி முதல் போர் நிறுத்தத்தைக் கடைப்பிடிக்க ஈரான் - இராக் ஒப்புக் கொண்டுள்ளன.

அதே சமயத்தில் மத்தியக் கிழக்கில் அரபு - இஸ்ரேல் மோதல் நீடித்து வருவது கவலை தருகிறது. பாலஸ்தீன மக்களின் உரிமைகளை அங்கீகரிக்க மறுத்து தொடர்ந்து முட்டுக்கட்டை நிலைபாட்டை இஸ்ரேல் கடைப்பிடித்து வருவதே இதற்குக் காரணம்.

தென்கிழக்கு ஆசியாவில், கம்பூச்சியப் பிரச்சினை குறித்து நடைபெற்ற அதிகார பூர்வமற்ற பேச்சுவார்த்தைகள் நல்ல விளைவுகளை ஏற்படுத்தி உள்ளன. இந்த ஆண்டின் இறுதிக்குள் அங்கிருந்து தனது 50,000 துருப்புக்களை விலக்கிக் கொள்ளவும், அடுத்த ஆண்டுக்குள் முற்றிலுமாக தனது படைகளை விலக்கிக் கொள்ளவும் வியட்நாம் ஒப்புதல் தெரிவித்துள்ளது.

நடுத்தர வீச்சு மற்றும் குறுகிய வீச்சு ஏவுகணைகளை ஒழிப்பது பற்றிய சோவியத் - அமெரிக்க ஒப்பந்தம் ஐரோப்பாவின் நல்ல முன்னேற்றத்தை ஏற்படுத்தி உள்ளது. சமரசத்தின் மூலம் எந்த ஒரு பிரச்சினைக்கும் தீர்வு காண முடியும் என்கிற நம்பிக்கையை இது உருவாக்கியுள்ளது.

கடிதங்கள்

திரு. நா. சுப்பிரமணியன் தொடர்ந்து எழுதும் '1978 க்குப் பின் சமீபத்துத் தமிழ் நாவலிலக்கியம்' தொடர்ந்து படித்து வருகின்றேன்.

என்னைப் போன்ற இலக்கிய ஆர்வமுள்ள மாணவர்களுக்கு இத்தகைய தகவல்கள் மிக மிகத் தேவையாகவுள்ளது. கட்டுரை முடிந்ததும் அதை நூல் வடிவில் வெளியிட்டால் பின்னால் வருபவர்களுக்கு அது பேருதவியாக இருக்கும்.

21-வது ஆண்டு மலரை ஆவலுடன் எதிர்பார்க்கிறேன். இன்றைய கால கட்டம் ரொம்பவும் சிரமமான காலம்தான். இருந்தும் உங்கள் மீது எமக்குப் பரிபூரண நம்பிக்கை உண்டு. எதற்கும் யோசிக்க வேண்டாம். உங்களுக்குப் பின்னால் ஒரு இளைஞர் பரம்பரை தொடர்ந்து வரக் காத்து நிற்கின்றது.

அச்சவேலி,

ச. முரளிதரன்

௧௧

மல்லிகையைத் தொடர்ந்து, கடந்த இரண்டொரு வருஷங்களாக மல்லிகைப் பந்தல் நிறுவனத்தையும் உருவாக்கி நீங்கள் செய்யும் சாதனையை நினைத்துப் பார்க்கும் போது இந்த மண், இந்த ஆக்கபூர்வமான சாதனையை என்றென்றும் மறக்காது என்றே மனமறியச் சொல்லத் தோன்றுகிறது.

என்னை உங்களுக்கோ, உங்களுக்கு என்னையோ தேரில் தெரியாது. இருந்தும் உங்களை — உங்களது துணிகரமான விடா முயற்சியை மனதிற்குள் எண்ணியெண்ணி வியப்படைபவன், நான்.

தொடர்ந்து மல்லிகையைப் படித்து வருகிறேன். தமிழகத்துச் சஞ்சிகைகளுடன் ஒப்பிடும்பொழுது சுவர்ச்சி இல்லைத்தான். ஆனால் ஆழமான இலக்கிய உணர்வு துலாம்பரமாகத் தெரிகிறது. புதிய முகங்களை மல்லிகை மூலம் அறிமுகப்படுத்துங்கள்.

சங்காண,

க- தயாபரன்

௧௨

மல்லிகையின் 215 ஆவது இதழ் கிடைக்கப் பெற்றேன். அதன் முகவுரை உங்களது நெஞ்சில் இருக்கும் செய்தியை எடுத்துரைக்கக் கேட்டு என் மனம் நெகிழ்ச்சியடைந்தது.

வேறு எந்தக் காலத்தையும் விட, மிகக் கூடுதலான சமூக உளவியல் பாதிப்புக்களுக்கு, நாட்டினுள்ள அனைத்து மக்களுக்கும் உட்பட்டிருக்கின்ற தற்போதைய சூழ்நிலையில், மல்லிகை இதழ்களை

ஒழுங்காக வெளியிட வேண்டும், அதன் மூலம் சிறு ஆறுதலாவது அவர்களுக்கு ஏற்பட வழி செய்ய வேண்டும். ஆனால் அதனை முழுமையாகச் செய்ய முடியாமல் போய்விட்டதே! என்ற உங்களது மன ஆதங்கம் பொது மக்கள் மீது நீங்கள் கொண்டுள்ள அன்பை அப்படியே வெளிப்படுத்துகின்றது.

மல்லிகை ஓர் வியாபார நோக்கம் கொண்ட சஞ்சிகையல்ல; அது ஓர் இலட்சிய நோக்கம் கொண்ட சஞ்சிகை. எனவே சில தற்காலிக நெருக்கடிகளுக்கு அது முகம் கொடுக்க வேண்டியது தவிர்க்க முடியாததொன்றே. எனினும் அத்தகைய நெருக்கடிகளை முறியடிக்கக் கூடிய வல்லமையும், தனியும் உங்களிடம் உள்ளது. அதற்குப் பக்க பலமாக பொது மக்களின் ஆதரவு விளங்கும். ஆகவே தற்காலிகமான தடைகளை யீட்டு வகுத்தப்பட்டாது தொடர்ந்து முன்னே செல்லுங்கள். உங்களது சிரமம் எங்களுக்குப் புரிகிறது. அதுவே உங்களைப் புரியவும் வைக்கிறது. வெள்ளிவிழா மலர் சம்பந்தமாகவும் கூறியிருந்தீர்கள். நாட்டில் அந்தச் சமயத்தில் சூழ்நிலை மாறித் தெளிவாகிக் கொண்டிருக்கும். எனவே திட்டமிட்டபடி 25-வது ஆண்டு மலரைக் வெகு சிறப்பாகக் கொண்டு வரலாம். அதற்கு இப்போதிருந்தே திட்டம் போடுங்கள்.

கைதடி,

எம். ரஞ்சநாதன்

௧௩

நீங்கள் தமிழகம் சென்று வந்த கட்டுரை படித்தேன். டானியலின் சமாதானைப் போய்ப் பார்த்தேன் என நீங்கள் எழுதியுள்ளதைப் பார்க்கும்போது, எத்தகைய மன உணர்வுடன் நீங்கள் இருந்திருப்பீர்கள் என என்னால் உணர முடிகிறது.

இந்த நாட்டு மக்களுக்காக — அடக்கி ஒடுக்கப்பட்ட பஞ்சமர்களுக்காக — அயராது பேராவினாலும், நடை முறையினாலும் போராடி வாழ்ந்த ஒரு எழுத்தாளனது உடல் அந்த மக்கள் மத்தியில் அடக்கம் செய்யப் படவில்லையே என்ற ஆழ்ந்த ஆதங்கம் உங்களது எழுத்தில் தொனிப்பதையும் நான் அதனூடே கண்டு கொள்ள முடிந்தது.

இன்று மல்லிகை உங்களது சஞ்சிகையல்ல. அது தமிழ் மக்கள் எல்லோரது சொத்துமாகும். எனவே அதன் வளர்ச்சியில் எம்மைப் போன்ற ரசிகர்களுக்கு நிறைய ஈடுபாடுண்டு. உங்களுடைய இடையறாத முயற்சிகளுக்கு நிச்சயமாகத் தோள் கொடுப்போம்.

மலையகத்திற்கு நீங்கள் வருவதாக வாக்குக் கொடுத்துப் பல தடவைகள் அதை மீறி விட்டீர்கள். உங்களை தேரில் பார்த்து உங்களுடன் பேச வேண்டுமென்ற ஆர்வமுள்ளவர்கள் இங்கு பலர் இருக்கின்றனர். அதில் நானும் ஒருவன். இன்று மலையக இளைஞர்களில் பலர் இலக்கிய ஆர்வம் கொண்டவர்களாக மிளிர்கின்றனர். உங்களைப் போன்றவர்கள் அடிக்கடி இந்தப் பகுதிக்கு வந்து சென்றால் அவர்களுக்குப் புதிய உற்சாகம் பிறக்கும். இதையோசியுங்கள்.

பசறை.

ந. ஜீவகுமார்

ஆஸ்த்ரோவ்ஸ்கி

எஸ். தேரகோவ்

நிக்கொலாய் ஆஸ்த்ரோவ்ஸ்கி இளம் வயதிலேயே தாலமாகி விட்டார். அப்பொழுது அவருக்கு வயது 32 தான். அவர் தமது வாழ்வின் கடைசிப் பத்தாண்டுக் காலத்தை படுத்த படுக்கையிலேயே கழித்தார். ஏறத்தாழ முற்றிலும் முடக்குவாதத்தால் பாதிக்கப்பட்டவராகவும், பார்வையற்றவராகவும் இருந்தார். அவருக்கு ஒரு சதவீதமே உடல் நலம் எஞ்சியுள்ளது என்று மருத்துவர்கள் முடிவாக கூறியபிறகு, அந்த மிகமோசமான சூழ்நிலையிலும் அவர் ஒரு நாலை எழுதினார். 1930 ஆம் ஆண்டுகளில் சோவியத் இரஷ்யாக்களை உலுக்கிய அந்நூல், பின்னர் பல நாடுகளின் இளம் மக்கள் விரும்பிப் படிக்கும் நூலாயிற்று. அதுதான் 'வீரம் விளைந்தது' என்னும் நூலாகும். இந்த எழுத்தாளரின் வாழ்க்கையில் பிரதிபலித்த புரட்சியின் வீர உணர்வுதான் இந்த நூலை தனித்தன்மை வாய்ந்ததாகப் பரிணமிக்கச் செய்தது.

அவரது வாழ்க்கை துன்பதுயரம் நிறைந்ததாக இருந்தாலும், ஒரு எழுத்தாளர் என்ற முறையில் ஆஸ்த்ரோவ்ஸ்கி மகிழ்ச்சியுடன் இருந்தார். கடந்த 50 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக அவரது அழியாப் புகழ்பெற்ற நவீனம் உலகம் முழுவதும் பிரபலமாகி வந்திருக்கிறது.

1930 ஆம் ஆண்டுகளில் இந்திய வாசகர்களுக்கு இந்த நூல் பரிச்சயமானது. இதன் ஆங்கிலப் பதிப்பை இந்திய சுதந்திரப் போராட்ட இயக்கத்தின் தலைசிறந்த தலைவர்கள் படித்தார்கள். இந்த நவீனத்தின் கதாநாயகனான பவேல் கோர்ச்சாகின், தனது தண்பர்களின் காமசோமால் தோழர்களின் கல்வறைகளில் நின்று மனித வாழ்க்கையின் அர்த்தத்தையும் நோக்கத்தையும் பற்றிக் கூறிய சொற்கள் யாவும் நன்கறிந்த ஒன்றாகும்.

மனிதனது அருமையான சொத்து வாழ்க்கை. அது ஒரு முறைதான் அவனுக்குக் கிடைக்கிறது. வருடங்களை வினாக்கி வீட்டோமே என்ற வாட்டிலதைக்கும் துயரத்திற்கு இடம் கொடுக்காமலும், கடந்த கால இழிவும், சிறுமையும் உண்டாக்கும் தீவிர அவமான உணர்ச்சிக்கு இடம் கொடுக்காமலும் அவன் வாழ்ந்தாக வேண்டும். அவ்வாறு வாழும்போது, சாரும்போது, மனித குலத்தை விடுதலை செய்வதற்காக போராட்டம் என்னும் இவ்வுலகின் உன்னத நோக்கத்திற்காக எனது வாழ்க்கை முழுவதையும், எனது பலம் அனைத்தையும் நான் அளித்திருக்கிறேன் என்று அவன் கூறவேண்டும்.

1953 ஆம் ஆண்டு நவம்பரில் ஆஸ்த்ரோவ்ஸ்கி அருங்காட்சியகத்தை பார்வையிட்ட பிறகு

இந்திய எழுத்தாளர் நவதெஜ் சிங் பார்வையாளர் புத்தகத்தில் பின்வருமாறு எழுதினார். முதல் தடவையாக இந்தப் புத்தகத்தைப் படிப்பது ஒரு மறக்கமுடியாத அனுபவமாகும். மனிதனது அருமையான சொத்து வாழ்க்கை என்று கூறும் அழியாப் புகழ் பெற்ற சொற்களை நான் எனது குறிப்புச் சுவடியில் எழுதி வைத்திருக்கிறேன்.

ஐவாஹர்லால் நேரு தமது புகழ்பெற்ற இந்திய தரிசனம் என்ற நூலை மேற்கூறிய இந்த வார்த்தைகளுடன்தான் முடித்திருக்கிறார். ஐவாஹர்லால் நேருவுக்கு, ஆஸ்த்ரோவ்ஸ்கியின் மனைவி தன் கைப்பட எழுதிய கடிதமும் அருங்காட்சியகத்தில் பார்வைக்கு வைக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

'முற்போக்கு உள்ளம் படைத்த மக்கள் அனைவரது ஆர்வ விரும்பங்களையும் வெளிப்படுத்த ஆஸ்த்ரோவ்ஸ்கியின் வார்த்தைகளை மேற்கோள் காட்டுவது அவசியம் என்று பிரபலமான இந்திய அரசியல்வாதியான உங்களுக்குத் தோன்றியிருப்பது குறித்து மிகுந்த பெருமிதம் கொள்கிறேன்' தமது கடிதத்துடன் ரைசா வீரம் விளைந்தது என்ற நாவலையும் இணைத்து அனுப்பியிருந்தார்.

இரண்டாம் உலகப் போரின் போது செஞ்சேனை மற்றும் சோவியத் மக்கள்பால் நமக்கு அனுதாபம் ஏற்படும் பொழுதெல்லாம் சோவியத் எழுத்தாளர் ஆஸ்த்ரோவ்ஸ்கியின் உத்வேகமூட்டும் வளர்த்ததைகளைத் தான் நாங்கள் அடிக்கடி நினைவுபடுத்திக் கொள்கிறோம் என்று பிரபல இந்திய எழுத்தாளர் பாபனிபட்டாச்சாரியா கூறினார்.

பிரேம்சந்தின் புதல்வரும், புகழ்பெற்ற எழுத்தாளருமான அம்ரித்ராப் 1954 ஆம் ஆண்டு இந்நாவலை இந்தியில் மொழிபெயர்த்தார். இது மக்கள் பதிப்பாக பீப்பிள்ஸ் பப்ளிஷிங் ஹவுஸ் பதிப்பகத்திலிருந்து வெளியிடப்பட்டது. இதையொட்டி இந்திய முற்போக்கு எழுத்தாளர்கள் சங்கம் தனது நயாபாத் இதழில் 'சோஷலிச எதார்த்த வாத்தின் பெருமைக்குரிய படைப்பு' என்ற கட்டுரையை வெளியிட்டது அதில் கூறியிருப்பதாவது.

'வீரம் விளைந்தது' என்ற ஆஸ்த்ரோவ்ஸ்கியின் நாவல் மொழிபெயர்ப்பு. இந்தி இலக்கியத்தில் மிக முக்கிய இடத்தை வகிக்கிறது. இந்தி உரைநடை எதார்த்தவாத மரபுகள் வளர்ச்சி அடைய இந்நூல் ஊக்கம் தருகிறது என்பதில் ஐயமில்லை. தார்மிக உயர்விலும், படைப்பாக்க முயற்சியிலும் மக்களின் மான எதிர்காலத்திலும் சோவியத் மக்களுக்கு இருக்கும் நம்பிக்கையைப் பலப்படுத்துகிற சோவியத் நாவல்களில் 'வீரம் விளைந்தது' என்ற நாவலும் ஒன்றாகும். ஒரு சாதாரண மனிதர், அசாதாரண மனிதரான கதையே வீரம் விளைந்தது. பல நூற்றாண்டுகளாக மனித குலம் தேடிவந்த உயர்ந்த தார்மிக லட்சியங்களே கம்யூனிஸ்டுக் கருத்துக்கள் என்பதை எடுத்துக்காட்ட விரும்பினார், ஆஸ்த்ரோவ்ஸ்கி. சோவியத் யூனியனிலும் பிற நாடுகளிலும் உள்ள இளம் மக்களுக்கு வழிகாட்டி நூலாக இந்த நாவல் விளங்குகிறது. சமாதானம், சுதந்திரத்திற்கு அவர்கள் போராட வேண்டும் என இந்த நாவல் அறைகூவல் விடுக்கிறது. மகிழ்ச்சி நிறைந்த வாழ்க்கையைப் படைப்பதில் தங்களுக்குள்ள பணிகளை இந்திய இட

ஞர்கள் மேன்மேலும் தெளிவாகப் புரிந்து கொள்ள இது நிச்சயம் துணைபுரியும்.

1960 ஆம் ஆண்டுகளில் ஆஸ்திரேலியின் நூல், வங்காளம், குஜராத்தி, மலையாளம், உருது ஆகிய மொழிகளில் வெளியிடப்பட்டது. 1970 ஆம் ஆண்டுகளில் முக்கியமான இந்திய மொழிகள் எல்லாவற்றிலும் இந்த நாவல் மொழிபெயர்க்கப்பட்டது. இவைகளை மொழிபெயர்த்த எழுத்தாளர்களுக்கு சோவியத் நாடு ஜவாஹர்லால் நேரு பரிசு வழங்கப்பட்டது.

புகழ்பெற்ற இந்தியப் பத்திரிகையாளர் பனாசிதாஸ், சதுர்வேதி, ஆஸ்திரேலியை அருங்

காட்சியகப் பார்வையாளர் புத்தகத்தில் இவ்வாறு எழுதியுள்ளார். 'மாபெரும் இடர்பாடுகள் வந்துற்ற போதிலும் அவர் படைப்பாக்கப் பணியை மேற்கொண்டு உலகப் புகழ்பெற்றார். தாங்க முடியாத அளவுக்கு மலைபோல சிரமங்கள் உங்களுக்கு நோர்ந்தால் ஆஸ்திரேலியை நினைத்துக் கொள்ளுங்கள். தார்மிக வலிமை கொண்ட மக்கள் அனைவருக்கும் அவரே எப்போதும் உதாரணப் புருஷராகத் திகழ்கிறார். தமது அழியாத வியத்தகு செயலால் காலத்தை வென்ற அந்த மாபெரும் எழுத்தாளரின் நினைவுக்குத் தலைவணங்குகிறேன்.

✽

கடிதம்

'பாம்புகள் எல்லாம் செத்துவிட்டனவா' என்னும் தலைப்பில் மைந்த முருகையனது விமர்சனக் குறிப்புக்கள் அற்புதமாக இருந்தன. இலக்கியப் படைப்புக்களை விஞ்ஞான பூர்வமாக நோக்கி மதிப்பீடு செய்வதில் முருகையன் குறிப்பிடத்தக்க ஒருவராவார். மிகச் சிக்கலான விடயங்களையும் சாதாரண மொழிநடையிலே விளக்குவதில் முருகையன் வல்லவர் என்பதை அவரது ஆக்கங்களே நிரூபிக்கின்றன.

மல்லிகைப் பந்தலின் புதிய நூல் 'தூண்டில்' படித்துப் பார்த்தேன். வாழ்வில் முன்னேற விரும்பும் ஒரு சராசரி இளைஞனுக்கு கைத்தடி போல் உதவக்கூடிய நூல் தூண்டில் என்பது எனது கணிப்பு. ஒரு சாதாரண மனிதனாகவிருந்து வாழ்வில் உயர்ந்த ஸ்தானத்தையடைந்த ஒரு மனிதனது அனுபவங்களினால் பரிட்சிக்கப்பட்ட கருத்துக்களை தூண்டில் பெரும்பான்மையாக இடம் பெற்றுள்ளன என்பதனால், தூண்டில் புத்தகத்தின் மதிப்பு மேலும் உயருகின்றது.

நூல்களை வெளியிடுவது மட்டுமல்லாது அவை யாருக்காக வெளியிடப்படுகின்றனவோ அவர்களை — குறிப்பாக கிராமப்புற மக்களைச் சென்றடையச் செய்யவும் வேண்டும். மல்லிகையுடன் தொடர்பு பூண்டுள்ள இலக்கிய நெஞ்சங்கள் இதனைக் கவனத்தி லெடுத்து செயற்பட வேண்டும். தமது இலக்கிய நண்பர்களையும் இப்பணியில் ஈடுபடச் செய்தல் வேண்டும்.

கைத்தடி,

தி. உதயகுமார்

மல்லிகைப் பந்தல்

பலர் மல்லிகைப் பந்தல் வெளியீடு சம்பந்தமாக எம்மைத் தகவல் விசாரிக்கின்றனர். வெளியூரில் உள்ளவர்கள் தபால்கள் மூலம் தகவலறிய முயற்சிக்குகின்றனர்.

தனித் தனியாக ஒவ்வொருவருக்கும் நாம் அதைப் பற்றிய விவரங்களைச் சொல்ல முடியாது — அது சாத்தியமும்ல்ல.

எனவேதான் எழுத்து மூலம் இந்தத் தகவலைத் தர முயற்சிக் கின்றோம்.

தொடர்ந்து மல்லிகைப் பந்தல் மூலம் நாவல், சிறுகதை, கட்டுரை, கவிதை போன்ற நூல்களை வெளியிட ஆவன செய்து வருகின்றோம். பாரிய முயற்சி இது. மிக நிதானமாகத் திட்டமிட்டுச் செய்யக் கூடிய வேலை. வேலை செய்யும் போதுதான் வேலையின் தாக்கம் தெரிகின்றது. புதிய புதிய பிரச்சினைகள் குறுக்கிடு கின்றன,

நமது அனுபவம் கை கொடுக்கின்றது. நாம் எதிர்பாராத வகையில் ஆத்மார்த்திக நண்பர்களின் தோள் பலம் நம் க்குத் துணையாகக் கிடைக்கின்றது.

பலர் தமது படைப்புக்களைப் புத்தகமாகப் போட்டால் என்ன என்ற முறையில் எம்மை அணுகுகின்றனர். அனுசூக் கூடிய எல் லாருக்கும் உதவக் கூடிய நிலையில் நாம் இல்லை.

நாம் முன்னரே திட்டமிட்டபடி புத்தகங்களைத் தொடர்ந்து வெளியிட ஆவன செய்து வருகின்றோம். கட்டம் கட்டமாக மல் லிகைப் பந்தல் நிறுவனத்தை ஒரு ஸ்தாபிதமான அமைப்பாக வளர்த்தெடுக்க முயன்று முயற்சிக்குகின்றோம்.

மல்லிகைப் பந்தல் வெளியீடுகள் சம்பந்தமாக மல்லிகையில் தொடர்ந்து தகவல்களை வெளியிடுகின்றோம். தகவல்கள் கிடைக்கப் பெற்றவர்கள் எம்முடன் தொடர்பு கொள்ளலாம். எமது வெளியீடுகள் மாத்திரமல்ல, குடாநாட்டில் வெளிவரும் ஏனைய நூல்களையும் விரும்புவவர்களும் எம்முடன் தொடர்பு கொள்வது நல்லது.

புத்தகங்களைப் பெற விரும்புவோர் காசுக் கட்டளை, காசோலை, பெறுமதியான தபால் தலைகளை அனுப்பிக் கூட நூல்களைப் பெற்றுக் கொள்ளலாம். முகவரிகளைத் தெளிவாக எழுதி அனுப்ப வேண்டும். இத் தகவல்களை பல தடவைகள் மல்லிகையிலும் செய்திப் பத்திரிகைகளிலும் நாம் விளம்பரப்படுத்தியுள்ளோம். இருந்தும் புதியவர்கள் தொடர்ந்தும் விபரங்கள் கேட்டு வருகின்றனர்.

ஞானம், 60

‘அதுபது வயது எல்லோருக்குமே வருகின்றது. அதில் அவரோடு தொடர்புடைய நண்பர்களும், உறவினர்களும், உற்றாராகவும் ஒரு விழாக் கொண்டாடுவதென்பது எல்லோருக்கும் கிடைக்கக் கூடிய பாக்கியமன்று.

இந்த அரும்பாக்கியம், அதுவும் இன்றைய நெருக்கடியான சூழலில் திரு. குகைப்பிள்ளை ஞானப்பிரகாசம் அவர்களுக்குக் கிடைத்திருப்பது பற்றி நான் பெருமகிழ்ச்சி கொள்கின்றேன்’.

கு. ஞானப்பிரகாசம்

மேற்கண்டவாறு ஆரம்பித்துத் தொடரும் பேராசிரியர் சு. வித்தியானந்தன் அவர்களின் வாழ்த்துரையுடன் கூடிய ஞானம்ஸ் ஸ்ரூடியோ — ஹோட்டல் அதிபர் திரு. ஞானப்பிரகாசம் அவர்களின் மணிவிழா மலர் சிறப்பாக வெளிவந்துள்ளது.

கடந்த 18-12-1988 அன்று ஹோட்டல் ஞானம்ஸில் பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பி அவர்களின் தலைமையில் நடைபெற்ற திரு. ஞானம் அவர்களின் மணிவிழா நிகழ்ச்சிகளின் ஓர் அம்சமாக ‘ஞானம் 60, ஞானம்ஸ் 84’ எனும் தலைப்பிலமைந்த மலர் வெளியீடு நடைபெற்றது.

இந்த எண்பதுகளில் எமது பிரதேசத்தில் மணிவிழாக் கொண்டாடப்பட்ட பெரும்பாலானவர்கள் — ஏறக்குறைய அனைவரும் கலை, இலக்கியத்துறையுடன், பொதுத் தொண்டிலும் சிறந்து விளங்கியவர்களாகவே காணப்படுகின்றனர். இப்போது மணிவிழா விழைக் கொண்டாடும் திரு. ஞானம் இவர்களிலிருந்து சற்று வித்தியாசமானவராக — ஹோட்டல் முதலாளி, பெரும் செல்வந்தராக தற்போது காணப்பட்டாலும் அவரது கடந்த கால வாழ்க்கை அனேகமாக எல்லா மணிவிழா நாயகர்களுடைய வாழ்க்கைப் போக்குகளுடன் ஒத்ததாகவே காணப்படுகின்றமையை மணிவிழா மலரில் இடம் பெற்றுள்ள ஞானம் அவர்களின் வாழ்க்கை வரலாறு, மதகுருமார்கள் மற்றும் பல்வேறு துறை சார்ந்த பிரமுகர்கள் ஆகியோர் வழங்கிய ஆசிச் செய்திகள், வாழ்த்துரைகள் என்பவற்றிலிருந்து உய்த்துணரக் கூடியதாகவுள்ளது.

மலரின் பதிப்புரையை பேராசிரியர் அ. சண்முகதாஸ் அவர்கள் எழுதியுள்ளார். அவர் தனதுரையில் ‘தந்தையும் தாயும் மனம் மகிழ பயனுள்ள வாழ்வு வாழ்ந்த தம்முடைய தந்தை மகிழ அவருடைய மணிவிழாவுக்கு அழகான அச்சு மலரொன்றை பிள்ளைகள் கொடுக்க எண்ணியது பொருத்தமானதும், போற்றத்தக்கதுமாகும்’ என்று கூறுகிறார். அதனையே நாலும் கூறுகின்றோம்.

— ஆதவன்

ஈழத்து இலக்கிய வரலாற்றில் ஒரு பெண் எழுத்தாளர் தலைமையில் ஓர் நூல் வெளியீட்டு விழா நடைபெறுவது இதுவே முதல் தடவையாகும். இதனையிட்டு நான் பெரிதும் மகிழ்ச்சியடைகின்றேன். ‘1-12-88 அன்று நடைபெற்ற மல்லிகைப் பந்தலின் ஆரம்ப நூல் — தூண்டில் — இதுவரை காலமும் மல்லிகை இதழ்களில் வெளிவந்த கேள்வி பதில்கள் சிலவற்றின் தொகுப்பு வெளியீட்டுவிழாவுக்குத் தலைமை தாங்கிய திருமதி கோகிலா மகேந்திரன் குறிப்பிட்டார். தற்போது வெளியிடப்படும் தூண்டிலிலும் சரி, ஏற்கனவே ஜீவா எழுதிய நூல்களிலும் சரி அவரது அநுபவங்கள் துண்டு துண்டாகவே காணப்படுகின்றன. ஈழத்து இலக்கிய உலகில் கால்பதித்து வளர்ந்துவரும் என் போன்ற எழுத்தாளர்களும், இளந் தலைமுறையினரும் இலக்கிய வாதிகள் பலரையும் இனங்கண்டு பழகுவதற்காக ஜீவா தனது சுய சரிதத்தை எழுதியாக வேண்டும் என அவர் மேலும் குறிப்பிட்டார்.

அவரைத் தொடர்ந்து, உரையாற்றிய புலவர் ஈழத்துச் சிவானந்தன் தனதுரையில் ஒடி—ஒடிக் களைக்காது உழைப்பதில் ஜீவா வல்லவர். அவரது அநுபவங்களே தூண்டிலாக வெளிவருகின்றது. அதில் இடம் பெற்றுள்ள கேள்வி பதில்கள் திருக்குறள் சாணையில் தீட்டப் பட்டனவாக உள்ளன என்றார்.

புலவரைத் தொடர்ந்து கம்பன் கழக அமைப்பாளர் திரு. இ. ஜெயராஜ் உரையாற்றும்போது, இலக்கிய உலகில் இன்று பல குறைபாடுகள் மலிந்துள்ளன. இவை இனிமேலும் தொடரக் கூடாது. சாதாரண நண்பர்களிடையே நிலவும் நட்பிலும் பார்க்க இலக்கிய வாதிகளிடையே நிலவுகின்ற நட்பு மிகவும் உன்மைமாக இருக்க வேண்டும். ‘நட்பின் உச்சக் கட்டம் எது என்று கேட்டால், அது இலக்கியம்தான் என்று நான் கூறுவேன்’. எனவே இலக்கிய வாதிகள் அனைரும் தமக்குள்ள முரண்பாடுகள், பகைமைகள் என்பவற்றை நீக்கி ஒற்றுமையாக எதிர் காலத்தில் செயற்பட வேண்டுமென நான் அறை கூவல் விடுக்கின்றேன் என்றார்.

இறுதியாக பதிலுரையாற்றிய திரு. டொமினிக் ஜீவா தனதுரையில், என்னை நேசிக்கிறவர்களை நான் நேசிக்கின்றேன், நேசிக்காதவர்களை ஒதுக்குவேனே ஒழிய பழிவாங்க மாட்டேன். மனப்பூர்வாக இருந்து மனிதனாக வந்ருவன் நான். எனது உழைப்பே என்னை இந்நிலைக்கு உயர்த்தியது என்றார்.

அவரது பதிலுரையினைத் தொடர்ந்து விழா இனிது நிறைவு பெற்றது.

— உதயசூரியன்

சகல சோவியத் புத்தகங்களும் இங்கே கிடைக்கும்

- தரமான சர்வதேச இலக்கிய நூல்கள்,
 - நவீன விஞ்ஞானப் புத்தகங்கள்,
 - சிறுவர்களுக்கான வண்ண வண்ணச் சித்திரப் புத்தகங்கள்,
 - உயர் கல்விக்கான பாட நூல்கள்,
 - சோஷலிஸ தத்துவப் புத்தகங்கள்,
- அனைத்தும் இங்கே பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

உலகப் புகழ் பெற்ற ரஷ்ய நாவலாசிரியர்களின் நாவல்கள் சிறுகதைகள், உயர் வகுப்பு மாணவர்களுக்குத் தேவையான விஞ்ஞான, தொழில் நுட்ப நூல்கள், மற்றும் நவீன வாழ்வுக்குத் தேவையான சகல புத்தகங்களும் இங்கே பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

மக்கள் பிரசுராலயம் லிமிட்.

புத்தகசாலை

15/1, பலாவி வீதி,

யாழ்ப்பாணம்.

தலைமையகம்;

124, குமாரன் ரத்தினம் வீதி, கொழும்பு-2.

36111

இலக்கிய இரசிகர்களுக்கு தகவத்தின் பரிசு

— எம். கே. முருகானந்தன்

சிறுகதைகளைப் படிப்பதென்றாலே இலக்கிய ரசிகர்களுக்கு ஒரே கொண்டாட்டம் தான்; அதுவும் சிறந்த சிறுகதைகளைப் படிப்பதென்றால் சொல்லவும் வேண்டுமா?

1975 — 1979 வரையான காலகட்டத்தில் ஈழத்தில் வெளியான சிறுகதைகளில் சிறந்தவை எனத் தகவம் (தமிழ்க் கதைஞர் வட்டம்) தேர்ந்தெடுத்துப் பரிசளித்தவை; இப்பொழுது தொகுக்கப்பட்டு 'தகவம் பரிசுச் சிறுகதைகள்' என்ற தொகுப்பாக வெளிவந்திருக்கிறது. எனவே இத்தொகுப்பை இலக்கிய இரசிகர்களுக்கான தகவத்தின் பரிசு என்று சொன்னால் தவறில்லை அல்லவா?

ஒவ்வொரு காலாண்டுப் பகுதியிலும் இலங்கைப் பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகள் யாவற்றிலும் வெளியாகும் சிறுகதைகளை மதிப்பீட்டாளர் குழு படித்து, அவற்றில் தகுதியானவற்றைப் பொறுக்கி எடுத்து, அவற்றை இன்னொரு உயர் குழுவினால் பரிசீலிக்கப்பட்டே 'பரிசுக்கதை' தெரிந்தெடுக்கப்படுவதாகக் கூறப்பட்டுள்ளது.

இது முக்கியமான, அத்தியாவசியமான, பாராட்டப்பட வேண்டிய இலக்கியச் சேவை என்பதில் இரு கருத்துக்களுக்கு இடமிருக்காது.

எழுதுபவற்றைச் சிறப்பாக எழுதச் சிறு கதாசிரியர்களைத் தூண்டவும், தரமானவற்றையே வெளியிட வெளியிட்டாளர்களை உற்சாகப்படுத்தவும் இது உதவுகிறது. பிரசுரமாகும் யாவற்றையும் வாசிக்க நேரமற்ற இன்றைய அவசர யுகத்தில் சிறந்தவைற்றையேனும் தேர்ந்தெடுத்து வாசிக்க வாசகனுக்கும் இந்த முயற்சி சந்தர்ப்பமளிக்கிறது.

ஆயினும் இந்த வடித்தெடுக்கும் முயற்சி தவறுகளுக்கு இடமளிக்காத தரமானவற்றையே தேர்ந்தெடுக்கும் சரியான வடிகட்டிதானா என்பது சந்தேகமானதுதான்.

உத்தேசமாக, ஒவ்வொரு காலாண்டிலும் 110 முதல் 200 வரையான சிறுகதைகள் வெளிவரக்கூடும். இவை யாவற்றையும் 'தேடிப் பிடித்து' வாசிப்பது யதார்த்தமாக முடிகிற விஷயமா? முடிந்தாலும் அவற்றைத் தேர்ந்தெடுக்க உபயோகிக்கப்படும் அளவு கோல்கள் என்ன? அவை யாவராலும் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய அளவுகோல்கள்தானா? தேர்வாளர்கள் எல்லோருமே எல்லா இலக்கியக் குழுக்களின் படைப்புக்களையும், திறந்த மனத்தோடு பார்க்கக்கூடிய நடுநிலை யாளர்கள்தானா? போன்ற பல சந்தேகங்கள் எழுகின்றன.

பல நடைமுறைச் சிக்கல்கள் இருந்தபோதும் அவற்றை மனந்தளராது எதிர்கொண்டு, தமது சக்திக்கு உட்பட்ட அளவில் சிறந்தவற்றைத் தேர்ந்தெடுத்துப் பரிசளித்தது மாத்திரமின்றி அவற்றைத் தொகுத்து 'சிறுகதை நூலாக' வெளியிட்டதும் குறிப்பிடத் தக்கதோர் முன்னோடி முயற்சி என்பதில் ஐயமில்லை.

சென்னை 'இலக்கியச் சிந்தனை' அமைப்பும் மாதா மாதம் ஒவ்வொரு சிறந்த சிறுகதையை ஒருவர் மூலம் தேர்ந்தெடுப்பதும், பின் அவ்வருடத்தின் 12 சிறந்த சிறுகதைகளையும் வேறொரு படைப்பாளி மூலம் ஆராய்ந்து, அவ்வருடத்தின் மிகச் சிறந்த சிறுகதையைத் தேர்வதும் இத்தருணத்தில் நினைவுகூரத் தக்கது. அவ்வருடத்தைய சிறந்த சிறுகதைகள் யாவும் பின் தொகுப்பாக வெளிவருகின்றன.

ஒவ்வொரு சிறந்த சிறுகதையையும், அது ஏன் அவ்வாறு தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டது என்பதற்கான, அதைத் தேர்ந்தெடுத்தவரின் விளக்கத்துடன் (அவரது பெயருடன்). சேர்த்து அத்தொகுப்பில் வெளியிடுகிறார்கள். இது ஒரு நல்ல நடைமுறை என நான் கருதுகிறேன். ஏனெனில் சிறுகதைத் தேர்வு பற்றிய தப்பிப்பிராயங்களைத் தடுக்கவும், தேர்ந்தெடுப்பு பற்றிய ஆரோக்கியமான விவாதங்களும், கருத்துக்களும் வெளிவருவதற்கும் உதவும்.

தகவலும், துல்லியமாக வெளியே தெரியக்கூடிய இத்தகையதோர் நடைமுறையைக் கையாள்வதன் மூலம் தனது நம்பகத் தன்மைமையை வெளிப்படுத்தலாம்.

இலக்கியச் சிந்தனையின் வருடாந்த தொகுப்புகளில், சிறந்த 12 கதைகளையும் ஆராய்ந்து,

மிகச் சிறந்த கதையைத் தேர்ந்தெடுப்பவரின், கதைகளைப் பற்றிய விமரிசனக் கருத்துகள் பூரணமாக வெளிவருவதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

இத்தொகுதியில் உள்ள 12 சிறுகதைகளில், அதிக எண்ணிக்கையான (4) சிறுகதைகளை முதலில் வெளியிட்ட பெருமை மல்லிகையையே சாரும். சிரித்திரனின் மூன்று கதைகளும், வீரகேசரியின் இரண்டு கதைகளும், சுழநாடு தினகரன், சுடர் ஆகியவற்றின் தலா ஒவ்வொரு கதைகளும் ஏனையவை.

சட்டநாதனின் 'உறவுகள்', 'மாற்றம்' ஆகிய இரண்டு சிறுகதைகளுமே தனிச் சிறப்பு வாய்ந்தவை. இரண்டுமே சாதிப்பிரச்சனையைத் தொட்டுச் செல்வசாக மேலோட்டமாகத் தெரிந்தாலும், அவை மனித உறவுகளையும், அந்த உறவுகளில் ஏற்படுகின்ற விரிசல்களையும், நெகிழ்வுகளையும், இனிய கணங்களையும், சோக உணர்வுகளையும் மிக இயல்பாகக் கலையழகோடு எம் முன் நடமாட வைக்கின்றன.

'உறவுகள்' கதையில் வரும் அவன் தன்னிலும் அழகான, கூடிய சம்பளத்தில், உயர்ந்த உத்தியோகம் பார்க்கும், குறைந்த சாதிப் பெண்ணை அவளை மணப்பதால் ஏற்படும் தாழ்வு மனப்பான்மை உயர்வுகளையும், நீறு பூத்த நெருப்பாகத் தகிக்கும் சாதி உணர்வையும், ஆண் மேன்நிலை வாத எண்ணங்களையும் செயற்பாடுகளையும் மனோவியல் ரீதியில் நுணுக்கமாகச் சித்திரிக்கிறது.

அவன் தன்னை வேறொருவனுக்கு இழந்துவிட்டாளா என்ற சந்தேகத்தில் அவளது உடலைப் பரிசே... தித்து எதையோ 'கண்டு பிடிக்க' முயலும்போது நாமும் அவளோடு சேர்ந்து அவளது

கீழ்த்தரமான செய்கையில் வெறுப்பு அடைகிறோம். பின் அவன், அவள் அறியாமலே இரவில் தனது உடமைகளுடன், தான் அவளுக்குக் கட்டிய தாலி, கொடுத்த கூறைச் சேலைகள் சகிதம் வெளியேறி இருப்பதை உணர்ந்தவுடன் அவளது உணர்வுகளுடன் நாமும் ஐக்கியமாகி திடீர் திகைப்பிற்கும், ஒருவகை நிம்மதிக்கும் ஆளாகிறோம். கதை படிக்கும் உணர்வின் கதாபாத்திரங்களுடன் நாமும் வாழ்வதாக உணர்கிறோம். கதை முடிந்த பின்னரும் அந்த உணர்வுகளிலிருந்து மீள முடியாமல் நீண்டநேரச் சிந்தனையில் ஆழ்நேர்கிறது.

சாதி வெறி பிடித்தவரது சாதி உணர்வு, குறைந்த சாதிப் பெண்ணுடன் ஏற்பட்ட உறவால் நெகிழ்வது, மலடன், மலடன் எனச் சதா வைதுகொண்டிருக்கும் மனைவியின் அகங்காரத்தை, வேறொரு பெண் மூலம் தான் மலடன் இல்லை என்பதை நிரூபித்துக் குருமராகப் பழிவாங்குவது, இளவயதில் பாலுணர்வுகளையும், இரகசிய எண்ணங்களையும் 'மெல்லென' வெளிக்கொணர்வது போன்றவற்றை ஆழமான உளவியல் பார்வையுடன், நளினமான நடையில் தருவதுதான் சட்டநாதனின் 'மாற்றம்'.

ஒரு குறுநாவலுக்கான விசாலமான உள்ளடக்கத்தைக் கொண்டிருந்தபோதும், சுருக்கமான சொல்லாட்சியும், இறுக்கமான கட்டமைப்பும், நல்ல சிறுகதையைப் படித்த உணர்வைக் கொடுக்கின்றது.

தெனியானின் இரண்டு கதைகள் தொகுப்பில் இருக்கின்றன.

தெனியான் பொதுவாக ஏதாவது ஒரு நல்ல கருத்தை வலியுறுத்துவதற்காகவே கதை எழுதுபவர். அவரது வெற்றிக்

கும், தோல்விக்கும் இதுவே காரணம் என்று சொல்லலாம்.

'குருகுலம்' என்ற அவரது கதை 'ஆசிரியத்துவம் ஒருவனுடைய தொழில்ல்ல, வாழ்க்கை முறையாக' இருக்கவேண்டும் என்ற நல்ல கருத்தை வலியுறுத்துவது. கயிலைச் 'சட்டம்பியார்' என்ற முதிர்ந்த, கொள்கைப் பிடிப்புக் கொண்ட, பாத்திரத்தின் ஊடாக இக்கருத்து வெளிப்படுத்தப்படுகிறது. கயிலைச் சட்டம்பியாரின் உருவம், குரல், நடை, பார்வை, வாழ்க்கை முறை ஆகியவற்றின் இயல்பான சித்தரிப்பு, உயிருள்ள பாத்திரத்தை உலாவவிடுகிறது.

புதிய தலைமுறை ஆசிரியனும்; மாணவனும் சேர்ந்திருந்து புகைப்பது, இறுதியில் கயிலைச் சட்டம்பியாரின் வீரப்பேச்சு போன்ற சம்பவச் செருகல்கள், செயற்கைத் தன்மை கொண்டவையாகத் தோன்றுவதை மறுக்க முடியாது.

நம்பிக்கைகளே வாழ்க்கையின் உந்துகோல் என்பதற்கு அழுத்தம் கொடுப்பது தெனியான் 'இறுதி மூச்சுவரையில்'.

குடிசை, கோயில், வாசிக சாலை, பனங்காணி, புழுதி, ஒழுங்கைகள் என இதமான கிராமச் சூழ்நிலையில் கதை வளர்கிறது. பருக்கையில் சாய்ந்துவிட்ட கிழவனின் 'மரணம்' நெருங்கிய சூழ்நிலை அற்புதமாகச் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளது.

'நானும் இவரைப் போலச் சாகவேணும்' என இராசரத்தினம் என்ற பாத்திரம் இறுதியில் எண்ணுவது, கருத்து மயக்கத்தையே ஏற்படுத்துகிறது.

கே. ஆர். டேவிட்டின் சிறுகதைகள் இரண்டுமே மற்றவர்கள் பார்க்க மறுக்கும் அல்லது கூசும் சமுதாயத்தின் இருண்ட

பக்கங்களை, வறுமைக் கோட்டின் பாதாள அந்தத்தில் தவிக்கும் மக்களை மனிதாபிமானத்தோடு உணர்வுபூர்வமாகப் பார்க்கிறது.

‘தனியொருவனுக்கு’ பாபுவும், ‘இரண்டு நிர்வாகங்கள்...’ குஞ்சனும் மறக்க முடியாத பாத் திரங்கள், சுருக்கமான வார்தைப் பிரயோசனமும், தெளிவான சம்பவக் கோவையும் அவரது சிறப்பு.

ஆயினும் வாசகர்களுக்கு எதிர்பாராத, அதிர்ச்சியூட்டும் முடிவைக் கொடுக்க வேண்டும் என்ற தலிப்பில் கதைகளின் யதார்த்தமான போக்கைக் குலைத்துவிடுகிறார். இறந்து கிடக்கும் பிச்சைக் காரியின் நிர்வாணத்தை மறைக்க நிர்வாணப் படம் உள்ள திரைப் பட நோட்டீசை சுவரிலிருந்து உரித்து அவளுக்குப் போர்த்துவதும், முதலாளி அதை அவளுடைய உடலிலிருந்து அகற்று வித்து மீண்டும் சுவரில் ஒட்டுவிப்பதும் இதற்கு நல்ல உதாரணம். இத்தகைய வலிந்து செருகப்பட்ட, இயற்கைக்கு மாறான திரைப்படப் பாணிமுடிவுகள் சிறுகதைகளின் சிறப்பான அம்சங்களைக்கூட வலுவிழக்கச் செய்து விடுகின்றன.

‘ஆனந்தபைரவி’-கோப்பாய் சிவத்தின் ‘கூனல்’ எழுத்தாளர்களதும், பொது மக்களினதும் கவனத்தை ஈர்க்காத முக்கிய பிரச்சினையை சாதிப்படியில் உச்சியில் நின்றாலும், பொருளாதாரப் படியின் அடியில் நிற்கும் கோயில் அர்ச்சகர்களது இரண்டும் கெட்டான் வாழ்க்கையை அனுதாபத்துடன் பார்க்கிறது. சிறுகதைக்கான இறுக்கமான கட்டமைப்பை மீறியும், கட்டுரைத் தன்மை தலைதாக்கியும் நிற்பதைக் காண்கிறோம்.

ந. சண்முகரத்தினத்தின் சிறுகதை, பேராத்தனைப் பல்கலைக்

கழக வாழ்க்கை, கொழும்பு அரசாங்க ஊழியனின் பரிதாப வாழ்க்கை, அக்கரைப்பச்சை மோகம் ஆகியவற்றை ஆழ்ந்த சமூக உணர்வுடன் சித்தரிக்கிறது.

மலைநாட்டின் பசுமைச் சூழ்நிலையில் இரண்டு கதைகள்; மாடாக உழைத்தாலும், எல்லாப்பக்கத்தாலும் சுரண்டப்படுவதால் ஓடாகத் தேயும் மலை நாட்டுத் தமிழரின் பரிதாப வாழ்க்கையை இயல்பாகக் காட்டுகின்றன.

பிளேனில் பறந்து வந்து தோட்டத்துரையின் பங்களாவில் இரண்டு நாட்கள் தங்கிவிட்டு ‘மேகம் முடிய மலைகளின் பின்னால்’ என எழுதுவது போலன்றி, அந்த மண்ணிலேயே வளர்ந்து, வாழ்கின்ற மண்ணின் மைந்தர்களால் ஆக்கப்பட்டதால், அந்த மக்களின் அவல வாழ்க்கையை, ஆசாபாசங்களை, அவர்களின் சோக கீதங்களை, அறியாமையினை, அசட்டுத்தனங்களை ஏன் அசிங்கங்களையும் கூட காவியமாக்குகின்றன.

மாத்தளை வடிவேலனின் ‘அக்கினி’ முன்கூறிய அநுபவங்களுடன், தமிழ் இனப்பிரச்சினையின் ஆரம்ப காலத்தையும் கோடி காட்டி நிற்பதால் தனிக் கவனத்திற்கு ஆளாகிறது.

பரிபூரணனின் கதையின் இறுதியில் படைப்பாளியின் பேச்சுப் போன்ற விளக்கம், ஒரு இனிமையான அனுபவத்தைச் சுவைத்துக் கொண்டிருக்கும் வாசகனை உதைத்து வெளியே எறிவதுபோல மசனிக்க வைக்கிறது.

அன்ரனி மனோகரனின் ‘பிடிவாதக்காரன்’ வன்னி வளநாட்டைப் பகைப்புலமாகக் கொண்டாலும், அந்த மண்ணின் மனத்தை நுகரும் சுகத்தைக் கொடுக்கவில்லை.

தலைமுறை இடைவெளியை நன்கு புரிந்துகொண்ட தன்மையை சொக்கன் தமது ‘இயக்கமும் நிலைப்பாடும்’ என்ற சிறுகதையில் வெளிப்படுத்துகிறார். அவரது ஆழ்ந்த இலக்கிய அறிவும், பாரம்பரியப் பண்பாட்டு உணர்வும், சிந்தனைத் தெளிவும் திறுதுறுத்து நிற்கின்றன.

பாத்திரங்களின் உரையாடல்களில் பேச்சுத் தமிழும், பண்டிதத் தமிழும் கலந்து வருவது ரசிக்கத் தக்கதாக இல்லை. மறுமலர்ச்சி காலத்திலிருந்து இன்று வரை ஒரு படைப்பாளியாகக் கணிக்கப்படும். சொக்கன், இந்தக் கதையை இன்னமும் சிறப்பாகச் செய்திருக்கலாம் என எண்ணாமல் இருக்க முடியவில்லை.

கதையில், கருவில், பகைப் புலத்தில், நடையில், வேறுபாடான கதைகளைப் படித்த உணர்வு இத்தொகுதியைப் படித்து முடித்தபோது ஏற்படுகிறது — தனித்தனிக் கதிகளை விடச் ‘சாம்பார்’ கொடுக்கும் வித்தியாசமான கவைபோல்.

ஆயினும் ஒரு குறிப்பிட்ட காலகட்டத்தின் மிகச் சிறந்த கதைகளாகத் தெரிவு செய்யப்பட்டவை இவை என்பதை நினைக்கும்போது, (ஒரு சில கதைகள் தவிர ஏனையவை) ஏமாற்றத்தையே கொடுக்கின்றன. என்றாலும் இவை எல்லாமே ஒரேயடியாக ஒதுக்கித் தள்ளக்கூடிய கதைகளும் அல்ல. சராசரிக்கு மேற்பட்டவையே பெரும்பாலானவை.

மிகத் தரமான சிறுகதைகளுக்குப் பரிசு கொடுத்தால் மாத்திரமே தகவம் தனது தரத்தைப் பேண முடியும்.

ஒரு குறிப்பிட்ட காலகட்டத்தில் பரிசு பெறக்கூடிய தகைமையுள்ள கதை ஏதுவுமில்லை எனில், ‘முதற் பரிசு பெறக்கூடிய தகுதியுள்ள கதை ஏதுவும் கிடைக்க

வில்லை’ என அறிவித்து விடுவது சிறப்பாக இருக்கும் என நினைக்கிறேன். ஆனால் அதே நேரத்தில் சிறுகதைப் படைப்பாளிகளை ஊக்குவிக்க வேண்டும் என்ற தகவத்தின் உணர்வையும் நாம் புறக்கணிக்க முடியாதுதான்.

குறிப்பிட்ட காலகட்டத்தில் வெளிவந்த, பலராலும் பாராட்டப்பட்ட உமா வரதராஜனின் ‘தொலைவில் தெரியும் ஒற்றை நட்சத்திரம்’, குப்பிளான் ஐ. சண்முகத்தின் ‘வலி’ போன்றவை, தெரிவில் தேறவில்லை என்பதையும் இத்தருணத்தில் நினைக்கத் தோன்றுகிறது.

ஒவ்வொரு சிறுகதைக்கும் முன்னர், அதன் படைப்பாளி பற்றிய கவையான இலக்கியக் குறிப்புகளை தொகுத்துக் கொடுத்திருப்பது பயனுள்ள முயற்சி.

அழகான, ஆழமான, பொருத்தமான அட்டைப் படத்திற்கு மோசமான வர்ணக் கலவையை அப்பியிருப்பதைத் தவிர்த்திருக்கலாம்.

தகவம், பரிசுச் சிறுகதைகளைத் தொகுத்து வெளியிட ஆரம்பித்த இம் முயற்சி பாராட்டுக்குரியது மாத்திரமல்ல, வரலாற்றுத் தேவையைப் பூர்த்தி செய்வதுமாகிறது.

இதற்காக தகவத்தையும், அதன் பின்னணியில் நின்று முழுமூச்சுடன் உழைக்கும் அதன் தலைவர் வ. இராசையா அவர்களையும் எவ்வளவு பாராட்டினாலும் தகும.

ஏனைய பரிசுச் சிறுகதைகளையும் விரைவில் வெளியிட வேண்டும் என இலக்கிய ரசிகர்கள் மாத்திரமின்றி, இலக்கிய வரலாற்று ஆய்வாளர்களும் ஆவலுடன் காத்து நிற்கிறார்கள்.

சோவியத் நாட்டில் தேசிய இனப் பிரச்சினை

— மிகாயில் பொல்தோராவின்

சோவியத் யூனியனில் இனப்பிரச்சினைகள் சில நீண்ட நாட்களாக இருந்து வருகின்றன. எதிர்மறை அம்சங்கள் சில பத்தாண்டு களாகவே நிலவி வருகின்றன. ஆனால் அவை இது நாள் வரை புறக்கணிக்கப்பட்டு வந்தன. இதனை அண்மையில் நடைபெற்ற சோவியத் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் 9-வது மாநாடு தெளிவு படுத்தி யிருக்கிறது. இனங்களுக்கிடையிலான பதற்ற நிலவரங்கள் கடந்த காலத்தில் அவ்வப்போது பகிரங்க கலவரங்களாக வெடித்துள்ளன; ஆனால் காவல்துறை அவற்றை விரைந்து ஒடுக்கியுள்ளன; பத்திரிகைகள் கடந்த காலத்தில் அவை குறித்து மௌனம் சாதித்தன. இந்தப் பிரச்சினை நெடுங்காலமாகவே தீண்டப்படாத பிரச்சினை யாக இருந்து வந்தது. தற்போது 'பெரிஸ்தோய்க்கா' கொள்கையாக இருந்து வந்தது. தற்போது 'பெரிஸ்தோய்க்கா' கொள்கையாக இருந்து வந்தது. மக்கள் கவனத்துக்குக் கொண்டு வந்திருக்கிறது.

சோவியத் குடியரசுகளுக்கிடையில் எல்லாத் தகராறுகளும் அவ்வப்போது ஏற்பட்டு வந்துள்ளன. இனப் பதற்றங்கள் ஏற்பட்ட அல்லவோ எப்போதும் ஒன்றாகவே இருக்கிறது! அதாவது, மூலக் காரணம் எப்போதும் ஒன்றாகவே இருக்கிறது! அதாவது, பல பத்தாண்டுகளாக இனப் பிரச்சினைகள், ஜனநாயகமற்ற முறையிலும், அதிகார ஆணைகள் மூலமாகவுமே கையாளப்பட்டுவந்தன.

பொருளாதார, சமுதாய வாழ்க்கையை சர்வ தேசிய மயமாக்குவது ஒரு இயல்பான நிகழ்வுப் போக்காகும்; அதே வேளையில், ஒரு தேசிய இனம் தனித்து ஒதுங்கி வாழ்வது பொருளாதார, கலாசார வீழ்ச்சிக்கே இட்டுச் செல்லும். பொருளாதார, நலன்கள் தேசிய உணர்வுகளோடு மோதக்கூடாது.

இனக் கொள்கையில் 'பெரிஸ்தோய்க்காவானது', நிர்ப்பந்தங்களுக்கும், தன்வயப்பட்ட முடிவுகளுக்கும், உத்தரவுகள் மூலமான நிர்வாகத்துக்கும் எதிரானதாக விளங்குகிறது. ஒவ்வொரு மக்களின் தேசியத் தனித்தன்மைக்கு முழு மதிப்பளிப்பதிலும் அவற்றின் திட்டவட்டமான சமூக, பொருளாதார, கலாசாரத் தேவைகளை அறிந்து கொள்வதிலுமேயே சோவியத் யூனியனின் பலம் அடங்கியிருக்கிறது.

யூனியன் குடியரசுகள் மற்றும் சுயாட்சி அமைப்புக்களின் அதிகாரங்களை விரிவாக்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டுள்ளது. பொருளாதார நிர்வாகத்தைப் பரவலாக்குவதற்கான திட்டங்கள் உருவாக்கப்பட்டு வருகின்றன. எல்லா யூனியன் குடியரசுகள் மற்றும் தேசம் முழுவதன் நலன்களுக்கும் பணியாற்றுவதற்கு உகந்த வழியில், பிராந்தியங்களுக்கு அதிக பொருளாதாரச் சுதந்திரம் அளிக்க வேண்டியதும், அவற்றுக்கிடையில் ஒத்துழைப்பை வளர்க்க வேண்டியதும் அவசியம்.

உள்ளாட்சி அமைப்புகளுக்கு அதிக அதிகாரம் வழங்குவதன் மூலமும், வெவ்வேறு பிரந்தியங்களின் கலாசார சுதந்திரத்துக்கு ஊக்கமளிப்பதன் மூலமும், மத்திய அரசாங்கப் பணிகளிலும் அரசியல் சட்டத்திலும் தீவிரமான மாற்றங்களை ஏற்படுத்துவதன் மூலமும் இதனை நிறைவேற்ற முடியும்.

அக்டோபர் புரட்சி விழாவும் பெரிஸ்தோய்க்காவும்

— கென்னடி பிசாரெவ்ஸ்கி

அக்டோபர் புரட்சி விழாவை சோவியத் மக்கள் 'பெரிஸ்தோய்க்கா' கொள்கையுடனேயே இணைத்துப் பார்க்கிறார்கள். சோவியத் யூனியனில் தற்போது நிகழ்ந்து வரும் சாதகமான மாற்றங்கள் அனைத்தையும் குறிப்பதற்கு 'பெரிஸ்தோய்க்கா' என்ற சொல்லே பயன்படுத்தப்படுகிறது.

அக்டோபர் புரட்சியின் விளைவாக ஏற்பட்டுள்ள முக்கிய ஆதாயம், மக்களுக்குக் கிடைத்துள்ள சமுதாயப் பந்தோபஸ்தே ஆகும். இதனால் எதிர்காலத்தை மக்கள் நம்பிக்கையுடன் எதிர்நோக்க முடிகிறது.

மனிதனை மனிதன் சுரண்டும் கொடுமை சோவியத் யூனியனில் ஒழிக்கப்பட்டு விட்டது. அங்கே, வேலையில்லாத திண்டாட்டம் என்ற பேச்சுக்கே இடமில்லை. வறுமை, எழுத்தறிவின்மை, குடியிருக்க விடற்ற மக்கள், இனச் சிறுபான்மை மக்களுக்கு எதிரான ஒடுக்கு முறைகள் போன்ற சமுதாயத் தீங்குகளுக்கும் அங்கே முடிவு கட்டப்பட்டு விட்டது. 'செகண்டரி' கல்வி வரை, கல்வி கற்பது அனைவருக்கும் கட்டாயம். எல்லாவகைக் கல்வியும் அங்கே இலவசம், மருத்துவ வசதிகளும் இலவசம்.

சோவியத் யூனியனில் சில பகுதிகளில் வேலைக்கு ஆள் பற்றாக்குறை நிலவுகிறது. 1980-களில் இந்தப் பிரச்சினை ஒரு முக்கியப் பிரச்சினையாக இருந்து வருகிறது. உடலுழைப்பின் அளவைக் குறைப்பது என்னும் ஒரு சிக்கலான பிரச்சினையைத் தற்போது எதிர்நோக்க வேண்டியுள்ளது. ஏனெனில், இன்றம்கூட நாட்டு மக்களில் பலர் சலிப்பூட்டுகிற, கடுமையான உடலுழைப்பைச் செய்து வருகிறார்கள். இந்தப் பிரச்சினைக்குத் தீர்வுகாண தற்போது முன்னுரிமை அளிக்கப்படுகிறது.

இருந்தபோதிலும், சோவியத் யூனியனில் இன்னும் முழுமையான சமுதாய நீதி எட்டப்படவில்லை. இதனை அடைவதற்கு இன்னும் நெடுந்தாரம் செல்லவேண்டி இருக்கிறது. 'பெரிஸ்தோய்க்கா' கொள்கை வழியைப் பின்பற்றுவதன் மூலமாக, சோவியத் மக்கள் இந்தக் குறிக்கோளை நோக்கித் தற்போது முன்னேறி வருகின்றார்கள். வேறுபட்ட வருமானங்களைக் கொண்ட குடும்பங்கள் சோவியத் யூனியனில் இன்னமும் இருக்கின்றன. பொருளாதாயை வளத்தை அனுபவிக்கும் வாய்ப்புக்கள் அவர்களுக்கிடையில் சமமானதாக இல்லை. இருந்தபோதிலும், வேலை வாய்ப்பு, இலவச மருத்துவ வசதி, சிறந்த வீட்டு வசதி, வேலைகளில் பதவி உயர்வு போன்றவற்றில் அனைவருக்கும் சம உரிமை உண்டு.

இனப் பிரச்சினைக்குத் தீர்வு கண்டது, சோஷலிச வாழ்க்கை முறை மேம்படுவதற்குக் கணிசமாகப் பங்காற்றியிருக்கிறது.

அக்டோபர் புரட்சியின் லட்சியத்துக்கு இணங்க சோவியத் யூனியன் ஒரு பல - தேசிய இன அரசாக உருவாக்கப்பட்டது. சோஷலிசத்தின் மனித நேயப் பண்பு, இனப் பகைமைகளுக்கோ, 'சலுகை பெற்ற' இனமாகவும் 'ஒடுக்கப்பட்ட' இனமாகவும் இனக் குழுக்களைப் பிளவு படுத்துவதற்கோ ஒரு போதும் இடமளிப்பதில்லை. அந்த வகையில், பல்வேறு தேசிய இனங்களைச் சேர்ந்த மக்களுக்கிடையில் சகோதரத்துவத்தையும் நட்புறவையும் சோஷலிசம் திறம்பட வளர்த்து வருகிறது.

உதாரணமாக, புரட்சிக்கு முன்பாக ரஷ்யாவில் இருந்த 40-க்கும் மேற்பட்ட இனக்குழுக்கள் பேசும் மொழிகளுக்கு எழுத்து வடிவமே இல்லாதிருந்தது. பல உள்ளூர் மொழிகளை ஆராய்ந்து சோவியத் மொழியியல் நிபுணர்கள் அந்த மொழிகளுக்கு எழுத்து வடிவம் அமைத்துத் தந்தனர்.

நாம் முன்னேறிச் செல்லும் போது எப்போதும் புதிய பிரச்சினைகள் எழவே செய்யும். இனப் பிரச்சினையும் இதற்கு விதிவிலக்கல்ல. 'பிரெஷ்நேவ்' ஆட்சிக் காலத்தில், சில சோவியத் குடியரசுகளில், லெனினிய தேசிய இனக் கொள்கை புறக்கணிக்கப்பட்டதும், மீறப்பட்டதுமான செயல்கள் நிகழ்ந்தன. தற்போது அந்தத் தவறுகளைக் களைந்து குறுகிய தேசியவெறி, இனவெறிப் போக்குகளை அகற்றி, சர்வதேசிய உணர்வை நிலைநாட்டுவதற்கு நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டுள்ளன. இதுவே 'பெரிஸ்ரோய்க்காவின்' அடையாளமாகும்.

வீட்டு வசதி பெறும் உரிமையையும் சோவியத் அரசியல் சட்டம் உத்தரவாதம் செய்கிறது. சோவியத் யூனியனில் வீட்டு வாடகை மிகமிகக் குறைவு. அதனால், பேராசிரியர்கள், தொழிலாளர்கள், அலுவலக ஊழியர்கள், பென்ஷன் பெறுபவர்கள் முதலிய பெரும்பாலோர் ஒரே பிளாக்கைச் சேர்ந்த குடித்தனப் பகுதிகளில் வசிக்க முடிகிறது. வீடு கட்டும் திட்டங்களுக்கு சோவியத் அரசு மான்யம் அளிக்கிறது.

கூட்டுறவு முறையிலும், தனிப்பட்ட நபர்களும் வீடு கட்டுவதற்கு அரசாங்கம் 0.5 சதவீத வட்டியில், 25 ஆண்டுக்கால தவணையில் திருப்பிச் செலுத்தக்கூடிய எளிய கடன் வசதிகளை வழங்குகிறது. மேற்கத்திய நாடுகளில் இத்தகைய கடனுதவியை நினைத்துக் கூடப் பார்க்க முடியாது.

இருந்தும் கூட, ஒவ்வொரு குடும்பத்துக்கும் தனித்தனி குடித்தனப் பகுதிகள் அல்லது அல்லது வீடு வழங்குவதில் இன்னும் பற்றுக்குறை நிலவுகிறது. சோவியத் யூனியனில் ஆண்டுதோறும் 20 லட்சம் 'அபார்ட்மென்ட்டுகள்' கட்டப்படுகின்றன. 2-வது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில் வீட்டு வசதித் திட்டங்களுக்கு ஊக்கம் தருவதற்காக நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டுள்ளன, கி.பி. 20 0-ல் ஒவ்வொரு குடும்பத்துக்கும் ஒரு குடித்தனப் பகுதி அல்லது தனி வீடு அளிக்க வேண்டும் என்பதே சோவியத் அரசின் குறிக்கோளாகும். பொதுப் போக்குவரத்து வசதிகள், சேவை வசதிகள், கலாசார, விளையாட்டு வசதிகள் முதலியவற்றையும் மேம்படுத்துவதற்கு முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன.

காற்று

எஸ். கருணாகரன்

காற்று ஒரு காலம் திண்மமாக அல்லது திரவமாக மாறிவிட்டால் மூச்சு எப்படியிருக்கும்? பயந்து விடாதே

சுவாசப்பையும் அதற்கேற்றபடி தான் இருக்கும். திண்மமாகவோ திரவமாகவோ இருந்து விட்டால் அது சிலர் கையில் மட்டுமே சிக்கிவிடும்.

மூச்சுக்குக்கூட கடன் அல்லது இரவல்தான் கேட்க வேண்டும்.

உணக்குச் சொந்தமானவை உன்னுடைய உரிமைகள் எப்படி இரகசியமாக இடம்மாறி விட்டனவோ அப்படியே உன் மூச்சுக் காற்றும் பறிக்கப்பட்டு விடும்.

என்ன செய்வாய் - கடன் கேட்பாய்; இரவலுக்குக் கெஞ்சுவாய் கிடைக்காவிட்டால் சுவாசப்பைக்கு

சுத்திரமளித்து விடுவாய் நினைவில் வை!

உன்னைச் சுரண்டும் நிலையில் உன்

சோம்பலின் சேமிப்புக்களால் அபாயம் இப்படித்தான் வரும் உன்னை இழந்து விடுவதொன்றுப் பெரிதல்ல

விழுங்கிவிடுவதுதான் வெட்கம்.

பூதங்கள் இறங்கிய இரவு

சோலைக்கிளி

வானம் சிலநாளில் பூதங்களை இறக்கும் நிலைவமடிக்குள்ளேபதுக்கிவிடும் நட்சத்திரத்தை மட்டும் குருட்டொளியில் ஆங்காங்கே எரியவிட்டு மேகத்தை எண்ணெய் தேடி அலைவைக்கும்.

இன்றும் நான் வாலுதிர்ந்து கிடப்பேன். ஒரு கொட்டைவால் குருவி துடிக்கின்ற வேதனைக்கு தென்னை தலைகுனிந்து என்ன பயன்? தும்பிக்கு 'ரூங்கி' முகத்தில் அடிக்கிறது. வெள்ளியே நீ கறுத்துக் கொழுத்துப் பூதமாய் இறங்காமல் போ. இதயம் சாவீடாய் இருக்கிறது.

நேற்றுப் பால்பொழிந்த நிலவிற்கே கைவிலங்கு. எனது மண்ணில் நடக்கின்ற அக்கிரமம் வானுக்கும் தொற்றியது. மேகம் எல்லாம் இப்போது தொப்பியுடன் ஊர்காவல் செய்ய இரவு மகாராஜா சட்டம் இயற்றி விட்டார் காற்றுக்கும் பூரணமாய் தடை.

எங்கிருந்து அந்தப் பறவை அழுகிறது? இதுதானே சுதந்திரத்தைக் கேட்கின்ற பறவை? அவள் பறந்த மனதின் பற்கள் கருகி நான் கிடக்கின்ற நேரத்தில் எங்கிருந்து அந்தப் பறவை அழுகிறது? இது இரவுகளைத் தின்ற பசியாறிக் கொள்ளும் ஒரு கவிஞன் கேள்வி.

சிங்களக் கவிதைக் — காவியங்களின் தோற்றம் !

— இப்பு அஸுமத்

கவிதைக் காவியங்கள் சிங்கள இலக்கியத் துறையினுள் புகுந்தது சிங்கள இலக்கியத் துறையின் ஆரம்ப கால கட்டங்களில் என்பது தெரிய வருகிறது. எட்டாம் நூற்றாண்டில் 'சிகிரிய' சிற்பங்களில் முன்னூற்றுக்கும் மேற்பட்ட கவிஞர்களால் எழுதப்பட்டிருக்கும் கவிதை வரிகளை நாம் நோக்குமிடத்து, அக்காலத்தைய கவிஞர்களது கவித்துவத்தையும் ஆற்றல்களையும் புரிந்து கொள்ள முடியுமாகின்றது. அதன் பின்னர், பதினாறாம் நூற்றாண்டில், இரண்டாம் பராக்கிரமபாகுவின் எழுதப்பட்டுள்ள 'குசுகா கவி சிலுமினவை' பார்க்குமிடத்தே, சிங்களக் கவிதைகளின் தரத்தினையும், பரிணாம வளர்ச்சியினையும் காணலாம்.

எனினும், கவிதைக் காவியங்கள் சிங்கள இலக்கியத்துறையில் அதிகமாகப் பிரபலமடைந்தது, பதினாறாம் நூற்றாண்டில் (கோட்டையு கம்) என்பது வரலாறுகளை உற்று நோக்கும் போது நன்கு தெரிய வருகிறது. இந்த — கோட்டையு கத்திற்குப் பின்னால், சிங்களக் கவிதைக் காவியங்களில் எதுவிதமான முன்னேற்றங்களும் மிக அதிகளவில் காணப்படாதது துரதிர்ஷ்டமே. இக்காலத்துள் மாத்திரைப் பகுதிக் கவிஞர்களால் கவிநடைத் தொகுதிகள் பல வெளியிடப்பட்டிருப்பினும், அவற்றுள் காவிய குணத்தையுடையவை — அவ்வளவாக

காணக் கிடைக்காதமை குறிப்பிடத்தக்கது.

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பப் பகுதியில் மொழியினைக் கற்றுக் கொள்ளவும், புத்தகங்கள் பத்திரிகைகளைப் படிக்கவும் சிங்கள மக்கள் முயற்சிகளை எடுத்துக்கொண்டதோடு, மெதுமெதுவாக கவிதைகள் — கவிதை நூல்கள் என்பன வெளி வருவதற்கு ஆரம்பித்தன எனலாம். பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகள் என்பனவும் வெளிவருவதற்கு ஆரம்பித்ததனால் — அவற்றில் பிரசுரம் செய்வதற்குக் கவிதை வரிகள் தேவைப்பட்டன எனக் கூற இயலும்.

✱

முதல் முதலாக வெளிவந்த சிங்களக் கவிதை நூல் எதுவென்ப பார்க்குமிடத்தே கி. வருடம் 81-க்கும் — 8-க்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் அனுராதபுரத்தினை ஆண்ட சலமன் அல்லது சேன என்ற அரசனினால் தயாரிக்கப்பட்ட 'சியபஸ்ஸகர' என்னும் ஆதி இலக்கிய நூலாகும்.

இந்த இலக்கிய நூல், கவிதைத் தன்மையுடன் (கவித்துவ நடையுடன்) எழுதப்பட்டிருந்தமையே இந்நூலை முதல் சிங்களக் கவிதை நூல் என ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடியதாகவுள்ளது. அதே

நேரம் இந்த 'சியபஸ்ஸகர' நூலில் வருகின்ற —

'கலா குரு கருபா — வெளியூ
[குணு]

நுவன யுத்' —

எனும் வரிகளைப் பார்க்குமிடத்து இந்த 'சியபஸ்ஸகர' நூலுக்கு முன்பாக அப்பகுதி விகாரை 'கலா குரு சுலுபா' விலிருந்த 'களனமின்' எனும் பண்டிதர் ஒருவரின் இன்னொரு கிரந்தம் எழுதப்பட்டதாகத் தெரிய வருகிறது. எனினும் அந்த நூல் இன்று சிங்கள இலக்கியத்துறையில் இல்லாததால் அதைப் பற்றி இங்கு கூறுவதற்கு முடியாதுள்ளது.

சிங்களக் கவிதைக் காவியங்கள் எடுத்த எடுப்பிலேயே பல விதப் பார்வைகளைக் கொண்டிருக்காமையும், அவை படிப்படியாக ஒவ்வொரு காலகட்டங்களிலும் தனித்தனி விஷயங்களாக ஆராய்ந்து இன்று பரிணைப்பப்பட்ட நிலையில் வளர்ச்சியினைக் கொண்டுள்ளது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

தருமம் — புண்ணியஸ்தலங்கள் பற்றிய கவிதைகள்

தருமம், புண்ணியஸ்தலங்கள் பற்றியும், அவற்றினை ஆராய்ந்தும் எழுதப்பட்டுள்ள சிங்களக் கவிதைக் கவிதைகளை நாம் காண்கின்றோம். இதன் அடிப்படையில் களனி பாஞ்சாலையின் தருமம் பற்றி 1867-ஆம் ஆண்டில் 'புண்ணிய கர்மலாங்காரய' எனும் கவிதைக் காவியத்தின் — பத்தரமுல்ல ஸ்ரீ அபூதி ஹிமி அவர்கள் எழுதினார்கள். இதன் பிறகு 1890-ஆம் ஆண்டில் 'புண்ணிய கர்மலாங்காரய' ஹெவத் பின்சும் லகர' எனும் கவிதைக் காவியம் எழுதப்பட்டுள்ளது. இக்காவியம், 1889-ஆம் ஆண்டு தொன்துவ பவர குமார விஹா

யில் நடைபெற்ற தருமத்தினை அடிப்படையாகக் கொண்டு எழுதப்பட்ட காவியமாகும். வரலாறு கூறுவதைப் பார்க்குமிடத்து, இக்காவியம் வடபகுதியினைச் சார்ந்த ஒருவரால் எழுதப்பட்டிருக்கலாம் எனத் தெரிய வருகிறது. 1899-ஆம் ஆண்டில் டி. எம். த சில்வா ஸ்ரீ விஜய கவி ராஜ் அவர்களால் 'வெளியிட்ட பின்சும் வகுண' எனும் காவிய நூல் எழுதப்பட்டுள்ளது.

பெளத்த விகாரைகளை வர்ணித்து மிக அதிகளவிலான கவிதைக் காவியங்களை இயற்றியவர் எனும் பெருமையும் மிக அதிகளவிலான நூற்களை (காவிய) வெளியிட்டவர் எனும் பெருமையும் புலத்தண்டாவ வீரசிங்ஹ அவர்களைச் சாரும்.

'முல்கிரிசே சஹிதகிரிபாதா லங்காரய' — 'சித்தம்கரு வெல ஹெர வருண' — 'திஸ்ஸமகாரம பூஜா வர்ணனை' போன்ற இவரது காவியங்களால் சிங்கள இலக்கியத்துறையில் காவியங்களுக்கு பெருமதிப்பேற்பட்டுள்ளன. அதே நேரம் இவரால் எழுதப்பட்ட உயர் ரக காவியமாகவும் பிரபல காவியமாகவும் கருதப்படுவது 'நிஸ்ஸமகா விஹார லங்காரய' (1917-ஆம் ஆண்டு வெளிவந்தது) எனும் காவியமாகும்.

1913-ஆம் ஆண்டில் பி. எஸ். எப். ஏ. விக்ரம குரிய வினால் 'கல்மினிருபன ஹெபத் பேருவல அடி சொடு விஹார வர்ணனை' எனும் காவியம் எழுதப்பட்டுள்ளது. 'ருவனவெலி சேய'வின் வரலாற்றினை எஸ். மஹிந்தஹிமி அவர்கள் 'ரத்ன மாலி காவிய' எனும் பெயரில் 939-ஆம் ஆண்டில் காவியமாக வடித்துள்ளார் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

(பூஸா முகாமிலிருந்து ஓர் கடிதம்)
சிறைச்சாலைத் தேசம்

— விவேக்

என்றும் என்
இனியவர்களுக்கு —

விரைவில் நான்
விடுதலை பெறுவேன்.

ஐந்து ஆண்டுகள்
ஆயிரம் யுகங்களாய்
கழிய —
அன்றுதான் உன்னை
அனுமதித்தார்களா
என்னைப் பார்க்க?

அதுவே நம்
கடைசிச் சந்திப்பு.

இடையே
இருப்புக் கம்பிகள்
எதிரே நிற்கிறது
நீதானா?

நான்தான்
இங்கே
நான்கு சுவர்களுக்குள்
நசுங்கிக் கிடக்கிறேன்
உனக்கு
என்ன நடந்தது...?

ஓ!
நம் தேசமே ஓர்
சிறைச்சாலைதானே
அதற்குள் நீ
அலைக்கழிக்கப்பட்டிருக்கலாம்
வெறி கொண்ட
மிருகங்களால்
வேட்டையாடப்பட்டிருக்கலாம்.

எங்கே உன்முகம்...?
இரண்டு சூரியன்களை

ஏந்திய நிலவான
உன் முகம்
இடிவிழுந்த நிலவாகி..!

என்னிடம் நீ
பேசவே இல்லையே!

இதழ்கள்
மௌனம் செய்து
சொல்ல மறுத்த சோகத்தை
விழிகள்
மொழிபெயர்த்த போது

என் இதயம்
இரண்டாகப் பிளந்தது.

இருவருமே
சிறைச்சாலை
மனிதர்கள்தான்
சிறைகள்தான்
வேறு வேறு!

இந்தச் சிறைகள்
ஓர் நாள்
தகர்க்கப்படலாம்.
அதுவரை
காத்திருக்க முடியாதபடி
நான்
சிதைக்கப்பட்டுள்ளேன்.

இங்கிருந்து
வெளியே வந்து
இன்னொரு சிறையில்
நான் உன்னை
சந்திக்க மாட்டேன்,
ஏனெனில் —

விரைவில் நான்
விடுதலை பெறுவேன்
மரணத்தின் மூலம்!

கடல் சூழ்ந்த கண்டத்திலிருந்து
ஒரு இலக்கிய மடல்

லெ. முருகபூபதி

தீர்க்கொழும்பில் நான் பிறந்த
பின்னர் எங்கள் அப்பா ஒரு வீடு
வாங்கினார். அதில் நாங்கள்
குடியேறினோம்.

கடற்கரை ஓரமாக அமைந்த
அவ்வீட்டின் முற்றத்தில் எங்கள்
தாத்தா ஒரு மல்லிகைச் செடியை
நட்டு வளர்த்தார். தாத்தா,
பிரிட்டிஷ் ஆட்சியில் பொலிஸ்
சார்ஜண்டாக இருந்தவர். எஸ்
லோரும் அவரை பொலிஸ்
தாத்தா என்றுதான் அழைப்
போம்.

அந்த மல்லிகைச் செடி கொடி
யாக வளர்ந்து படர்ந்து இளை
விட்டு எங்கள் வீட்டு முற்றத்தை
மறைத்து நிழல் பரப்பியது. அந்த
மல்லிகைப் பந்தவின் கீழே
தாத்தா என்னை மடியில் வைத்து
தேவாரம் — பாட்டு — கதைகள்
எல்லாம் சொல்லித் தருவார்.

அவர் சொல்லித் தந்த தேவா
ரங்கள் இப்போது நினைவில்
இல்லை; பாட்டுக்களும் மறந்து
போய்விட்டன. ஆனால் கதை
கள் மட்டும் இப்பொழுதும் என்
னுடன் வாழ்கின்றன.

அந்த மல்லிகைப் பந்தல்
மார்கழி மாதத்தில் பூத்துக்
குலுங்கும். 'கடற்கரை ஓரத்து
மணலில் இப்படியும் ஒரு மல்லி
கைப் பந்தலா?' பலர் இப்படி
வியந்து தாத்தாவிடம் மல்லிகைக்

கன்றுகளை வாங்கிச் சென்ற
துண்டு. இவ்விதம் பல ஊர்களுக்
கும் மல்லிகை படர்ந்து மணம்
பரப்பியது.

ஒரு மார்கழியில் தாத்தா
திடீரென மறைந்துபோனார்.
அந்த மல்லிகைப் பந்தவின் கீழே
தாத்தாவின் உடலை வைத்து எஸ்
லோரும் சுற்றி நின்று 'ஒப்பாரி'
வைத்து வைத்து அழுதார்கள்.

'தாத்தா செத்துப்போனார்'
என்ற உண்மை சில வருடங்களுக்
குப் பின்தான் எனக்குத் தெரிய
வந்தது. அப்போது எனக்கு ஐந்து
வயதுதான்.

கோயிலுக்குப் போன தாத்தா
திரும்பி வருவார்... வந்து கதை
கள் சொலுவார் என நான் பல
நாட்கள் அந்த மல்லிகைப் பந்த
வின் கீழே நின்று காத்திருந்த
துண்டு.

தாத்தா வரவேயில்லை.
தாத்தா மறைந்தாலும், தாத்தா
வைத்த 'மல்லிகை' இன்றும்
எங்கள் வீட்டில் மணம் பரப்புகி
றது. எங்களுக்கு ஆயுள் இருந்
ததுபோல் அதற்கு ஆயுள் என்று
எதுவுமே இல்லை. உலகம் உள்ள
வரை எங்கள் வீட்டு 'மல்லிகை'
யும் வாழும் என்பதே என்
நம்பிக்கை.

இன்று அந்த வீட்டில் நான்கு
திருமணங்களும் நடந்து, இரண்டு

தலை முறைகளும் தோன்றி விட்டன. இப்பொழுது 'அக்கா' குடும்பத்தினர் அங்கே வசிக்கின்றார்கள்.

மல்லிகை வந்த நேரமோ என்னமோ அந்த வீடு எங்கள் அனைவருக்கும் 'ராசியான வீடு' தான். அந்த 'மல்லிகைக்கு' இப்பொழுது முப்பத்தைந்து வயது.

என்னை இலக்கிய உலகிற்கு அறிமுகப்படுத்திய 'மல்லிகைக்கு' இருபத்தி ஐந்து வயதாகப் போகிறது.

மல்லிகைப் பந்தலின் கீழ் அமர்ந்து தாத்தாவிடம் கதைகள் கேட்டுப் பழகியதாலோ என்னவோ — நானும் இப்பொழுது எழுத்தாளனாகவும், நானும் கதைகள் சொல்கிறேன் என்ற குழந்தைகளுக்கு — என் வாசகர்களுக்கு.

இலங்கையின் மேற்குக் கரையிலே ஒவென இறந்து கொண்டிருக்கும் இந்து மா கடலின் கரையில் ஒரு நீர்கொழும்பு இருக்கிறது — அங்கே ஒரு எழுத்தாளன் கடலின் மைந்தர்களை எழுதுகிறான் என்பதை இலக்கிய உலகிற்கு இனங்காட்டிய மல்லிகையுடன் எனக்குரிய ஈடுபாடு சாசுவதமானது.

எங்கள் குடும்ப வாழ்வில் தாத்தாவின் மல்லிகைப் பந்தல் எவ்விதம் இரண்டறக் கலந்து விட்டதோ அதே போன்று — இலங்கையின் வடக்கு மூலையில் இருந்து இலக்கிய மனம் பரப்பும் மல்லிகையும் — அதன் பந்தலும் என் இலக்கிய வாழ்வில் இரண்டறக் கலந்து விட்டன.

காரணம் — இன்று இலங்கையிலும், இந்தியாவிலும் 'மல்லிகைப் பந்தலைப்பற்றி' எழுத்தாளர்கள் பலர் பேசுகிறார்கள் — எழுதுகிறார்கள்.

இந்த மல்லிகைப் பந்தலின் கீழ் யாழ்ப்பாணத்தில் முதன்

முதலில், எனது 'சுமையின் பங்காளிகள்' என்னும் நூல்தான் வீரசிங்கம் மண்டபத்தில் வெளியிடப்பட்டது என்ற பெருமையை எனக்குத் தந்தவர் நண்பர் ஜீவா அவர்கள்.

என்னையும் மல்லிகையின் கொடிக்கால்களில் ஒருவனுக்கி — எனது பொறுப்புணர்வை வளர்த்தவர் ஜீவா.

இன்று ஆயிரக்கணக்கான மைல்களுக்கு அப்பாலிருந்து — இந்தக் கடல் சூழ்ந்த கண்டத்திலிருந்து — என் அன்பார்ந்த இலக்கிய நெஞ்சங்களுக்கு மல்லிகை வாயிலாக இந்த இலக்கிய மடலை வரைகின்றேன்.

இந்த நாட்கள் இருக்கிறதே அவற்றுக்குக் கால்கள் முளைத்து விட்டன. என்ன வேகம்... என்ன ஓட்டம், உங்களையெல்லாம் விட்டுப் பிரிந்து வந்து இரண்டு வருடங்களாகப் போகின்றன.

இக்காலப்பகுதியில் — எத்தனை இழப்புகள், அந்த இழப்புகளைத் தாங்கிக்கொள்ள முடியாமல் தவித்த எனக்கு மனஉறுதியைத் தந்தது — எனது முதலாவது மனைவிதான். அவளுக்குப் பெயர் 'இலக்கியம்' இவளை — எனது இரண்டாவது மனைவி 'சுமலா' 'சக்களத்தி' என்று அடிக்கடி அழைப்பதுண்டு.

இந்தச் சக்களத்தி மட்டும் இல்லையென்றால் என் தாய்த்திரு நாட்டின் சம்பவங்களை அறிந்த வேளைகளில் நான் இக்கண்டத்திலேயே ஏங்கிச் செத்திருப்பேன்.

ஜீவாவுக்கு மணிவிழா — நந்திக்கு மணிவிழா — ஏ, ரி, பொன்னுத்துரைக்கு மணிவிழா — சில்லையூர் செல்வராசனுக்கும் — தெளிவத்தை ஜோசப்புக்கும் — பாராட்டு விழா — யாழ்ப்பாணத்திலும் — கொழும்பிலும் — புத்தக வெளியீட்டு விழாக்கள்.

ஓ... இதனையெல்லாம் கண்டு களிக்க எனக்குப் பாக்கியம் இல்லையா? இது என்ன சோதனை?

இந்தக் கண்டத்தில் கூடிக்கதைக்க ஒரு இலக்கிய நெஞ்சம் இல்லையா — இலக்கியப் புதினங்களைப் பரிமாறி அரட்டை அடிக்க மருந்துக்கும் ஒரு படைப்பாளி இல்லையா? வந்தது முதல் தேடினேன். தேடினேன்... நானிருக்கும் 'விக்டோரியா' மாநிலத்திலிருந்து ஆயிரக் கணக்கான மைல்களுக்கு அப்பால் 'நியுசவுத் வேல்ஸ்' மாநிலத்தின் தலை நகரமான சிட்னியில் — மாத்தளை சோழமும் — டாக்டர் வாமதேவனும் இருப்பதை அறிந்தேன், 'கயின்ஸ்லாண்ட்' மாநிலத்தில் இலங்கை வாடுவோர் சில்லையூரின் 'தணியாத தாகம்' புகழ் வாசுதேவன் இருப்பதை அறிந்தேன். கொஞ்சம் மனத்தெம்பு வந்தது.

நண்பர்கள் ஸ்ரீதரசிங், தெனியான், ராஜ ஸ்ரீகாந்தன், கே, காணேஷ் ஆகியோரிடமிருந்து அவ்வப்போது வரும் கடிதங்கள் என் ஏக்கங்களைத் தவிர்க்கும் மருந்துகளாகின.

எனதருமை இலக்கிய நண்பர்களே! உங்களையெல்லாம் தினமும் நினைக்கிறேன். யார்யாரை என்று பட்டியல் போட்டு 'மல்லிகை'யின் பக்கங்களை வீணடிக்க விரும்பவில்லை.

உங்களுக்கு எப்போதாவது 'தும்மல்' வந்தால் — அது தமிழனுக்கு அறிகுறி என்று மட்டும் நினைக்காதீர்கள். இந்ததப் பூபதி உங்களை நினைக்கிறான் என்ற முடிவுக்கு வாருங்கள், இதென்ன 'பேத்தல்' என்று கருதவேண்டாம், உங்களுக்கு 'ரெலிபதி மைண்ட்' பற்றிக் கெரியுமா? மனோதத்துவ சாத்திரத்தில் ஒரு அம்சம்தான் அது.

அன்புக்குரியவர்களின் ஆகர்ஷிக்கும் சக்தியின் தோற்றமே

அது. இதனை நான் சொல்லி விட்டதனால் வாத்தப்பிரதிவாதம் செய்து அர்த்தங்கள் தேடி நேரதை வினாக்கிவிடாதீர்கள்.

'எழுத்தாளர்களுக்கு முதல் பிள்ளையாக பெண்தான் பிறப்பாள்' என்று சொன்ன ஜீவாவின் பேச்சுக்கு அர்த்தம் தேடி மனம் குழம்பி ஜீவாவை அடிக்கடி திட்டித் தீர்த்து எழுதியவர்கள் இன்று எங்கே என்று — இருந்த இடம் தெரியாமல் — காணாமல் போய் விட்டார்கள்.

ஜீவா அடிக்கடி எனக்கிடும் அன்புக் கட்டளை 'எழுதும்... எழுதும்... எழுதிக்கொண்டே இரும்' ஆம், அந்தக் கட்டளையை நிறைவேற்றுகிறேன்.

இந்த இரண்டு வருட காலத்தில் — ஏழு சிறுகதைகள் எழுதி வெளியாகியுள்ளன. சில கட்டுரைகளும் எழுதிவிட்டேன். எனது 'சமாதரங்கள்' சிறு கதைத் தொகுதி சென்னை தமிழ் புத்தகாலயத்தில் வெளியிடப்பட்டுள்ளது. எனது படைப்புகளை இங்குள்ள இரண்டு வாடுவோர் நிலையங்கள் (மெல்போரன் — பிரிஸ் பேரன்) அவ்வப்போது ஒலிபரப்புச் செய்தன, 'பறவைகள்' என்ற நாவலை எழுதி முடித்து — சுத்தப் பிரதிதான் தாமதம், எனது மாஸ்கோ பயணக் கதையான் — சமதர்ம பூங்காவில்... தொடரும் விரைவில் உங்களுக்குப் புத்தகமாகக் கிடைக்கும். அடுத்தது 'கடல் சூழ்ந்த கண்டத்தில்' நூலையும் தருவேன்... வேறு என்ன செய்யவேண்டும்.

இலங்கையின் தமிழ்ப் பிரதேசங்களில் நிகழ்ந்த அனர்த்தங்களின்போது பெற்றோரை இழந்த ஏழைப் பிள்ளைகளுக்கு உதவும் முகமாக — அவர்களின் கல்வி வளர்ச்சிக்கு ஆதரவு நல்கும் திட்டம் ஒன்றைத் தயாரித்துச் செயல்படுத்தத் தொடங்கியுள்ளேன்.

ஈழத்து இலக்கிய உலகிற்கு பயன் தரக்கூடிய திட்டம் ஒன்றும் கைவசம் உண்டு, காலம் கழியும் போது அத்திட்டத்தையும் அறி விப்பேன்,

பேராசிரியர் வித்தியானந்தன் இங்கு வந்திருந்த சமயம் அவரு டன் ஒரு பகல் பொழுதைக் கழித் தேன், எழுத்தாள நண்பர்களின் சுகம் விசாரித்தேன். மல்லிகை யின் நண்பர் ஐ. ஆர். அரியரத் தினமும் வந்துள்ளார். தொலை பேசியில் பேசிக்கொள்வேன். ஜீவாவின் நண்பர்கள் பலர் இருக் கிறார்கள். ஆனால் 'பேச்சாளர் கள்' தான். என்ன செய்வது. இங்குள்ள இயந்திர வாழ்க்கை அவர்களை அப்படி வைத்துள்ளது.

மல்லிகையையும்—மல்லிகைப் பந்தல் வெளியீடுகளையும்—ஜீவா வின் மணிவிழா தொடர்பான நூல்களையும் படித்து பரவசம டைந்தேன். இன்னும்பல நூல்கள் வெளியாகியிருப்பதாக அறிகின் றேன், அவை நிச்சயம் எனக்கும் கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கை யுண்டு.

இந்தக் கண்டத்தில் பாரதி நாகூர், கார்க்கி, புஷ்கின் லோறன்ஸ் போன்ற இலக்கிய மேதைகள் பிறக்கவில்லையென்றான். ஆயினும் நிலக்கரியும், யூரேனிய, மும் தாராளமாக பிறந்துள்ளன. அதனால் இருநூறு வருட காலத் தில் இக்கண்டம் துரிதமாக வளர்ச்சியடைந்துள்ளது.

ஊறுகாய் முதல் உப்புமா வரையில் இங்கு அனைத்தும் உண்டு. யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து இங்கு வருவதற்குப் புறப்படவிருப்பவர் கள் செத்தல் மிகையாய்த் தான் அரிசி மா — புழக்கொடியல் மா முதலியவற்றை வீணாகச் சுமத்து கட்டுநாயக்க விமான நிலையத்தில் கஷ்டப்பட வேண்டாம்.

இங்கு அனைத்தும் உண்டு. இல்லாதது 'தமிழ் இலக்கியம்'

மட்டும்தான். 'தேமதுரத் தமிழ் ஓசையை' வளர்க்க விரும்பும் 'டமிழர்கள்' இங்கே நிறைய வாழ்கிறார்கள். அவர்களின் பிள்ளைகளின் வாயில் தமிழ் இல்லை. தமிழை வளர்க்க 'டமிழ் கிளாஸ்' நடத்தப்படுகிறது.

யாரைச் சொல்லியும் குற்றம் இல்லை. காலம் செய்த கோலம் — காலம் செய்த கொடுமை. இங்கே உள்ள தமிழ் குழந்தைகள் வளர்ந் தால் பாரதியார் — வள்ளுவர் யார் — கம்பன்யார் — இளங்கோ யார் என்று கேள்வி கேட்டால் அதற்காகக் கோபிக்காதீர்கள்.

'மைக்கல் ஸக்ஸன் — ரம்போ ட்ரக்ஸ் — ஏமிட்ஸ் இப்படி பல பெயர்களை அவர்கள் உச்சரித்தால் இந்தக் குழந்தைகளுக்கு உலகம் தெரிகிறது கம்பியூட்டர் யுகத் தில் — வாழ்கிறார்கள் என்று ஆறு தலையெங்கள்.

எனக்குக் கிடைத்த மல்லிகை இதழ்களையெல்லாம் — ஒருவரியும் விடாமல் படித்து முடித்து விட் டேன். அவைகளைப்பற்றி பல பக் கங்களில் வாசகன் என்ற முறையில் அபிப்பிராயங்களை எழுத முடி யும் அடுத்த இலக்கிய மடலில் அதுபற்றி எழுதுவேன்.

அதற்கு முன்பு ஒரு குட்டிக் கதை சொல்லி இம்மடலை முடிச் கிறேன்.

'எங்கள் நீர்கொழும்பில் பர் னாந்து பர்னாந்து என்று ஒருவர்கட லுக்கு — தொழிலுக்குப் போவார். தனித்துத்தான் போவார், திரும்பு வார். கடலுக்குப் போகும்போது குடும்பத்தை அழைத்துச் செல்ல மாட்டார். மீண்டும் கரைக்கு வருவார். கரையில் அவர் வாவுக் காசுக் குடும்பத்தினர் சாத்திருப் பர். கடலுக்குச் செல்பவர்கள் கட லிலேயே தங்கியிருப்பதில்லை. நிச்ச யம் கரை திரும்புவார்கள்.'

உன் கரங்களுக்கு

ஆ. செல்வேந்திரன்.

என் கண்களில்
ஒளி தூவிய
கருணைத் தெய்வமே
என் கண்களுக்கு
ஒளியே
வராமல் போயிருக்கலாம்

உனது
கண்ணீரை
நான்
காணாமலாவது போயிருப்பேன்.

உனது சுமைகளே
ஓயாத போது
என்னையும்
நீ
ஏனம்மா சுமந்தாய்?
நாளெல்லாம்
வேதனை ரணங்களை
நானும் சுமக்கின்றேனே!

அந்த — மலை முகடுகளில்
நீ சிந்திய
ரத்தத் துளிகளின்
'ரத்தத் தோய்வு'
நான் அருந்தும்
தேநீரில்
எப்படியும்மா வந்தது?

தேநீரின் இனிப்பைச்
சுவைக்கின்ற
யாருக்கும்
உன்
வாழ்வின் 'கசப்பு'
புரியாமல் போனது
ஏனம்மா?

ஒவ்வொரு
இரவுக்கும்
விடியல் வருகிறதே
எங்கள் இரவுகள் மட்டும்
ஏனம்மா
விடியாமல் போகின்றன?

தேயிலையில்
தேயிலையாகவே
ஆகிப் போனதா
உன் வாழ்க்கை?
கருகிப் போய்
காசாவது —
அந்தத் தளிர்கள்
மட்டுமல்ல —
உன் வாழ்க்கையுந் தானம்மா!
அம்மா —
நீ — சுமந்து திரிவது
அந்தக் கூடையை மட்டுந்தானா?

உனது
கைகள்
ஓய்ந்து போனால்
காய்ந்து போவது
உனது
வயிறு மட்டுந்தானா?

பூஜிக்கப் படவேண்டிய
உனது கரங்கள்
ஏனம்மா புண்பட்டுப்
போயின?
என்
கண்ணீராவது
காய்ந்து போன
உன் கரங்களை
ஈரப்படுத்தட்டும்.

ஆலயமணி

சில குறிப்புகள்

— உதயசூரியன்

புலவர் ஈழத்துச் சிவானந்தன் அவர்களினால் வெளியிடப்படும் 'ஆலயமணி' சமய சஞ்சிகையின் இரண்டாவது இதழ் இப்போது வாசகர்களின் பார்வைக்குக் கிடைத்துள்ளது.

ஈழத்துச் சஞ்சிகை என்றாலே ஒருவித அலட்சிய உணர்வும் அவை பற்றி எதுவுமே தெரிந்து அறிந்து கொள்ள விரும்பமும் காட்டாத மக்கள் பெரும்பான்மையாக வாழும் எமது நாட்டில் வெளிவரும் அனைத்துச் சஞ்சிகைகளும் பொருளாதார நெருக்கடிகளை எதிர்நோக்குவது இயல்பானதே. இந்த நெருக்கடிக்கு முகம் கொடுக்க முடியாமல் பல சஞ்சிகைகள் முதல் இதழுடனேயே மறைந்து விட்ட செய்தி ஈழத்துச் சஞ்சிகை வரலாற்றில் பல இடங்களில் காணப்படுகின்ற போதிலும் ஆலயமணியைப் பொறுத்த வரை இந் நிலைமை நிச்சயமாக ஏற்படாது எனத் துணிந்து கூறலாம். இதற்குக் காரணம் ஆலயமணி பெரும் நிதி வசதி படைத்த ஒருவராலோ அன்றி நிறுவனத்தினாலோ வெளியிடப்படும் சஞ்சிகை என்பதல்ல; மாறாக அதன் ஆசிரியர் ஈழத்துச் சிவானந்தனின் ஆளுமையே காரணமாகும்.

புலவர் சிவானந்தன் சிறந்த பேச்சாளர். இவ்வகையில் மட்டு

மன்றி தமிழகத்திலும், மலேசியா, சிங்கப்பூர் ஆகிய நாடுகளிலும் பிரபல்யம் பெற்றவர். தனது நா வன்மையினால் 'வெள்ளி நாக்குப் பேச்சாளர்' என்ற பட்டத்தினையும் பெற்றுக்கொண்டவர். இவற்றுடன் நல்ல மனிதாபிமானப் பண்பும் புலவரிடம் குடி கொண்டுள்ளது. இத்தகைய சிறப்புக்களே புலவர் சஞ்சிகைத் துறையில் ஈடுபாடு கொள்ளக் காரணமாக இருந்தன எனலாம்.

'ஆலயமணி' சஞ்சிகையினை வாசிக்கும் ஒருவர் அதன் ஆசிரியருடன் பழகும் வாய்ப்பினையும் பெற்றிருப்பாரேயானால், அதன் ஆசிரியரது ஆத்மாவையே 'ஆலயமணி'யில் தரிசிக்கின்ற உணர்வினைப் பெறுவார்.

தன்னடக்கமும் பிறரை மதித்துப் போற்றும் பண்பினையும் கொண்ட ஒருவரை ஆசிரியராகக் கொண்டு வெளிவரும் ஆலயமணி சஞ்சிகையிலும் மேற்கூறிய தன்மைகளைக் காணக்கூடியதாகவுள்ளது.

"போதொடு நீர் சுமந்து எத்திபுகுவார் அவரின் புகுவேன்" என்ற டுலட்சிய வாசகமே ஆலயமணியினதும் அதன் ஆசிரியரினதும் தன்னடக்கத்தினை தெட்டத் தெளிவாகப் புலப்

படுத்துவதோடு இதுவரை காலமும் சைவசமயத்தின் அருமை — பெருமைகளைச் சைவ மக்களுக்கு எடுத்துச் சொல்லி அவர்களது ஆன்ம ஈடுதீர்த்திற்கு வழிசமைத்த ஞானிகளையும், அறிஞர்களையும் அடியொற்றி அவர்களது வழியிலேயே (பத்தோடு பதினென்றாக) புலவர் ஈழத்துச் சிவானந்தனும் ஆலயமணியூடாகச் சமயப் பணியாற்றவுள்ளார் என்பதையும் சுட்டி நிற்கின்றது.

ஆலயமணியின் முதல் இதழுக்கும் இரண்டாவது இதழுக்கும் இடையில் ஏறக்குறைய ஐந்து மாத கால இடைவெளி காணப்படுகின்றது. தற்போதைய சூழ்நிலையே இதற்குக் காரணம் எனச் சமாதானம் கூறிக்கொண்டாலும் சஞ்சிகைக்குச் சந்தா செலுத்தியவர்கள் இதனால் பாதிப்படையவே செய்வர். இதனை ஈழத்துச் சிவானந்தன் உட்பட அனைத்துச் சஞ்சிகை ஆசிரியர்களும் கவனத்திற் கொள்ள வேண்டும். சஞ்சிகைக்கென சந்தா ஏற்றுக்கொள்கின்ற போது ஓராண்டுக்கான சந்தா என்பதனை விடுத்து பன்னிரண்டு இதழ்களுக்கான சந்தா என அறவிட்டுக் கொண்டால் இக்குறை பாட்டினை நீக்க முடியும்.

வெளி வந்துள்ள இரண்டு இதழ்களிலும் இதழுக்கு ஒன்று என்ற வீதம் இரண்டு சிறுகதைகளும், இந்து நாகரிகத்துறை உயர் கல்வி மாணவர்களுக்கென இரண்டு கட்டுரைகளும், மேலும் பல கட்டுரைகளும், ஆழமான ஆசிரியத் தலையங்கங்களும் இடம்பெற்றுள்ளன. முற்பட்ட சஞ்சிகையான மல்லிகையின் தொடர்ச்சியாக அட்டைப்படம் அமைந்து காணப்படுகின்றது. அறிஞர்கள், கலைஞர்கள் — கௌரவிக்கப்பட வேண்டியவர்கள் வாழும்போதே கௌரவிக்கப்பட வேண்டும். என்பதற்கமைவாக பண்டிதை தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அவர்களின் உருவம் இரண்டாவது இதழின் முகப்பை அலங்கரிக்கின்றது. இந்த அமிசம் இனி வரவுள்ள சமூகப் பொறுப்புள்ள சஞ்சிகைகளுக்கும் வழி காட்டியாக அமையும் என நம்பலாம்.

மக்களது சமுதாய வாழ்வும் ஆன்மீக வாழ்வும் மிக மோசமாகப் பாதிப்படைந்துள்ள இன்றைய காலகட்டத்தில் — இங்கு வாழும் அனைவரும் இதுவரை காலமும் கடைப்பிடித்து வந்த நம்பிக்கைகள் அனைத்தையும் மீள் பரிசீலனை செய்து பார்க்க வேண்டிய நிர்ணயத்திற்கு உட்பட்டிருக்கும் வேளையில் ஆலயமணி சஞ்சிகைத் தோற்றம் பெற்றுள்ளது. மாமூலான சமய சஞ்சிகைகளைப் போலல்லாது ஆலயமணி சூழ்நிலைகளின் அழுத்தங்களினால் மன வேதனையும், விரக்தியுமுற்றிருக்கும் (சைவ) மக்களுக்கு அவர்கள் வாழ்வில் தோன்றும் நம்பிக்கையினங்களுக்கு விளக்கமளிக்க வேண்டும்; அவர்களது வாழ்வை ஒழுங்கு படுத்துவதற்கும், ஆன்ம ஈடுதீர்த்திற்கும் அவர்களது மனச்சாட்சியை வளர்ப்பதிலும் செயலூக்கமான பங்களிப்பினை நல்க வேண்டும். என்றே பலரும் எதிர் பார்க்கின்றனர்.

ஈழத்துச் சிவானந்தன் இத்தகைய எதிர்பார்ப்புக்களை தனது அனுபவத்தின் மூலம் உணர்ந்து கொண்டுள்ளார் என்று எண்ணத்தோன்றுகின்றது. இந்த உணர்வின் வெளிப்பாடாக ஆலயமணி தனது சமூகப் பொறுப்புக்களை நிறைவேற்றும் என நம்பிக்கையுடன் எதிர் பார்க்கலாம்.

மங்கியதோர் நிலவினிலே!

கலா விஸ்வநாதன்

பசுந் —
தேயிலைச் செடிகள்
பனிக் காதலனோடு
சல்லாபிக்கும்.

'லய' வானத்தில்
குப்பி விளக்கு
நட்சத்திரங்கள்
கண் சிமிட்டும்.

மங்கிய நிலவினிலே
சராயப் பாடல்கள்
தாலாட்ட —
சில குடும்பத்
தலைமைகள்
தூங்கும்.

பகலெல்லாம்
கூடை சுமந்த
பார்வதி —
தேயிலைச் 'சுள்ளி'களை
அடுப்பில் இட்டு,
பசியை ஒழிக்க
தீ மூட்டுவாள்.

அம்மணமாய்
சின்னச் சிறுவன்
'அம்மா சோறுதா'வென
யதார்த்தக் குரலில்
கோரிக்கை விடுவான்.

பேட்டு லயத்தில்
கங்காணி வீட்டு
'கெசற் ரேடியோ'வில்
'ஒரு நாயகன்
உருவாகிறான்'

என்ற எஸ்.பி.பியின்
குரல் ஒலிக்கும்.

பிள்ளை மடுவத்தில்
'டெலிவிஷன்'
பார்க்கப் போன

கோபால் — குசுமாவதியின்
கள்ளப் பார்வைகள்
கருத்தொருமித்து
ஆதரவுபடக் கண்டு —

இருபக்க இனவாதம்
நாணத்தால்
முகம் கவிழ்ந்து
தலை குனியும்.

அங்கே —
பசுமையான
சிங்களம்
பைந்தமிழோடு
சல்லாபிக்கும்.

எம்மிடம் கிடைக்கும்
நூல்கள்

டொமினிக் ஜீவா
— கருத்துக் கோவை 15 - 00

மல்லிகை ஜீவா
— மணிவிழா மலர் 30 - 00

கேள்விக்குப் பதில் கூறுவதல்ல
எனது நோக்கம். கவையோர்களு-
டன் சம்பாஷிக்க, மனம் விட்-
டுக் கதைக்க இது ஒரு சந்தர்ப்பம்.
பரஸ்பரம் ஒருவர் கருத்தை ஒரு
வர் புரிந்து கொள்வதுடன், நமது
பொதுக் கருத்தை வாசகர்
தெரிந்து கொள்வதற்கான ஒரு
நல்ல வாய்ப்பு இது. இளந் தலை
முறையினர் இந்தத் தளத்தை
நன்கு பயன்படுத்த முன்வருவது
அவர்களது இலக்கிய அறிவு
வளர்ச்சிக்குப் பயன் தருவதுடன்
மல்லிகை வர்சகர்களுக்கும் புதிய
தகவல்கள் சிடைக்க ஏதுவாகவும்
அமையும்.

கூண்டில்

● தி. மு. க விலிருந்து தமிழக
முஸ்லிம் லீக் வெளியேறி
விட்டதாமே, கேள்விப்பட்டீர்
களா?

பன்கொல்லாமட.

முகமட் நவரீர்

கேள்விப்பட்டுள்ளேன். தமிழகத்-
தில் தேர்தலில் கட்சிகளின்
அணிச் சேர்க்கையில் காங்கிரஸ்
கட்சியில் கூட்டுச் சேர்ந்துள்ளது
முஸ்லிம் லீக். பலாபலன்களைக்
காத்திருந்துதான் பார்க்க வேண்-
டும்.

● பிரபல விமர்சகர் க. நா. சு.
மறைந்துவிட்டாரே அவரை
நேரடியாகச் சந்தித்துள்ளீர்
களா?

திருமலை,

க. நடராஜன்

ஒரு தடவை சென்னையில்
சந்தித்துப் பேசியிருக்கின்றேன்.

என்னை அவருக்கு அறிமுகப்படுத்-
தியது பழம் பெரும் எழுத்தாளர்
சி. சு. செல்லப்பா.

● இந்த ஆண்டு வட பிரதேசத்-
திலிருந்து பல புதிய சஞ்சி-
கைகள் வெளிவருன்றனவே இது
பற்றிய உங்களது அபிப்பிராயம்
என்ன?

ஊரெழு, ந. அருந்தவராசா

நல்ல முன்னேற்றம்; மகிழ்ச்சி
யான செய்தி. வருகின்ற சஞ்-
சிகைகள் நல்ல திட்டமிட்ட
பொருளாதாரப் பின்னணியில்
வருவது நல்லது. அப்படியாக
வெளிவரும் சஞ்சிகைகளுக்கு
நல்ல எதிர்காலம் உண்டு. நான்கு
நாளேடுகளைத் தினசரி வாசித்-
துப் பழக்கப்பட்ட மண் இந்த
மண். எனவே மக்களின் சுவை
யறிந்து—தேவையறிந்து எத்தனை
சஞ்சிகைகள் வந்தாலும் வரவேற்-
கத் தக்க சங்கத்தினாள்.

● இத்தனை நெருக்கடிகளுக்கு மத்தியிலும் அடிக்கடி இலக்கியக் கூட்டங்கள், நூல் வெளியீடுகள் நடைபெறுகின்றனவே, இது உங்களுக்கு ஆச்சரியமாக இல்லையா?

அன்னுங்க, க.

பொ. இராசேந்திரம்

இல்லை. ஒரு இனத்தின் ஆழமான மன ஓர்மத்தை நெருக்கடியான கால கட்டங்களில்தான் கண்டறிய முடியும். ஈழத்துத் தமிழர்கள் இந்தச் சோதனைகளில் எல்லாம் தேறி வருகின்றனர் என்பதற்கான அறிகுறிகளே மேற்படி நடைபெறும் இலக்கிய விழாக்களும், நூல் வெளியீட்டு வையவங்களும் என நான் கருதுகின்றேன்.

● 1987-ம் ஆண்டு 'மல்லிகை கலண்டர்' வெளிவந்தது. 1989-ம் ஆண்டு மல்லிகைக் கலண்டர் இதுவரையும் வரவில்லையே ஏன்?

வவுனியா, ஆர்.ராஜமணி

● நான் மனசிற்குள் எத்தனையோ திட்டம் போட்டிருந்தேன். மல்லிகையின் பெயரால் அற்புதமான கலண்டர் ஒன்றை இம்முறை வெளியிட வேண்டுமெனத் தயாரிப்புச் செய்திருந்தேன். மின் துண்டிப்பு அச்சகங்களை இயங்க விடவில்லை, எனது திட்டமும் நிறைவேறவில்லை.

● புகழைப் பற்றி என்ன நினைக்கிறீர்கள்?

அச்சுவேலி, எம். ஆர். குமார்

புகழைத் தேடி நாம் அதன் பின்னால் ஓடிச் சென்றால் அது 'மாயமான்'. அதைப் பற்றிக் கவலைப்படாமல், நாம் நம்மை

அர்ப்பணித்து உழைத்தால் அது காலடியில் தொடர்ந்து வரும் நிழல்.

● நெடுகவும் தங்களது கஷ்டங்களைச் சொல்லிச் சொல்லியே புலம்புபவர்களைப் பற்றி என்ன செய்யலாம்?

கோப்பாய், ச. சற்குணம்

இது ஒரு தொடர் மனநோய், இப்படியானவர்களை நெருங்க விடாதீர்கள். ஒதுங்குங்கள், ஏனெனில் இத்தொடர்பு தொடர்ந்தால் நாமும் நோயாளியாகி விடுவோம்.

● மணிவிழாக் கண்டதன் பின்னர் உங்களது வாழ்க்கையின் குறிக்கோள் என்ன?

கீரிமலை, க. நல்லநாதன்

அமைதியாக இருந்து அசைபோடுகின்றேன். இந்த நாட்டுப் படைப்பாளிகள் மக்களால் மதித்துப் போற்றிப் புகழப்படத்தக்க சாதனைகளைச் செய்வதற்கு மல்லிகைத் தளத்தை இன்னும் விரிவுபடுத்திச் செயலாற்ற வேண்டுமென்பதே.

● நீங்கள் யாரைக் கண்டு ஒதுங்குகிறீர்கள்?

கிளிநொச்சி, அ. துரைசாமி

வாய் கிழியச் சோஷலிசம் பேசிக்கொண்டு திரிந்துவிட்டு, நெருக்கடியான நேரங்களில் அடிப்படைக் கருத்துக்களை 'அம்போ' எனக் கைவிட்டு விட்டுச் சோரம் போன 'பாஷன் சோஷலிஸ்டு'களின் நட்பிலிருந்து நான் துண்டித்துக்கொள்ள விரும்புகின்றேன். படிப்பின் மேதைமையால் படைப்பாளிகளை மட்டந்தட்டி அவதூறு செய்யும் புதுப் பட்டதாரிகளின் தொடர்பிலிருந்து

துண்டித்துக்கொள்ள விரும்புகின்றேன். சகோதரக் கலைஞரைப் பற்றிக் கண்டகண்ட இடங்களில் கோள்தாவித் திரியும் கொண்டோடி எழுத்தாளர்களைக் கண்டும் நான் அஞ்சி ஒதுங்குகின்றேன்.

● முன்னர் நீங்கள் அடிக்கடி கொழும்பு வருவீர்கள். வரும் வேளைகளில் இங்கு நடைபெறும் இலக்கியக் கூட்டங்களில் கலந்து கொள்வீர்கள். ஆனால் சில காலமாகக் கூட்டங்களில் காணவில்லையே, காரணம் என்ன?

கொழும்பு — 6, ம. ஸ்ரீதரன்

● சகிக்க முடியாத பிரயாணத் தொல்லை. முன்னர் கொழும்பிற்கு வருவதென்றால் ஒரு சில மணி நேரச் சிரமம். இன்றோ பாரிய அலைச்சல். அப்படி வந்தாலும் காரியங்களை முன்போல் ஆற்ற முடியாத சிக்கல் நிரம்பிய சூழ்நிலை, எனவேதான் குறைத்துக்கொண்டுள்ளேன். அவசியம் உங்களைப் பல்லாம் பார்க்க வந்து கொண்டிருப்பேன்,

● இளம் எழுத்தாளர்களை மல்லிகை சமீபத்தில் வளர்க்கவில்லையே என்றொரு குறையுண்டே; இது உண்மையா?

நீர்வேலி, ப. கண்ணன்

வளரக்கூடிய இளைய தலைமுறையினரை அணுகிக்கொண்டிருக்கின்றேன். ஒரு கை வீசி மாத்திரம் ஓசை எழுப்ப இயலாதே!

● இலங்கையிலிருந்து பல தரமான எழுத்தாளர்கள் வெளிநாடுகளுக்கு சென்றார்களே, அவர்கள் அங்கு என்ன செய்து கொண்டிருக்கின்றனர்.

மன்னார், ச. நரேந்திரன்

சிலர் அடிக்கடி இலக்கியத்தை நினைவு கூருகின்றனர். மல்லிகைக்குக் கடிதம் எழுதுகின்றனர், மற்றும் சிலரின் சத்தத்தையே காணவில்லை. என்ன செய்கின்றனர் என்றே தெரியவில்லை. ஒருவேளை அங்கிருந்து கொண்டு சர்வதேச இலக்கியம் படைக்கின்றனரோ தெரியவில்லை.

● கீழ் மட்டத்திலிருந்து உழைப்பாலும் திறமையாலும் முன்னுக்கு வந்த பத்திரிகைத் துறை, அரசியல் துறை, இலக்கியத்துறை சம்பந்தப்பட்டவர்களில் மூன்று பேர்களைச் சொல்ல முடியுமா?

உரும்பிராய், க. லிங்கநாதன்

முடியுமே — சஞ்சிகைத் துறைக்கு எஸ். எஸ். வாசன்; அரசியல் துறைக்கு காமராஜ் நாடார்; இலக்கியத் துறைக்கு ஜெயகாந்தன்.

● எனக்கொரு சந்தோஷம். நமது ஈழத்து எழுத்தாளர் ஒருவருக்கு ஈழத் தமிழக யாழ்ப்பாணத்திலும், இலங்கைத் தலைப்பட்டினம் கொழும்பிலும், தமிழர் தலைப்பட்டினம் சென்னையிலும் சோஷலிஸப் புரட்சியின் தலைப்பட்டினம் மாஸ்கோவிலும் மணிவிழா நடைபெற்றது. இது எந்தவொரு தமிழ் எழுத்தாளனுக்கும் கிடைக்காத பேறு. இது பற்றி என்ன நினைக்கிறீர்கள்?

நீர்கொழும்பு, ச. மனோகரன்

நீங்கள் வரிசைப்படுத்திய பொழுதுகான் எனக்கு இதுதெரிந்தது. இதில் என்னை விட்டுவிட்டுப் பார்த்தால் ஒரு ஈழத்து எழுத்தாளனுக்குக் கிடைத்த கௌரவத்தில் நானும் கலந்து கொள்ளுகின்றேன்.

● பிறக்கப்போகும் 89-ம் புத் தாண்டு எப்படி இருக்கும்?

கிளிநொச்சி, ஆர். சிவதாசன்

நம்பிக்கையுடன் வரவேற் போம். இந்த ஆண்டிலாவது மக்கள் நிம்மதியாக, மகிழ்ச்சி யாக, பிரச்சினைகளிலிருந்து ஓர ளவு விடுபட்டவர்களாக வாழ லாம் என நம்புவோம்.

● ஈழத்துப் படைப்புக்கள் தமிழகத்தில் விழங்கிக்கொள்வ தற்கு அடிக் குறிப்புத் தேவை என ஒரு காலத்தில் சொல்லப் பட்டதே, இன்று அந்த நிலைதான் தமிழகத்தில் நிலவுகிறதா?

நெடுங்கேணி, க. அமலதாசன்

இப்படி ஆரம்பத்தில் கருத் துச் சொன்னவர் சமீபத்தில் காலமான கலைமகள் ஆசிரியர்; கி. வா. ஜ. தமிழகத்தில் இன்று ஈழத்து எழுத்தாளரின் ஏராள மான சிருஷ்டி இலக்கியங்கள் வெளிவருகின்றன. அத்துடன் நாலாவது ஐந்தாவது பதிப்புக்க ளும் வெளிவந்துள்ளன. எனவே கி. வா. ஜ. போன்றவர்களின் கருத்துக்கு இன்று அடிப்படையே இல்லை.

● மல்லிகையில் எழுதியவர்க ளின் எழுத்துக்களை இப்பொ முது காண முடியவில்லையே. என்ன காரணம்?

சுன்னாகம், செ. ஜெகதீசன்

பலர் வருவார்கள்! எழுது வார்கள். — போவார்கள். நிரந் தரமாக மல்லிகையின் இலக்கியப் பாதையை நேசிப்பவர்கள் தொடர்ந்து உங்களுடன் உரையாடுவார்கள். அவர்கள்தான் மல்லிகைக்கு உரமிடுபவர்கள்.

● எல்லாரையும் நேசிக்கின் றேன் என நீங்கள் சொல்வ தாகச் சொல்லப்படுகின்றதே, உண்மையில் அது சாத்தியமா?

திருமலை, க. நெல்சன்

கண்டவன் — நிண்டவன் எல் லாரையும் நேசிக்க முடியாது. கள்ளனையும் கயவனையும் பொய் யனையும் நேசிக்க இயலாது. என்னுடைய கருத்து அதுவல்ல; ஆத்ம சுத்தியோடு மக்களை நேசிக்கத் தெரிந்தவர்களை நேசிக் கின்றேன் என்பதுதான்.

நேசிப்பு என்பது என்னைப் பொறுத்தவரை ஆத்மத் தொடர்பு என்றே கருதுகின் றேன். சும்மா ஒப்புக்கு நான் யாரையும் நேசிப்பவனல்ல. இதய பூர்வமாகச் சிநேகிப்பவன். அதைப் போலவே எனக்குப் பிடித்தமில்லாதவர்களை விட்டு நான் ஒதுங்கி விடுவேன். வெறுக் கிறேன் என்பதல்ல இதற்கு அர்த்தம். அவர்கள் நேசிப்புக்குத் தகுதியற்றவர்கள் என்பதே இதன் கருத்தாகும்.

●

இச்சஞ்சிகை 234 பி, காங்கேசன்துறை வீதி, யாழ்ப்பாணம் முகவரியில் வசிப்பவரும், ஆசிரியரும், வெளியிடுபவருமான டொமினிக் ஜீவா அவர்களினால் மல்லிகை சாதனங்களுடன் ஸ்ரீ லங்கா அச்ச கத்திலும், அட்டை யாழ் புனிதவளன் கத்தோலிக்க அச்சகத்திலும் அச்சிட்டு வெளியிடப்பட்டது.

ESTATE SUPPLIERS COMMISSION AGENTS

VARIETIES OF
CONSUMER GOODS
OILMAN GOODS
TIN FOODS
GRAINS

THE EARLIEST SUPPLIERS
FOR ALL YOUR
NEEDS

Wholesale & Retail

Dial : 26587

TO
E. SITTAMPALAM & SONS.

223, FIFTH CROSS STREET,
COLOMBO - 11.

Dealers in

Timber Plywood & Kempas

24629

48445

Compliments of:

STAT LANKA

**140, ARMOUR STREET,
COLOMBO-12.**